

Η ΕΝΝΕΝΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ (1919 - 2009)

Επιμέλεια: Προέδρου ΕΑΑΛΣ Υποναύαρχου Λ.Σ. (εα) Γεωργίου Καλαρώνη

Την 11η παρελθόντος Μαΐου η Ένωσή μας μαζί με την Λέσχη Λ.Σ. οργάνωσαν εκδήλωση στα πλαίσια της εννενηκονταετηρίδας από την Ίδρυση του Λιμενικού Σώματος.

Η εκδήλωση έγινε στην μώνυμη αίθουσα του ΟΛΠ και σημείωσε επιτυχία. Είχαν προσκληθεί η πολιτική και στρατιωτική ηγεσία του ΥΕΝΑΝΠ, ο Μητροπολίτης, το σύνολο των βουλευτών της Α & Β Πειραιώς, φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης κ.ά. Τη βραδιά τίμησαν με την παρουσία τους, ο εκπρόσωπος του Σ. Μητροπολίτη πρωτοσύγκελος της Μητρόπολης Πειραιώς πατήρ Νήφων, ο γραμματέας της Κοινοβουλευτικής ομάδας της Ν.Δ. βουλευτής κ. Τραγάκης καθώς και η βουλευτής του ΛΑΟΣ κ. Αράπογλου. Ο Αντιδήμαρχος κ. Δ. Βρόντος, ο Αρχηγός Αντιναύαρχος κ. Θ. Ρετζεπέρης οι Επίτιμοι Αρχηγοί Αντιναύαρχοι κ. κ. Χρυσανθακόπουλος, Ορφανός, Βασσόπουλος Ουσαντζόπουλος, Παπακωνσταντίνου, Δελημιχάλης, Γκλεζάκος και Σιωνίδης, ο Α΄ Υπαρχηγός Αντιναύαρχος κ. ΜΠΟΥΣΙΟΣ, ο Γεν. Επιθεωρητής Υποναύαρχος κ. Σαρλής, οι Υποναύαρχοι κ.κ. Σούλης, Εξαρχόπουλος, Πουλιάκας και Παπαδημητράκης, ο ΚΛΠ Αρχιπλοίαρχος Μανωλάκος και οι αρχιπλοίαρχοι κ.κ. Κοντόπουλος, Μπουρνιάς, Μιχαηλίδης, άλλοι ανώτεροι αξιωματικοί καθώς και οι Δόκιμοι Αξιωματικοί με τους επιτηρητές τους. Γενικά η προσέλευση των συναδέλφων, μελών και φίλων των οργανωτικών σωματείων υπήρξε ικανοποιητική, αφού έδωσαν το παρόν περί τα 400 πρόσωπα.

Όπως είχε προγραμματισθεί, ο γράφων, ως Πρόεδρος του πολυπληθέστερου Σωματείου, προσεφώνισε τους προσκεκλημένους και απηύθυνε σχετικό χαιρετισμό, ο δε Πρόεδρος της Λέσχης Αντιναύαρχος ΚΑΤΣΙΝΑΣ παρουσίασε τον Ομιλητή Υποναύαρχο κ. Κ. ΣΤΑΜΑΤΗ ο οποίος μίλησε με θέμα "Ο Καποδίστριας αυτοβιογραφούμενος". Ακολούθως απενεμήθη τιμητική περγαμηνή στον πρώην Πρόεδρο της Ένωσής μας Υποναύαρχο κ. Παπαγεωργίου, αφού προηγουμένως ο Γεν. Γραμματέας της Ένωσης Πλοίαρχος κ. ΣΦΟΥΓΓΑΡΙΣΤΟΣ διάβασε το απόσπασμα των πρακτικών του Διοικητικού Συμβουλίου με το οποίο απεφασίσθη η απονομή στον Υποναύαρχο Παπαγεωργίου ο τίτλος του Επίτιμου Προέδρου, σε αναγνώριση των Υπηρεσιών του

προς την Ένωση.

Η όλη εκδήλωση τελείωσε με Δεξίωση που παρέθεσαν τα συνεργαζόμενα σωματεία στους προσκεκλημένους τους.

Για ενημέρωση των μελών και φίλων μας της επαρχίας, που για λόγους αποστάσεως κυρίως δεν μπόρεσαν να παραβρεθούν, δημοσιεύουμε παρακάτω τα κείμενα με τη σειρά, που εκφωνήθηκαν, αφού προτάξουμε τους χαιρετισμούς που απηύθυναν προς τη συγκέντρωσή μας ο Υπουργός κ. Αναστάσης Παπαληγούρας και ο Επίτιμος Αρχηγός Αντιναύαρχος κ. Άλκης Σκιαδάς και κλείσουμε με τη σύντομη αντιφώνηση του τιμηθέντος Επίτιμου Προέδρου της Ένωσής μας Υποναύαρχο κ. Παπαγεωργίου.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΑΑΛΣ ΥΠΟΝ/ΡΧΟΥ Λ.Σ. (ε.α.) Γ. ΚΑΛΑΡΩΝΗ

Πανοσιολογιώτατε Άγιε Πρωτοσύγκελε της Ιερής Μητρόπολης Πειραιώς, Εκπρόσωπε της Α.Σ. του Μητροπολίτη Πειραιώς κ.κ. Σεραφείμ.

- Κύριοι Βουλευταί
- Κύριε Αντιδήμαρχε εκπρόσωπε του κ. Δημάρχου Πειραιώς
- Κύριε Αρχηγέ
- Κύριοι Επίτιμοι Αρχηγοί
- Κύριε Υπαρχηγέ,
- Κύριοι Επίτιμοι Υπαρχηγοί
- Κύριε Γεν. Επιθεωρητά
- Κύριοι συνάδελφοι - Κυρίες και Κύριοι.

Καλησπέρα σας.

Παρακαλώ να μου επιτρέψετε με την έναρξη της σημερινής μας εκδήλωσης να αναγνώσω δύο χαιρετισμούς προς τη συγκέντρωσή μας, διακεκριμένων προσωπικοτήτων, αυτής του κ. Αναστάση Παπαληγούρα Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας Αιγαίου και Νησιωτικής πολιτικής και του Αντιναύαρχου κ. Άλκη Σκιαδά Επίτιμου Αρχηγού του Λιμενικού Σώματος, οι οποίοι συγκατελέγοντο μεταξύ των προσκεκλημένων μας αλλά οι οποίοι για λόγους ανεξαρτήτους της θελήσεως τους δεν μπόρεσαν να βρίσκονται σήμερα εδώ.

**Χαιρετιστήριο Μήνυμα
Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας,
Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής
ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ**

Κύριε Αρχηγέ του Λιμενικού Σώματος,
Κύριε Πρόεδρε της Ένωσης Αποστράτων Αξιωματικών του ΛΣ,

Κύριε Πρόεδρε της Λέσχης ΛΣ,

Κυρίες και κύριοι,

Αγαπητοί φίλοι,

Ευχαριστώ πολύ για την πρόσκλησή σας στην εκδήλωση με την ευκαιρία των 90 χρόνων από την ίδρυση του Λιμενικού Σώματος, που συνδιοργανώνουν η Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Λιμενικού Σώματος και η Λέσχη Λιμενικού Σώματος. Λυπάμαι όμως ειλικρινά, αλλά λόγω κυβερνητικών υποχρεώσεων, δεν μπορώ να παραστώ.

Το Λιμενικό Σώμα ιδρύθηκε το 1919 με αρχικό στόχο τη διαχείριση των ακτών και των λιμένων της Ελλάδος. Έκτοτε, κατά τη διάρκεια του σχεδόν ενός αιώνα ζωής του, η αποστολή του μεταβλήθηκε, εξελίχθηκε και διευρύνθηκε σημαντικά, καθιστάμενη ολοένα πιο σύνθετη, πιο πολύπλοκη και πιο απαιτητική. Το Λιμενικό Σώμα υπηρετεί την εμπορική μας ναυτιλία, τη ζωτικής σημασίας για μια νησιωτική χώρα ακτοπλοΐα, την ευαίσθητη εθνική μας άμυνα και ασφάλεια. Παράλληλα, η αποστολή του εκτείνεται σε πολλαπλούς τομείς και δραστηριότητες, όπως η επιτήρηση των συνόρων, η αστυνόμευση των λιμένων, η παροχή βοήθειας και διάσωσης, η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, η πάταξη της παράνομης δράσης. Έτσι, πλέον το Σώμα δρα ως υπεύθυνη ναυτιλιακή διοίκηση, ικανή να αντιμετωπίσει σφαιρικά τις προκλήσεις της ναυτιλίας και των λιμένων.

Αποτελεί κοινό τόπο ότι στις μέρες μας τα δεδομένα και οι ισορροπίες της παγκόσμιας γεωπολιτικής σκηνής έχουν αλλάξει δραματικά. Ιδιαίτερα στη Νοτιοανατολική Ευρώπη και την ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου έχει διαμορφωθεί ένα διεθνές περιβάλλον μαστιζόμενο από παραβατικές συμπεριφορές, που πηγάζουν τόσο από τις σύγχρονες διεθνικές πρακτικές εγκλήματος, όσο και από τις γενικότερες γεωστρατηγικές ανακατατάξεις. Απέναντι σ' αυτή τη νέα, ανησυχητική πραγματικότητα, το Λιμενικό Σώμα οφείλει να προσαρμόσει ανάλογα τη δράση του, ώστε να διασφαλίσει την ευνομία, την τήρηση των κανόνων του κράτους δικαίου και την ασφάλεια των πολιτών.

Αναλαμβάνοντας αρχικά τα καθήκοντά μου ως Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής εξέφρασα δημόσια τη θετική έκπληξη που μου δημιουργήθηκε, διαπιστώνοντας την ιδιαίτερα υψηλή ποιότητα που χαρακτηρίζει την Ηγεσία και τα στελέχη του Λιμενικού Σώματος. Η εξαιρετικά θετική αυτή εντύπωση επιβεβαιώθηκε στη συνέχεια. Επιθυμώ, με αυτή την ευκαιρία, να εκφράσω και πάλι την υπερηφάνεια που αισθάνομαι εκπροσωπώντας την Πολιτική Ηγεσία ενός τόσο εκλεκτού Σώματος,

το οποίο χαρακτηρίζει ο επαγγελματισμός, η κατάρτιση, η υπευθυνότητα, η αποφασιστικότητα και -πάνω απ' όλα- η διάθεση για προσφορά προς τον πολίτη.

Θέλω να συγχαρώ την Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Λιμενικού Σώματος και τη Λέσχη Λιμενικού Σώματος για τη διοργάνωση της σημερινής εκδήλωσης, για την οποία εύχομαι καλή επιτυχία.

Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι η λαμπρή πορεία του Λιμενικού Σώματος θα συνεχιστεί αδιάσπαστη και στο μέλλον, με την προσφορά υψηλής ποιότητας υπηρεσιών στους Έλληνες πολίτες, μα και σε όλους τους συνανθρώπους μας που χρειάζονται την αρωγή μας.

10.5.09

ΕΠΕΙΓΟΝ

**Προς την Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών
Λιμ. Σώματος**

Αγαπητέ Πρόεδρε,

Ειλικρινά λυπάμαι, που λόγοι ανωτέρας βίας δεν μου επιτρέπουν να παρευρεθώ στην κοινή εκδήλωση της ΕΑΑΛΣ και της ΛΕΣΧΗΣ του Λ.Σ. για τον εορτασμό των 90 χρόνων του Λιμενικού Σώματος.

Τα ενενήντα χρόνια του Λ.Σ. είναι σημαντικός σταθμός στην ιστορία του και ο μέχρι σήμερα απολογισμός του συντελεσθέντος έργου του είναι πράγματι αξιόλογος και αξιέπαινος.

Η συμβολή του ΛΣ. στην στήριξη της Εμπορικής Ναυτιλίας και στην αναγνώρισή της, ως αξιόλογου και σημαντικού κλάδου της Εθνικής Οικονομίας υπήρξε αποφασιστική και είχε ως αποτέλεσμα, σε συνεργασία με την εφοπλιστική δραστηριότητα και την απaráμιλλον ναυτοσύνη των Ελλήνων ναυτικών να καταλάβει, η Ελληνική Εμπορική Ναυτιλία την πρώτη θέση παγκοσμίως.

Αισθανόμεθα υπερήφανοι όσοι Υπηρετήσαμε στο Λιμενικό Σώμα. Εύχομαι οι προσπάθειες και οι επιτυχίες που μέχρι σήμερα έχουν επιτευχθεί να συνεχισθούν με τον ίδιο ρυθμό και στο μέλλον για το καλό της πατρίδας μας.

Αξιέπαινοι είναι η συνεργασία της Ένωσης Α.Α.Λ.Σ. και της Λέσχης Λ.Σ. όπως και η Απόφαση επιβραβεύσεως του Υποναυάρχου Λ.Σ. κ. Τριαντάφυλλου Παπαγεωργίου, του οποίου οι προσπάθειες και τα εξαιρετικά επιτεύγματα κατά τον χρόνο της μακράς θητείας του ως Προέδρου της Ένωσης Α.Α.Λ.Σ. έχουν εκτιμηθεί και αναγνωρισθεί από όλους τους συναδέλφους.

Θα ήταν ευχής έργον, η επιτυχής θητεία του Υποναυάρχου κ. Παπαγεωργίου στην Προεδρία της Ενώσεως Α.Α.Λ.Σ. να αποτελέσει παράδειγμα και στη μελλοντική δραστηριότητα της Ενώσεως.

Φιλικότητα

**Αντιναύαρχος Λ.Σ. Άλκης Σκιαδάς
Επίτιμος Αρχηγός Λ.Σ.**

Κυρίες και κύριοι

Η Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Λ.Σ. και η Λέσχη Λ.Σ. οργανώνουν τη σημερινή εκδήλωση με την ευκαιρία των 90 χρόνων από την ίδρυση του Λιμενικού Σώματος.

Ο λόγος που σε λίγο θα ακουστεί δεν θα είναι λόγος δοξαστικός του έργου που το Λιμενικό Σώμα έχει από τότε επιτελέσει, ούτε προγραμματικός για το τι μπορεί να επιτύχει στο μέλλον.

Τα θέματα αυτά θα αποτελέσουν αντικείμενο ειδικής εκδήλωσης που τα συνεργαζόμενα Σωματεία μας θα οργανώσουν το προσεχές Φθινόπωρο, υπό την Αιγίδα του κ. Υπουργού της Εμπορικής Ναυτιλίας και τη στήριξη του κ. Αρχηγού.

Σήμερα τιμούμε τη μεγαλύτερη πολιτική φυσιογνωμία της νεώτερης Ελλάδος. Εκείνον που έθεσε τα θεμέλια του νέου Ελληνικού Κράτους: τον Ιωάννη Καποδίστρια.

Ο Ιωάννης Καποδίστριας, κυρίες και κύριοι, δεν υπήρξε μόνο πρώτος στην Ελλάδα. Υπήρξε κορυφαίος Διπλωμάτης με έργο πολύμορφο και καθοριστικό για την τύχη των Ευρωπαϊκών λαών κατά τον 19^ο αιώνα. Ως αυτοκρατορικός απεσταλμένος του τσάρου της Ρωσίας Αλέξανδρου του Α' επέτυχε την οργάνωση της Ελβετίας ως κράτους ανεξαρτήτου. Λίγο αργότερα ως Υπουργός επί των Εξωτερικών της Ρωσίας κατάφερε να διασώσει τη Γαλλία από την οικονομική κατάρρευση στην οποία την ωθούσαν οι νικητές του Ναπολέοντα στο Συνέδριο της Βιέννης το 1814, και να αναδείξει τη Ρωσία ως τον σπουδαιότερο παράγοντα στην ευρωπαϊκή πολιτική κονίστρα. Μερικά χρόνια μετά ανέτρεψε τα πολιτικά και διπλωματικά ανακτοβούλια της Ευρώπης και ματαίωσε την κατάπνιξη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 από την παντοδύναμη Ιερή Συμμαχία.

Το 1828, στις 26 Ιανουαρίου, ορκίστηκε ως πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος στην πρώτη πρωτεύουσα την Αίγινα.

Αμέσως επιδίδεται στο τιτάνιο έργο της οργάνωσης κράτους εκ του μηδενός. Και μάλιστα μέσα σε συνθήκες σπάνιας δυσκολίας. Το πρώτο του επίτευγμα: κατάφερε την ανακήρυξη της Ελλάδος σε κράτος ανεξάρτητο και τον ορισμό των συνόρων της πέρα από την Άρτα. Ακολούθως η προσοχή του εστιάζεται στην στήριξη των πλουτοπαραγωγικών τομέων του κράτους κι όπως είναι φυσικό ενδιαφέρεται και προσωπικά εποπτεύει την οργάνωση της Εμπορικής Ναυτιλίας. Έτσι δημιουργούνται οι πρώτες Λιμενικές Αρχές οι οποίες και επανδρώθηκαν κατ' αρχήν από τις Δημογεροντίες των νησιών - που ασκούσαν κατά την Τουρκοκρατία τον έλεγχο του ναυτικού τους - καθώς και από απόμαχους ναυμάχους του Αγώνα. Οι αρμοδιότητες των Λιμεναρχών που καθιερώνει, το ψήφισμα ΙΣΤ του Αυγούστου του 1828 με υπογραφή του ίδιου του Κυβερνήτη και του Υπουργού του επί των Εξωτερικών και της Εμπορικής Ναυτιλίας Σπυρίδωνος Τρικούπη, ισχύουν αναλλοίωτες μέχρι σήμερα. Η προτεραιότητα αυτή δόθηκε στις Λιμενικές Αρχές προκειμένου - ως ανεμένετο - οι πρόσδοι του κρά-

τους από τη ναυτιλία να κινήσουν την σύνολη κρατική δραστηριότητα και να καλύψουν τις δημοσιονομικές ανάγκες.

Από τη μελέτη του Νομοθετικού έργου της εποχής - Υπουργοί Σπυρίδων Τρικούπης και Ιάκωβος Ρίζος - Νερουλός - διαφαίνεται ξεκάθαρα ότι ο Κυβερνήτης είχε ήδη μορφώσει τη γνώμη, ότι το Ελληνικό Εμπορικό Ναυτικό πρέπει να διοικείται από ειδικό κρατικό φορέα, τον οποίο θα μπορούσαν, άριστα να επάνδρωναν οι απόμαχοι ναυμάχοι του '21 και που θα είχε ως αποστολή τη διοίκηση της Εμπορικής Ναυτιλίας και τον έλεγχο των Λιμένων και των ακτών. Πράγμα που έγινε όμως με καθυστέρηση 90 χρόνων το 1919 από τον άλλο μεγάλο πολιτικό, τον Εθνάρχη Ελευθέριο Βενιζέλο με την ίδρυση του Λιμενικού Σώματος.

Η μεγάλη αυτή φυσιογνωμία για το μέγεθός της απέκτησε θερμούς υποστηρικτές αλλά και παθιασμένους επικριτές, από τους οποίους οι τελευταίοι οδηγήθηκαν στη δολοφονία του στο Ναύπλιο στις 27 Σεπτεμβρίου του 1831, κατηγορώντας τον για απολυταρχισμό και νεποτισμό.

Αν και η ιστορία δεν γράφεται με υποθέσεις θα μπορούσαμε με αρκετή δόση βεβαιότητας να ισχυρισθούμε ότι αν ο Καποδίστριας διήνυε και τα επτά χρόνια της θητείας του ως Κυβερνήτης, η τύχη, η πορεία και η κατάσταση της Ελλάδας θα ήταν σήμερα εντελώς διαφορετική.

Για τον άνδρα Αυτόν θα μας μιλήσει ευθύς αμέσως ο εκλεκτός συνάδελφος, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης μας Υποναύαρχος κ. Κωνσταντίνος Σταμάτης, τον οποίο παρακαλώ να σας παρουσιάσει, ο Πρόεδρος της Λέσχης του Λιμενικού Σώματος Αντιναύαρχος κ. Περικλής Κατσίνας.

ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΣ Λ.Σ. Περικλής ΚΑΤΣΙΝΑΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ Σύντομο Βιογραφικό

Ο Κώστας Μιχ. Σταμάτης γεννήθηκε στο Βραχάτι της Κορινθίας και σπούδασε Πολιτικές Επιστήμες στην Αθήνα, σταδιοδρόμησε ως Αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος και αποστρατεύτηκε το 1992 με το βαθμό του Υποναύαρχου.

Εμφανίστηκε στα Ελληνικά Γράμματα το 1959 από τον Κορινθιακό Τύπο και την εφ. "Φιλολογική Βραδυνή", με ποιήματα και διηγήματα. Κυκλοφόρησε το πρώτο ποιητικό του βιβλίο το 1961 και από τότε ασχολήθηκε με όλα τα είδη του έντεχνου λόγου (ποίηση, διήγημα, νουβέλα, δοκίμιο, βιογραφία, ιστορία, σενάρια ταινιών μικρού μήκους, καθώς και με τη μετάφραση από και στα Ιταλικά).

Διετέλεσε διευθυντής τεσσάρων λογοτεχνικών περιοδικών και επί 12 χρόνια υπήρξε ο ίδιος εκδότης της πολύγλωσσης επιθεώρησης. Λόγου και Τέχνης "Παγκόσμια Συνεργασία" με διεθνή κυκλοφορία και απήχηση.

Συνεργάζεται με λογοτεχνικά έντυπα στην Ελλάδα και στην Ιταλία, πραγματοποίησε πολλές ομιλίες και έδωσε συνεντεύξεις σε περιοδικά και εφημερίδες,

στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση.

Ποιητικά και πεζά κείμενά του μεταφράστηκαν σε 12 γλώσσες, είναι μέλος σε περισσότερες από 30 διεθνείς Ακαδημίες και ελληνικά λογοτεχνικά και αλλιά σωματεία και συλλόγους.

Για το έργο του τιμήθηκε με 40 περίπου διεθνείς και ελληνικές διακρίσεις. Φιλοτέχνησε μεταφράσεις εκατοντάδων ποιημάτων και διηγημάτων Ιταλών και Ελλήνων Λογοτεχνών στα ελληνικά και στα ιταλικά, καθώς και τεσσάρων βιβλίων Ιταλών στα ελληνικά και πέντε βιβλίων Ελλήνων στα ιταλικά.

Το μέχρι σήμερα λογοτεχνικό έργο του Κώστα Μιχ. Σταμάτη, που εκδόθηκε σε βιβλία, εκτός από τα υπηρεσιακά του πονήματα, περιλαμβάνει:

13 ποιητικές συλλογές, 2 συλλογές με διηγήματα, 1 νουβέλα, 23 βιβλία με λογοτεχνικά δοκίμια, 2 βιβλία Ιστορίας, 1 βιβλίο με βιογραφίες, 1 ανθολογία σύγχρονων Ιταλών ποιητών στα ελληνικά. Έχει έτοιμα για έκδοση 25 βιβλία.

Το 1997 ο Κώστας Μιχ. Σταμάτης καταχωρίστηκε στο "Βιβλίο Ρεκόρ "Guinness" (1997), "για την επί 35 χρόνια συνεχή ενασχόληση του με τη Βουκολική Ποίηση και Ζωή και τη συγγραφή 3.000 και πλέον σελίδων στον τομέα αυτόν".

Στην εξαετία 1995-2000 ο συγγραφέας έθεσε σε κυκλοφορία την Οκτάτομη σειρά "Πελοποννησιακή Λογοτεχνία", καλύπτοντας 3.038 σελίδες. Πρόσφατα κυκλοφόρησε μετάφραση στα ελληνικά του ποιμενικού μυθιστορήματος "Αρκαδία" του Ιταλού ποιητή της Αναγέννησης Ιάκωβου Σαννατσάρο, ενώ από δεκαετία και πλέον συγγράφει πολύτομο έργο με την "Ιστορία της Πελοποννήσου".

Είχα την τύχη να συνεργασθώ στενά με τον Υποναύαρχο Σταμάτη το 1999 όταν με την καθοδήγησή του η Λέσχη του Λιμ. Σώματος εξέδωσε το βιβλίο "Παρά θίν' αλός".

ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΣ Λ.Σ. Κώστας ΣΤΑΜΑΤΗΣ:

"Ο Καποδίστριας αυτοβιογραφούμενος"

Για τον Ιωάννη Καποδίστρια έχουν γραφεί πολυάριθμες βιογραφίες Ελλήνων και ξένων ιστορικών και μελετητών. Ο κλασικός τύπος μιας τέτοιας βιογραφίας περιλαμβάνει συνήθως τη γέννηση και την παραμονή του στην Κέρκυρα (1776 -1809), τη μετάβαση και υπηρεσία του στη Ρωσία (1809 -1822), τη διαμονή του στη Γενεύη (1822 - 1827) και τον ερχομό του στην Ελλάδα ως πρώτου Κυβερνήτη της (1828 - 1831). Αυτή η διαδρομή είναι γεμάτη περιπέτειες, συγκλονιστικά γεγονότα, πίκρες και ατυχίες, που σημάδεψαν τόσο τον ίδιο όσο και το νέο Ελληνικό Κράτος. Ωστόσο στα κείμενα αυτά διατυπώνεται πάντοτε η γνώμη των ιστορικών για τον Καποδίστρια και φυσικά δε γίνεται σοβαρός λόγος για το πώς εκείνος είδε και έζησε τα κορυφαία γεγονότα της ζωής του.

Από τις τέσσερις αυτές περιόδους της ζωής του Καποδίστρια, η δεύτερη, κατά την οποίαν διετέλεσε υπουργός εξωτερικών της Ρωσίας και η τελευταία με την ανάληψη της διακυβέρνησης της Ελλάδας, πιστεύουμε ότι είναι εκείνες, που χαρακτηρίζουν την ιδιαιτερότητα της προσωπικότητας και τον πατριωτισμό του Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια.

Για την επέτειο των 180 χρόνων το 2008, από την ημέρα της ορκωμοσίας του Καποδίστρια, στις 26 Ιανουαρίου 1828, ως πρώτου Κυβερνήτη της Νεώτερης Ελλάδας, επιλέξαμε να κάνουμε μια περιδιάβαση στη ζωή και στο έργο του, μέσα από δικά του αυτοβιογραφικά κείμενα, όπως είναι το πλήθος των Επιστολών του και η λεγόμενη "Αυτοβιογραφία" του.

Για τη σημερινή μας επετειακή ομιλία αντλούμε τα στοιχεία μόνον από την "Αυτοβιογραφία" του και επιθυμούμε να επισημάνουμε την περιλαμπρή θέση του Καποδίστρια στα ευρωπαϊκά πολιτικά συνέδρια ως διπλωμάτη και ως υπουργού εξωτερικών της Ρωσίας επί θεμάτων της Ανατολής και να φωτίσουμε τις συνεχείς εκδηλώσεις του μεγάλου πατριωτισμού του, τον οποίον είχε ως κορωνίδα της πολιτικής του καριέρας και χάριν του οποίου συγκρούστηκε ανοιχτά με τον τσάρο Αλέξανδρο τον Α' της Ρωσίας και παραιτήθηκε από το υψηλό του αξίωμα. Από το σημείο τούτο της διένεξης και μετά ο Καποδίστριας αφιέρωσε τη ζωή του στην Ελλάδα, στην Ελευθερία της και στη διοργάνωσή της ως κράτους.

Η "Αυτοβιογραφία" αυτή με τον τίτλο "Επισκόπησις της πολιτικής μου σταδιοδρομίας από του 1798 μέχρι του 1822", που περιλαμβάνεται στον Α' τόμο των "Αρχείων Ιωάννη Καποδίστρια" (σσ. 3 - 83), συνετάγη στη γαλλική γλώσσα, στις 12/24 Δεκεμβρίου 1826, όταν ο Κυβερνήτης, μετά την Πετρούπολη, διέμενε στη Γενεύη. Το κείμενο τούτο, με βάση το πρωτότυπο, που βρέθηκε στην Πετρούπολη, μεταφράστηκε ολόκληρο στα ελληνικά από τον ιστορικό Μιχαήλ Λάσκαρι και εκδόθηκε το 1868, αναδημοσιευόμενο στη "Νέα Ημέρα" Τεργέστης το 1901 και στη "Νέα Ημέρα" Αθηνών το 1912.

Το υπόμνημα αυτό υποβλήθηκε στα τέλη του 1826 στον τσάρο της Ρωσίας Νικόλαο τον Α' και με αυτό ζητούσε να γίνει αποδεκτή η παραίτησή του από τη ρωσική υπηρεσία, την οποίαν βέβαια είχε υποβάλλει

από το 1822 στον προηγούμενο τσάρο της Ρωσίας Αλέξανδρο τον Α΄.

Σημειώνεται ότι ο Κυβερνήτης στην "Αυτοβιογραφία" του κάνει λόγο για την πολιτική σταδιοδρομία 24 χρόνων, των πιο γόνιμων της ευρωπαϊκής του πορείας, ξεκινώντας από την ηλικία των 22 χρόνων στην Κέρκυρα και τελειώνοντας το 1822, όταν η μεγάλη Ελληνική Επανάσταση όδευε με επιτυχία πλέον στον δεύτερο χρόνο της.

Το έτος 1798 -1799 είναι σημείο κλειδί, αφού εκείνη τη χρονιά φτάνει στην Κέρκυρα ο ρωσικός στόλος και αντικαθιστά το γαλλικό στρατό και αναγνωρίζεται αυτοδύναμη η κυβέρνηση της Κέρκυρας.

Με βάση την "Αυτοβιογραφία" του, η από το 1798 και μέχρι το 1822 σταδιοδρομία του Καποδίστρια, ταξινομείται σε τρεις περιόδους:

-1798 -1809, 11 χρόνια πολιτικής άσκησης στην Ιόνια Πολιτεία.

-1809 -1816, 7 χρόνια στη ρωσική υπηρεσία ως διπλωμάτης και μυστικοσύμβουλος του τσάρου και

-1816 -1822, 6 χρόνια ως υπουργός εξωτερικών επί θεμάτων της Ανατολής της Ρωσικής αυτοκρατορίας.

Επομένως στην ομιλία μας αυτή θα παρακολουθήσουμε την πολιτική διαδρομή του Καποδίστρια, με μεγάλη συντομία, για πολύ λίγο, πρώτα στα Επτάνησα και μετά στη ρωσική κυβέρνηση και θα γίνουμε κοινωνοί των οραμάτων, των ανησυχιών, του πατριωτισμού και της φροντίδας του, σε κάθε περίπτωση, για την υπόδουλη Επτάνησο και τη σκλαβωμένη Ελλάδα. Ο Καποδίστριας υπήρξε άριστος διπλωμάτης και στις ευρωπαϊκές του επιτυχίες στη Βιέννη, στο Άαχεν, στο Παρίσι και στο Λάιμπαχ, κάτω από τα καχύποπτα βλέμματα των Ευρωπαίων, που άλλοι τον έβλεπαν ως φίλο των Ρώσων, ενώ οι Ρώσοι, μετά την έκρηξη της Ελληνικής Επανάστασης, τον θεωρούσαν αρχηγό των επαναστατημένων Ελλήνων, αυτός κατάφερε να προσελκύσει την προσοχή και τη συμπάθεια των Ρώσων και, σε πρώτη φάση, απέτρεψε την ένοπλη καταστολή της Ελληνικής Επανάστασης δια των όπλων της Ιεράς Συμμαχίας, όπως συνέβη, λίγο ενωρίτερα, με άλλους επαναστατημένους Ευρωπαίους, της Νεάπολης της Ιταλίας και της Ισπανίας.

Το υπόμνημα τούτο υποβλήθηκε με το πρόσχημα να τερματιστεί η εκκρεμότητα της παραίτησης του Καποδίστρια από τη ρωσική υπηρεσία, αλλά ο βαθύτερος στόχος του ήταν να ενημερώσει πολιτικά τον νέο τσάρο Νικόλαο, σύμφωνα με όσα εκείνος πίστευε, επάνω στα φλέγοντα προβλήματα των Ελλήνων και συγχρόνως επιδίωκε να στηρίξει και να κρατήσει ανοιχτή τη ρωσική γέφυρα προς την Ελλάδα.

Το υπόμνημα ξεκινάει με εξιστόρηση των γεγονότων, που συνέβησαν ως το 1803, οπότε η Γερουσία της Ιόνιας Πολιτείας ζήτησε βοήθεια από τον τσάρο Αλέξανδρο και εκείνος, ανταποκρίθηκε, στέλλοντας πληρεξούσιον υπουργό, στρατό και πλοία. Την εποχή εκείνη ο Καποδίστριας ήταν μόλις 27 χρόνων. Και αυτό είναι ένα σπουδαίο ορόσημο για τον μετέπειτα πρώτο Κυβερνήτη της Ελλάδας: στο χρονικό τούτο σημείο τοποθετείται η αφετηρία της πολιτικής του σταδιοδρομίας, με τον διορισμό του ως έκτακτου επίτροπου της κυβέρνησης, υπουργού της εκτελεστικής εξουσίας και γραμματέα της Επικράτειας. Τον καιρό, που οι Γάλλοι αντικαθιστούσαν τους Ρώσους στα Επτάνησα, ο νεαρός Καποδίστριας βρισκόταν στην Αγία Μαύρα, επικεφαλής της Ιόνιας Εθνοφρουράς και των Σουλιωτών και των Ρουμελιωτών, οι οποίοι ως τότε ήταν στην υπηρεσία των Ρώσων και τώρα πολεμούσαν τον Αλή πασά, σύμμαχο των Γάλλων. Στο διάστημα της εκεί παραμονής του ο Κυβερνήτης γνώρισε και συνεργάστηκε με τους Έλληνες οπλαρχηγούς της Ηπείρου, της Πελοποννήσου και του Αιγαίου και προσπάθησε να τους πείσει πως μόνον οι Ρώσοι μπορούσαν να βελτιώσουν τη θέση των Ελλήνων.

Και ενώ έτσι είχε η κατάσταση στα Επτάνησα και την Ελλάδα, το 1808 η Ρωσία προσκαλεί τον Καποδίστρια στην Πετρούπολη,

γεγονός, που θεωρήθηκε ως ο πρώτος καλός οιωνός για τους Έλληνες. Ταυτόχρονα οι Γάλλοι του πρότειναν, για να τον κρατήσουν κοντά τους, μια θέση εισηγητή στο Συμβούλιο της Επικρατείας, αλλά δεν τη δέχτηκε. Το 1809 ο καγκελάριος της ρωσικής αυτοκρατορίας Ρουμιάντσεφ παρέδωσε στον Καποδίστρια έγγραφο του τσάρου, που τον ονόμαζε Ιππότη του παρασήμου της Αγίας Άννας Ύ΄ τάξης και τον καλούσε επίσημα να αναλάβει το υπουργείο εξωτερικών της Ρωσίας. Η πρόσκληση αυτή ανακούφισε τους Έλληνες και αναπτέρωσε τις ελπίδες τους για ρωσική συμπαράσταση. Στις 10 Ιανουαρίου του 1809 ο νεαρός Κερκυραίος έφτασε στην Πετρούπολη και διορίστηκε σύμβουλος του κράτους με μισθό 3.000 χάρτινα ρούβλια. Εκεί, ζώντας ζωή μοναχική, συνεργάστηκε τακτικά με τον Ρουμιάντσεφ και σπανιότερα με τον Ρώσο αυτοκράτορα, ο οποίος ήταν ένα χρόνο μικρότερος από τον Καποδίστρια.

Τον Σεπτέμβριο του 1811 ο Καποδίστριας, για λόγους υγείας, ζήτησε και τοποθετήθηκε ως υπεράριθμος υπάλληλος στη ρωσική πρεσβεία της Βιέννης, η οποία δεν ανήκε στην επιρροή του Βοναπάρτη. Εκεί ο κόμης Στάκελμπεργ του ανέθεσε και συνέταξε υπόμνημα, σχετικό με την επικρατούσα κατάσταση στην Ελλάδα και στις Ιλλυρικές επαρχίες, το οποίο διαβι-

βάστηκε στον τσάρο, ενώ με άλλα του υπομνήματα εισηγήθηκε τον συνασπισμό των Ευρωπαίων κατά της Γαλλίας. Ο Ρώσος ναύαρχος Τσιτσαγώφ διόρισε τον Καποδίστρια διευθυντή γραφείου του αρχηγού στρατού του Δούναβη στο Βουκουρέστι. Για την ως τότε συμβολή του ο Αλέξανδρος του απένειμε το βαθμό του εν ενεργεία κρατικού συμβούλου, θέση που, κράτησε με αυτοκρατορική διαταγή, και μετά την αποχώρηση του Τσιτσαγώφ και συγχρόνως τον τίμησε με το παράσημο του Αγίου Βλαδίμηρου γ' τάξης. Στο μεταξύ ο Καποδίστριας, θέλοντας να ξεσκεπάσει τις θηριωδίες των Τούρκων στη Σερβία, συγκέντρωσε τα απαραίτητα στοιχεία και διαφώτισε τον αυτοκράτορα, που ικανοποιημένος του απένειμε το παράσημο της Αγίας Άνας β' τάξης.

Κατά την περίοδο της συνεργασίας του με τον αρχιστράτηγο Μπαρκλάυ - δε -Τόλλυ, ενώ τα ρωσικά στρατεύματα πορεύονταν προς τη Λειψία, έφτασε αιφνιδιαστικά εκεί ο Αλέξανδρος, ο οποίος, αφού εγκωμίασε τις ικανότητες του Καποδίστρια, έδωσε εντολή στον αρχιστράτηγο να ενημερώνεται επί των υποθέσεων του προφορικά από τον Καποδίστρια και, με άλλη διαταγή του προς τον υπουργό εξωτερικών της Ρωσίας Νεσσελρόδε, τον τοποθέτησε στη ρωσική πρεσβεία της Βιέννης.

Μετά τη μάχη της Λειψίας (16 -19 Οκτωβρίου 1813) ο τσάρος τον έστειλε ως απλό ταξιδιώτη στην Ελβετία, όπου σε συνεργασία με τον Αυστριακό Λεπτσέρτεν, θα φρόντιζε να κρατήσει τη χώρα αυτή ουδέτερη και μακριά από τα επαναστατικά κινήματα, που είχαν κάνει την εμφάνισή τους εκεί. Ετοίμασε το πλαίσιο ενεργειών του, έλαβε την έγκριση του αυτοκράτορα και το Νοέμβριο του 1813 έφτασε στη Ζυρίχη, όπου κατάφερε, με δική του πρωτοβουλία αντίθετη προς τις αυτοκρατορικές οδηγίες να μην υπογράψει καμιά συνθήκη, να υπογραφεί η Διακήρυξη της Ζυρίχης, για της οποίας τα πλεονεκτήματα έπεισε εκ των υστέρων τον Αλέξανδρο, που βρισκόταν στο στρατόπεδο της Βάδης. Στη συνέχεια η ηρεμία αποκαταστάθηκε στην Ελβετία και η χώρα αυτή επέστρεψε στο ευρωπαϊκό πολιτικό σύστημα. Τότε ο Καποδίστριας υπέβαλε στον αυτοκράτορα υπόμνημα για τα Ιόνια Νησιά και απέσπασε τη δέσμευσή του ότι θα φροντίσει γι' αυτά. Αλλά, ενώ ο Αλέξανδρος τον τιμούσε με το παράσημο του Αγίου Βλαδίμηρου β' τάξης, οι ευρωπαϊκές Δυνάμεις παραχωρούσαν τα Επτάνησα στην κατοχή των Άγγλων.

Στο Συνέδριο της Βιέννης τον Οκτώβριο του 1814 ο Καποδίστριας ενημέρωσε τον Ρώσο αυτοκράτορα για τα θέματα της Ελβετίας και εκείνος τον εξουσιοδότησε να χειριστεί προσωπικά τα εν λόγω ζητήματα. Ο Καποδίστριας, εκμεταλλευόμενος την ευκαιρία αποστολής υπομνήματος του μητροπολίτη Ιγνατίου, παρακάλεσε τον αυτοκράτορα να ενδιαφερθεί για την τύχη των ορθόδοξων λαών της Ανατολής και για τους Έλληνες ειδικότερα, λέγοντας για τους τελευταίους ότι είχαν ως πρότυπο ελευθερίας τα Ιόνια Νησιά. Ο Αλέξανδρος απάντησε:

"Τι δυνάμεθα να πράξωμεν κατά την στιγμήν ταύτην,

όπως αποδείξωμεν την συμπάθειαν ημών προς τους Έλληνας; Εν Βιέννη ουδέν εκ των ζητημάτων των δύνανται να ρυθμισθῆ και στιδήποτε αποπειραθώμεν να πράξωμεν, θα επέφερον ακριβῶς τας συνεπείας, τας οποίας περισσότερον παντός φοβείσθε, τουτέστι την επέμβασιν των ξένων Δυνάμεων εις τας προς τους Τούρκους σχέσεις ημών".

"Δια της ευνοϊκής λύσεως του ζητήματος των Ιονίων Νήσων θα ηδύνατο η Ρωσία να παρασκευάσει εις την Ελλάδα καλύτερον μέλλον. Αλλά δυστυχώς αι νήσοι αύται κατέχονται υπό των Άγγλων, ούτοι δε θα συγκατατίθεντο να αφήσουν αυτάς, μόνον προκειμένου να εγκατασταθῆ εκεί Αυστριακή φρουρά. Αλλά τοιαύτη λύσις θα επεβράδυνεν επί ένα αιώνα την αποκατάστασιν ἔθνους εις το οποίον, παρ' ὅλας τας προσπάθειας των Τούρκων και των φίλων αυτών, ανήκει το μέλλον", ήταν η απάντηση του Καποδίστρια. Και επειδή ο Αλέξανδρος και πάλι δεν συμφωνούσε ο Καποδίστριας του απέσπασε τη συγκατάθεση να οργανώσει συλλογή συνδρομών για την ανάπτυξη της ελληνικής παιδείας. Ο τσάρος γράφτηκε για το ετήσιο ποσό των 200 ολλανδικών δουκάτων και η αυτοκράτειρα για 100 δουκάτα, ενώ συγχρόνως ανταποκρίθηκαν θετικά και οι άλλοι ηγεμόνες, υπουργοί και σύνεδροι. Το ποσό, που συγκεντρώθηκε ισομοιράστηκε στους εφόρους των Σχολών της Αθήνας και στην υπό ίδρυση Σχολή στο Πήλιο. Από την προσπάθεια αυτών των συνδρομών αργότερα ιδρύθηκε η Φιλόμουσος Εταιρία της Ελλάδος και πιθανολογείται από εδώ και η δρομολόγηση ίδρυσης της Φιλικής Εταιρίας το 1814, που συμπίπτει χρονολογικά με τον έρανο.

Όταν ο Αλέξανδρος έγραφε ιδιοχειρῶς τη Συνθήκη της Ιεράς Συμμαχίας, ο Καποδίστριας του πρότεινε, αντί Συνθήκης, να συντάξει Διακήρυξη ή Ανακοίνωση, αλλά δεν εισακούστηκε.

Βασική επιδίωξη των ευρωπαϊκών κρατών ήταν να προλάβουν την εκδήλωση επαναστατικών κινήσεων και να παλινορθώσουν τη μοναρχία στη Γαλλία. Στο υπόμνημά του ο Καποδίστριας δεν παύει, σε κάθε ευκαιρία, να εισηγείται την προστασία εθνών, τα οποία τελούσαν υπό κατοχήν και να ζητάει τη λήψη μέτρων για την προστασία τους. Πίσω από όλη αυτή την αγωνιώδη προσπάθεια υποκρύπτεται το μεγάλο ενδιαφέρον του για την τύχη της προεπαναστατικής, της επαναστατικής και μετεπαναστατικής Ελλάδας.

Ο Ρώσος αυτοκράτορας, το 1816, πρότεινε στον Καποδίστρια να τον διορίσει υπουργό των εξωτερικών της Ρωσίας, αλλά εκείνος αντιστάθηκε στην αρχή κυρίως, γιατί υπολόγιζε το βάρος, που επωμιζόταν, απέναντι στα προβλήματα των Ελλήνων και των Επτανησίων, τα οποία διαφορετικά έπρεπε να τα αντιμετωπίσει από τη νέα του θέση στη ρωσική υπηρεσία. Σε αντιπερισπασμό της ενέργειας αυτής του τσάρου, ο Άγγλος Κάστλερεν, του αντιπρότεινε να μεταβεί στο Λονδίνο για διευθέτηση του ζητήματος των Ιονίων Νησιών, ενώ ο Αυστριακός Μέττερνιχ προσπάθησε να τον τρομάξει, λέγοντάς του ότι στην Πετρούπολη κινδύνευε να πεθάνει από τον φόρτο εργασίας και το υγρό της κλίμα. Εκείνος, στις αρχές

του 1816, μαζί με τον Στούρτζα, ταξίδεψε στην Πετρούπολη και εγκαταστάθηκε σε κατοικία του ρωσικού υπουργείου εξωτερικών.

Ακολούθησαν με εισηγήσεις του Καποδίστρια οι επιτυχίες στη Βιέννη και στο Παρίσι. Νέα αυτοκρατορική αποστολή του Καποδίστρια ήταν η ανάθεση του χαρτοφυλακείου των υποθέσεων της Βεσσαραβίας, κατά τη διάρκεια των οποίων διορίστηκε μυστικοσύμβουλος του τσάρου.

Τον επόμενο χρόνο ένα απροσδόκητο γεγονός ήρθε να ταραξεί τη ζωή του Καποδίστρια. Ο Ιθακήσιος Γαλάτης ζήτησε ακρόαση για να του εκθέσει σοβαρά θέματα. Τον δέχτηκε μετά από προηγούμενη ενημέρωση του αυτοκράτορα Αλέξανδρου. Ο Γαλάτης του είπε ότι έρχεται εκ μέρους οργάνωσης Ελλήνων, που έχει ως αποστολή την απελευθέρωση της Ελλάδας και του ζήτησε να αναλάβει την αρχηγία αυτής της οργάνωσης. Ο Καποδίστριας τον απέπεμψε, συνιστώντας του να φύγει αμέσως για την Ελλάδα· ωστόσο με εντολή του τσάρου συνελήφθη ο Γαλάτης και ανακρίθηκε. Παρενέβη ο Καποδίστριας και, αφού έγινε γνωστό το περιεχόμενο της ανάκρισης, αφέθηκε ελεύθερος. Ο Καποδίστριας έπεισε στη συνέχεια τον Αλέξανδρο να μην ανακοινώσει τίποτε στην Πύλη γι' αυτήν την επαναστατική οργάνωση των Ελλήνων, φοβούμενος επιδείνωση των τουρκικών αγριοτήτων σε βάρος τους. Ακολούθησε η απονομή από τον τσάρο στον Καποδίστρια του παράσημου του Αγίου Αλεξάνδρου Νέβσκη.

Το 1818 Έλληνες οπλαρχηγοί και Έλληνες, που βρίσκονταν σε στρατιωτική υπηρεσία της Ρωσίας στα Επτάνησα, περιέπεσαν σε πολύ δύσκολη κατάσταση και ζήτησαν από τον Καποδίστρια να τύχουν της προστασίας του Ρώσου αυτοκράτορα. Στο μεταξύ στους Έλληνες εκπροσώπους των παριστρίων περιοχών Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο της Βλαχίας και Πανταζόγλου της Μολδαβίας, που τους δέχτηκε φιλικά ο τσάρος, όταν ζήτησαν από τον Καποδίστρια να πληροφορηθούν αν θα τους βοηθήσουν τα ρωσικά στρατεύματα, εκείνος απάντησε:

"Οφείλει τους Έλληνας και τους στόχους των η μεταξύ Ρωσίας και Τουρκίας ειρήνη", υπονοώντας ότι η Ρωσία, σε αυτή τη φάση, δεν έπρεπε να στρέψει τα όπλα της κατά της Τουρκίας.

Τα ζητήματα του Συνεδρίου του Άαχεν τον Οκτώβριο του 1818 απασχολούσαν πολύ σοβαρά τη Ρωσία. Όσπου όμως να αρχίσουν οι συνομιλίες, ο Καποδίστριας, για λόγους υγείας, πήγε στο Κάρλσβαδ. Κατά την εκεί παραμονή του παρατήρησε ότι ένα πλήθος ξένων μυστικών πρακτόρων τον περιτριγύριζαν, με σκοπό να πληροφορηθούν τις θέσεις του Αλέξανδρου για τα θέματα του Συνεδρίου και επέρριπταν στον Έλληνα υπουργό της Ρωσίας, άλλοτε επαναστατικές ευθύνες, άλλοτε τον κατηγορούσαν ότι προσπαθούσε να βοηθήσει τους Έλληνες, προδίδοντας, με αυτόν τον τρόπο, τη θέση του στη ρωσική υπηρεσία και άλλοτε επιχειρώντας να τον δωροδοκίσουν. Στο Συνέδριο ο Μέττερνιχ, για να αποδυναμώσει τη ρωσική επιρροή στα ευρωπαϊκά θέματα, συ-

νεργαζόμενος με τους Άγγλους, επιδίωκε τον αποκλεισμό κάθε άλλου θέματος πλην της εκκένωσης του γαλλικού εδάφους, στοχεύοντας στην ανανέωση της Τετραπλής Συμμαχίας. Όταν ο Μέττερνιχ υπέβαλε γραπτώς τις θέσεις του, ο Καποδίστριας σημείωσε τις δικές του παρατηρήσεις και με βάση αυτές ο Αλέξανδρος κατέρριψε τις προτάσεις όλων των Δυνάμεων, εκτός από τις επαναστάσεις παλινόρθωσης της μοναρχίας στη Γαλλία. Το χειρισμό όλων αυτών των θεμάτων ανέλαβε μετά τον αυτοκράτορα της Ρωσίας ο Καποδίστριας, παρά την κακή του υγεία, τον οποίον στο τέλος τίμησε ο Αλέξανδρος με το παράσημο Αγίου Βλαδίμηρου α' τάξης και το παράσημο του Αγίου Στεφάνου της Ουγγαρίας.

Στα τέλη Μαρτίου του 1819 ο Καποδίστριας επισκέφτηκε τον 80χρονο πατέρα του στην Κέρκυρα, μετά από 10χρονη απουσία του από το νησί. Πριν από την αναχώρησή του ο Αλέξανδρος τον διαβεβαίωσε ότι θα βοηθούσε τους Έλληνες στα πλαίσια των υφισταμένων Συμβάσεων. Στην Κέρκυρα παρέμεινε πέντε εβδομάδες, κατά τη διάρκεια των οποίων διαπίστωσε τις απάνθρωπες διώξεις του Άγγλου αρμοστή Μαίτλαντ εναντίον των κατοίκων της Πάργας, του Σουλίου και της Ρούμελης, που ήταν άλλοτε με το μέρος των Ρώσων. Στο νησί τον επισκέφτηκαν οι Κολοκοτρωνάιοι, οι Μποτσαραίοι, οι Πελοποννήσιοι, ο Ακαρνάνες και οι Νησιώτες, που τον είχαν γνωρίσει το 1803 στην Αγία Μαύρα και επέμεναν να μάθουν τις ακριβείς ρωσικές προθέσεις βοήθειας προς την Ελλάδα. Οι λεπτομέρειες, που ο Καποδίστριας εκθέτει στο υπόμνημά του είναι ιδιαίτερα συγκινητικές. Τους πληροφόρησε ποιες ήταν οι θέσεις του αυτοκράτορα και υποσχέθηκε ότι θα μεσολαβήσει στους Άγγλους για να τηρηθούν οι όροι της Συνθήκης των Παρισίων της 5ης Νοεμβρίου 1815. Μετά ταξίδεψε στη Γαλλία, συνάντησε το βασιλιά Λουδοβίκο ΙΗ' και εκεί έμαθε πως στη Γαλλία πίστευαν ότι ο Καποδίστριας ασκούσε επαναστατική επιρροή στον Αλέξανδρο. Στην Αγγλία, που πήγε, κομίζοντας επιστολή του Αλέξανδρου, τον δέχτηκαν ευνοϊκά ο λόρδος Κάστλερεν και ο δούκας Ουέλλικτων, στους οποίους διεκτραγώδησε τη δεινή κατάσταση των Επτανησίων από τη βάνουση συμπεριφορά του Μαίτλαντ και διατύπωσε έμμεση απειλή ότι τυχόν συνέχιση αυτής της κατάστασης θα οδηγούσε τους Έλληνες σε επανάσταση. Ας δούμε όμως ποια ακριβώς ήταν τα λόγια του προς τους Άγγλους αξιωματούχους:

"Επιθυμείτε να κάμετε τους Έλληνας να λησμονήσουν και αυτό το όνομα του έθνους και της πατρίδος, και το σύστημά σας τους οδηγεί εις όλως αντίθετον αποτέλεσμα. Παρεδώσατε την Πάργαν εις τον Αλή Πασσάν, ελπίζοντες να απλοποιήσετε τας μετά της Πύλης σχέσεις σας, αλλ' αυτάι θα περιπλακούν λόγω των ταραχών τας οποίας η παράδοσις της Πάργας θα προκαλέση τόσον εν Ηπείρω όσον και εις την λοιπήν Ελλάδα. Ο στρατηγός Μαίτλαντ μεταχειρίζεται τους συμπατριώτας μου ως Ινδούς. Αλλ' ούτοι θα αντιδράσουν και θα έχετε λίαν σοβαράς δυσχέρειας εις ην στιγμήν δεν θα το περιμένετε... Το ιδικόν σας σύστη-

μα κυβερνήσεως θέτει τους γειτονεύοντας Έλληνας εις το δίλημμα ή να καταστραφούν ή να λάβουν τα όπλα. Μοιραίως θα προστρέξουν εις το τελευταίον και θα σας εμβάλουν εις περιπλοκάς μακράς των οποίων κανείς δεν δύναται να προΐδη την λύσιν...".

Τότε, το 1819, κανένας δεν συμμερίστηκε τα λόγια του· ούτε ο Bathurst, με τον οποίον είχε ιδιαίτερες συνομιλίες για τα Ιόνια Νησιά. Ο διορατικός Καποδίστριας, για άλλη μια φορά, είχε προβλέψει τις εξελίξεις σωστά: επειδή ο Μαίτλαντ δεν άλλαξε τακτική, απέναντι στους Επτανήσιους, επακολούθησαν ταραχές στην Αγία Μαύρα και στη Ζάκυνθο και τρία χρόνια μετά, το 1821, εξερράγη η μεγάλη Ελληνική Επανάσταση.

Το 1820 συνέβησαν διάφορα σπουδαία γεγονότα, για τα οποία η Τουρκία θεωρούσε ως υπεύθυνη τη Ρωσία και εξαιτίας των οποίων ο Μαίτλαντ ενέτεινε πιεστικότερα την κακή συμπεριφορά του κατά των Επτανησίων και των άλλων Ελλήνων και ο ως τότε ευνοϊκός Bathurst έγινε πολέμιος των Ιόνιων Νησιών. Μεταξύ των γεγονότων αναφέρεται η απόδραση του ηγεμόνα Καρατζά στην Ελβετία, υπό αυστριακή προστασία, η επιστροφή στην Κωνσταντινούπολη του ηγεμόνα Καλλιμάχη και ο ερχομός του Καραγιώργη από τη Ρωσία στη Σερβία ή για να ξεσηκώσει σε επανάσταση την πατρίδα του ή να βρει κρυμμένους εκεί από παλιά θησαυρούς. Ωστόσο οι Ρώσοι βοήθησαν με χρήματα τους Σουλιώτες, που κατέφυγαν στην Πετρούπολη. Βέβαια προϋπόθεση χορήγησης αυτής της βοήθειας ήταν να αποθαρρύνει τους Έλληνες να σηκώσουν τα όπλα κατά της Πύλης και να μη φανεί ότι η Ρωσία ευνοούσε τα σχέδια της μυστικής Εταιρίας των Ελλήνων. Στον Καμαρηνό, που κόμιζε επιστολή του Πετρόμπεη, ο Αλέξανδρος έδωσε τα αιτούμενα ποσά για ίδρυση σχολής στη Μάνη. Ο Καποδίστριας, τον οποίον ρώτησε ο Καμαρηνός για τις προθέσεις των Ρώσων απέναντι στα ελληνικά προβλήματα για βοήθεια, απάντησε ανοιχτά ότι ο Ρώσος αυτοκράτορας δε θα εμπλεκόταν σε πόλεμο με την Τουρκία για χάρη της ελευθερίας των Ελλήνων. Είναι γνωστό ότι τόσο ο Γαλάτης παλαιότερα όσο και ο Καμαρηνός, δολοφονήθηκαν από την Εταιρία για να μη μάθουν οι Έλληνες ότι οι Ρώσοι δεν θα βοηθούσαν την επανάσταση της Ελλάδας. Στο σημείο τούτο ο Καποδίστριας διατυπώνει τη σκέψη ότι η συγκέντρωση χρημάτων για την ελληνική παιδεία το 1814 στη Βιέννη, με την έγκριση του τσάρου, είχε σαν απώτερο σκοπό την απελευθέρωση της Ελλάδας με επανάσταση και ότι δια της Φιλομούσου Εταιρίας συγκροτήθηκε η Φιλική Εταιρία.

Το χειμώνα του 1820 ο Αλέξανδρος Υψηλάντης ζήτησε από τον αυτοκράτορα άδεια για να ταξιδέψει εκτός Ρωσίας. Παρουσιάστηκε στο μεταξύ στον Καποδίστρια και ζήτησε συστατική του επιστολή για τον Γάλλο Ρισελιέ. Όταν σε δεύτερη συνάντησή τους ο Υψηλάντης του έκανε λόγο για τα δεινά των Ελλήνων και την πολιτική Ρώσων και Άγγλων, ο Καποδίστριας του συνέστησε να μην παρασύρεται από ραδιούργους ανθρώπους, που φέρονταν ως εκπρόσωποι της

Ελλάδας. Είναι εξαιρετικά ενδιαφέρων ο διάλογός τους:

"Μην τους θέτετε όλους εις την αυτήν μοίραν" είπεν ο Υψηλάντης. "Γνωρίζω μερικούς οι οποίοι είναι άνδρες σεβαστοί, και θα σας το αποδείξω αμέσως".

"Μοι έδειξε τότε έγγραφον εις το οποίον προτείνεται η ίδρυσις εταιρείας με σκοπόν την δια συνδρομών συλλογήν ποσού όπερ θα κατετίθετο επί τόκω μέχρις ότου η απελευθέρωσις της Ελλάδος θα απήτει την χρησιμοποίησίν του. Με παρεκάλεσε να κρατήσω το έγγραφον τούτο, να το αναγνώσω και να του είπω κατόπιν την γνώμην μου".

"Σας την λέγω αμέσως και χωρίς να αναγνώσω το έγγραφόν σας. Ακριβώς οι καταστρώνοντες τοιαύτα σχέδια είναι οι περισσότερον ένοχοι και αυτοί ωθούν την Ελλάδα προς τον όλεθρον... Θέλουν να σας έχουν εις την συνωμοσίαν των δια να εμπνεύσουν πίστιν εις τα εγχειρήματά των. Σας επαναλαμβάνω προφυλαχθήτε από τοιούτους άνδρας".

"Και τι θα γίνουν τότε οι ατυχείς Έλληνες; Οι Τούρκοι θα εξακολουθούν να τους σφάζουν και η πολιτική της Ευρώπης δεν θα πράξη δι' αυτούς τίποτε;"

"Οι Έλληνες, όσοι φέρουν όπλα, θα ανθίστανται εις τα όρη των ως έπραττον τούτο από αιώνων. Και εάν εις τον επικείμενον αγώνα κατά του Αλή Πασσά κατορθώσουν να γίνουν κύριοι του Σουλίου και άλλων ομοίων οχυρών σημείων, θα αντιτάξουν μακράν αντίστασιν. Ούτω, ευρισκόμενοι εις θέσιν ευνοϊκήν, δεν θα περιμένουν τίποτε από την ευρωπαϊκήν πολιτικήν, ίσως δε ο χρόνος και τα γεγονότα μεταβάλουν την κατάστασιν και επιφέρουν περιστάσεις αίτινες δεν θα είναι ευμενείς δια τους Έλληνες. Τότε μόνον η Ελλάς θα δύναται να ελπίζει βελτίωσιν της τύχης της. Εάν όμως αξιούν τινές να επιτύχουν τον σκοπόν τούτον προκαλούντες ταραχάς και βαυκαλιζόμενοι ότι δύναται να εξαναγκάσουν τον Αυτοκράτορα προς δράσιν όχι μόνον οικτρώς απατώνται, αλλά και κατακρημνίζουν το δυστυχές τούτο έθνος εις άβυσσον συμφορών, εξ ων ουδείς εις τον κόσμον θα δυνηθή να το σώση".

Τον Σεπτέμβριο του 1820, ενώ ο αυτοκράτορας της Ρωσίας Αλέξανδρος προετοιμαζόταν να μεταβεί στη Βαρσοβία για τη σύγκληση της Βας Διαίτης, εξερράγη επανάσταση στη Νεάπολη Ιταλίας. Ο Καποδίστριας εισηγήθηκε στον Ρώσον αυτοκράτορα να συνέλθουν οι πέντε Δυνάμεις και να συζητήσουν τις επιπτώσεις, που προκαλούσαν οι επαναστάσεις Ισπανίας - Νεάπολης και να γίνει εφαρμογή των διατάξεων των Συνθηκών Βιέννης, Παρισίων και, Άαχεν. Για το σκοπό αυτό έγινε το Συνέδριο του Τρόππαου κατά το Νοέμβριο του 1820, όπου οι Αυστριακοί απαίτησαν με δικό τους στρατό να καταπνίξουν την επανάσταση στη Νεάπολη, πράξη, που πραγματοποιήθηκε, ενώ το Συνέδριο μεταφερόταν στο Λάιμπαχ. Όμως επακολούθησαν οι ταραχές στο Πεδεμόντιο, οι Άγγλοι διαμαρτυρήθηκαν, έπαυσαν να ισχύουν οι συμφωνίες του Άαχεν και η Αγγλία βρέθηκε αντιμέτωπη με τις Δυνάμεις της ηπειρωτικής Ευρώπης. Δεν έφταναν όλα αυτά. Ξαφνικά εξερράγη η βόμβα της Ελληνικής Επανάστασης. Ο τσάρος, σύμφωνα με τις

αρχές του Λάυμπαχ, αποδοκίμασε ευθέως την Επανάσταση των Ελλήνων. Μέσα σε τούτο το νεφελώδες κλίμα σημειώνει ο Καποδίστριας στο υπόμνημά του:

"Η ζωή μου είχεν ήδη δηλητηριασθή από τας περιπλοκάς ταύτας και τας εξ αυτών διχογνωμίας, ότε αι ταραχαί εν Μολδοβλαχία και αι άγριαι εν Κωνσταντινουπόλει θανατώσεις, εν τέλει δε και η εν Ελλάδι επανάστασις επεσώρευσαν επί της κεφαλής μου το βάρος ευθυνών των οποίων αι πράξεις μου ουδαμώς υπήρξαν υπαίτιοι...".

Και συνεχίζει πιο κάτω:

"Ουχ ήττον όμως η έντονος αύτη αποδοκιμασία και πάσα άλλη τοιαύτη, δεν ήρκουν πλέον όπως ανακόψουν την πρόοδον της επαναστάσεως ούτε να αποτρέψουν τας ολεθρίας συνεπειάς της, διότι ο πρίγκιψ Υψηλάντης ήρχισε το κίνημά του εξερχόμενος εκ του ρωσικού εδάφους. Είχε παραμείνει επί μακρόν εν Οδησώ και Κισνοβίω. Υπεστηρίζετο υπό τινων, ότι εις την τελευταίαν ταύτην πόλιν είχε προπαρασκευάσει πάντα τα μέτρα άτινα εφήρμοσε μετά την είσοδόν του εις Ιάσιον και Βουκουρέστιον...".

Παρά ταύτα οι Τούρκοι δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι στην όλη υπόθεση της Ελληνικής Επανάστασης, δεν πρωτοστατούσε η Ρωσία. Παρασχέθηκαν επανειλημμένως προς την Πύλη διαβεβαιώσεις, αλλά μάταια. Οι διωγμοί των Ελλήνων συνεχίστηκαν. Η εφαρμογή των διατάξεων των συμβάσεων, που αποφάσισαν οι σύμμαχοι και η αναγνώριση των εισηγήσεων του Καποδίστρια, έκαναν τους συμμάχους να πιστέψουν προς στιγμήν ότι η manía των Τούρκων και το κίνημα των Ελλήνων θα επανέρχονταν στην προτέρα τους κατάσταση και ότι πολύ γρήγορα θα ηρεμούσαν. Τότε ο Καποδίστριας είπε προς αυτούς:

"Πολύ θα επεθύμουν, κύριοι, να συμμερισθώ την γνώμην σας. Εάν όμως θέλετε την ιδικήν μου, θα σας είπω ότι, ακολουθούντες το νυν υιοθετηθέν σύστημα, μόνον μετά εικοσιπενταετίαν θα έχετε την ικανοποίησιν του να μη ακούετε πλέον να γίνεται λόγος περί Ελλήνων και περί Τούρκων· όσον δ' αφορά εις το statu quo, τούτο παρήλθεν ανεπιστρεπτί...".

Εκοιτάχθησαν, ύψωσαν τους ώμους και ίσως με ώκτιραν δια τας υπερβολάς εις τας ιδέας μου. Ανέφερα το πράγμα εις τον Αυτοκράτορα. Η Αυτού Μεγαλειότης ηθέλησε να ακούση τα αίτια εφ' ων εβάσιζον την γνώμην μου. Ανέπτυξα αυτά. Ο Αυτοκράτωρ μοι απήντησε τότε: Ας ίδωμεν εν τω μεταξύ τι θα πρόκυψη από τα πρώτα μας διαβήματα· εν ανάγκη θα επανέλθωμεν επί των παρατηρήσεών σας".

Το αυστριακό υπουργείο εξωτερικών συνέχισε τώρα με μεγαλύτερη ένταση να κατηγορεί τον Καποδίστρια ότι με τις εισηγήσεις του προς τον Ρώσο αυτοκράτορα, τον επηρέαζε σε λήψη αποφάσεων κατά των συμφερόντων της Ευρώπης και της συμμαχίας της.

"Αι περιστάσεις αι οποίαι προηγήθησαν ή επηκολούθησαν τας ταραχάς εις τας παριστρίους ηγεμονίας και την επανάστασιν της Ελλάδος, ήλθον έτι μάλλον να αυξήσουν το κεφάλαιον των κατηγοριών, τας οποίας το αυστριακόν Υπουργείον από μακρού χρό-

νου επεσώρευσε εναντίον των δήθεν αρχών μου και της επικινδύνου επιρροής την οποίαν αύται εξήσκουν εν Ευρώπη", σημειώνει ο Καποδίστριας στο υπόμνημά του.

Ο Αλέξανδρος όμως, αφού ενημερώθηκε στις λεπτομέρειες του θέματος, προειδοποίησε φιλικά τον Καποδίστρια:

"Σας προκαλούν προσέξτε".

Στο μεταξύ, ο τσάρος, μαθαίνοντας τις θηριωδίες των Τούρκων έστειλε το πρώτο τελεσίγραφό του προς την Πύλη, η οποία όχι μόνο το απέρριψε με ιταμό τρόπο, αλλά ανέβασε τον τόνο των αγριστήτων της στη Βλαχία και τη Μολδαβία. Η αντίσταση των παριστρίων περιοχών συντρίφτηκε κατά κράτος, ο Υψηλάντης με τα αδέρφια του κατέφυγε στην Αυστρία, όπου τελικά συνελήφθη και κράτηθηκε στην αυλή της Βιέννης, με τη συγκατάθεση του Ρώσου αυτοκράτορα. Κάτω από αυτές τις άθλιες συνθήκες των εξελίξεων, ο Καποδίστριας προσπάθησε να μεταπείσει τον Αλέξανδρο να αναλάβει δια των όπλων να επαναφέρει στην τάξη την Τουρκία. Μεταξύ των επιχειρημάτων του, ανέφερε και τα ακόλουθα:

"Αλλ' οι Έλληνες εγκαταλειπόμενοι εις την διάκρισιν των Τούρκων θα αμυνθούν με το θάρρος της απελπισίας. Τότε θα συμβή εν εκ των εξής τριών: ή θα υποστή η Ελλάς την τύχην των παριστρίων ηγεμονιών ή θα συντρίψη δια παντός τον οθωμανικόν ζυγόν, ή, τέλος, ο αγών θα παραταθή μετ' εναλλασσομένων επιτυχιών και αποτυχιών. Εις την πρώτην περίπτωσιν αι ευρωπαϊκά κυβερνήσεις θα τεθούν εις ίσην μοίραν με τους Τούρκους. Εις την δευτέραν, θα αναγκασθούν να αναγνωρίσουν εν Ελλάδι μίαν κατάστασιν την οποίαν θα έχουν προηγουμένως αποδοκιμάσει. Εις την τρίτην περίπτωσιν θα αφήσουν να υφίσταται υπό τα όμματα των λαών των το πλέον επικίνδυνον παράδειγμα, ήκιστα δε κατάλληλον δια να επαναφέρη τα πνεύματα εις κατάστασιν ησυχίας, μονιμότητος και εσωτερικής γαλήνης. Το να ελπίζωμεν δια διαπραγματεύσεων να αγάγωμεν τους Τούρκους εις το να συμπεριφερθούν προς τους χριστιανούς κατά τρόπον ανθρωπινον και λογικόν, αυτό σημαίνει να περιφρονήσωμεν την πείραν των αιώνων και να αγνοήσωμεν και την ιδικήν μας πείραν. Δια τούτο μόνον με την δύναμιν των όπλων δυνάμεθα, εφ' όσον έτι είναι καιρός, να ειρηνεύσωμεν την Ανατολήν χωρίς να θέσωμεν εν κινδύνω την γενικήν συμμαχίαν, ίσως δε μάλιστα να την καταστήσωμεν στενωτέραν συσφίγγοντες τους αποτελούντας αυτήν δεσμούς, οίτινες αισθητώς εχαλαρώθησαν κατόπιν των εν Τρόππαου και Λάυμπαχ ληφθεισών αποφάσεων".

Ο Αλέξανδρος έδωσε οδηγίες στον Καποδίστρια να ετοιμάσει σχέδιον αντιμετώπισης της Πύλης και εκείνος συνέταξε το σχέδιο με τους εξής άξονες δράσης:

- Εκδίωξη των Τούρκων από τις παρίστριες ηγεμονίες.

- Κατάληψη των δύο τούτων επαρχιών (παριστρίων ηγεμονιών) από τον ρωσικό στρατό με τη συνεργασία του ρωσικού στόλου του Ευξείνου Πόντου.

- Σύνταξη και αποστολή διαγγέλματος προς την τουρκική κυβέρνηση προς συμμόρφωση στις επιταγές του σχεδίου.

- Κοινοποίηση του προς την Πύλη διαγγέλματος και προς τους Μολδαβούς, Σέρβους, Έλληνες και Βλάχους, με την εντολή να τηρήσουν εφεξής αμυντική στάση έναντι των Τούρκων, και

- Πρόσκληση των ευρωπαϊκών δυνάμεων να συμπράξουν με την Ρωσία και να στηρίξουν την ειρήνευση στην Ανατολή.

Όμως μπροστά σε αυτά τα ριζοσπαστικά επιχειρήματα ο Αλέξανδρος ζήτησε πίστωση για να εκμεταλλευτεί τον παράγοντα χρόνο, οπότε ο Καποδίστριας τον απόπλισε ως εξής:

"Μεγαλειότατε, θέλοντες να κερδίσωμεν χρόνον, θα τον χάσωμεν ανεπιστρεπτί. Η επανάστασις θα γίνη τόσον γενική, ώστε θα είναι πλέον αδύνατον να την συγκρατήσωμεν. Όταν η πυρκαϊά γίνη πολύ μεγάλη, δεν αρκεί πλέον η κατάσβεσις, χρειάζεται κατεδάφισις του κτιρίου. Τα στοιχεία εκείνα άτινα προς το παρόν θα ηδύναντο να παράσχουν ωφελίμους δια τους χριστιανούς συνδυασμούς, θα αποβούν συν τω χρόνω συγκεχυμένα και ηλλοιωμένα. Εκτός τούτου αμφιβάλω εάν αι σύμμαχοι Αυλαί συγκατατεθούν να συμπράξουν οικειοθελώς μετά της Υμετέρας Μεγαλειότητος εις επιχείρησιν εις την οποίαν φοβούνται ότι ο ρόλος των θα είναι δευτερεύων. Περί τούτου είχετε, Μεγαλειότατε, απόδειξιν κατά το παρελθόν..."

Ο Αλέξανδρος, λαβαίνοντας γνώση του σχεδίου, επέμενε στην με διαπραγματεύσεις συνεννόηση με τους Τούρκους και φυσικά δεν έκανε καμιά σκέψη να στραφεί εναντίον της Τουρκίας και να αναχαιτίσει τις φοβερές καταστροφές των παριστρίων ηγεμονιών και της Ελλάδας. Η στάση αυτή του αυτοκράτορα της Ρωσίας συσπείρωσε Αγγλία και Αυστρία και έτσι η Ρωσία, θέλοντας και μη, πέρασε στους εχθρούς της Πύλης. Ο Καποδίστριας επισήμανε στον Αλέξανδρο τον κίνδυνο απομάκρυνσης των Ελλήνων από τη σφαίρα της ρωσικής επιρροής και τη διακύβευση των συμφερόντων της Ρωσίας στην Ανατολή. Ο Ρώσος αυτοκράτορας, βλέποντας την πρωτοβουλία του Μέττερνιχ να επιδιώκει εκείνος προσωπικά τον χειρισμό όλου του κύκλου των διαπραγματεύσεων, για λογαριασμό των Δυνάμεων, στην Κωνσταντινούπολη, κατέφυγε-στην εμπειρία του Καποδίστρια και εκείνος του αποκρίθηκε έτσι:

"... Δεν θέλει (ο Μέττερνιχ) ούτε να εξηγηθή ούτε να συνεννοηθή μεθ' ημών, ότι δε, ούτω πράττων, αποβλέπει εις το να δώση εις τους Τούρκους τον απαιτούμενον καιρόν όπως θέσουν τέρμα εις την ην αποκαλεί ανταρσίαν των Ελλήνων. Αλλ' η ιστορία τόσον του παρελθόντος όσον και των ημερών μας έπρεπε να τον είχε διδάξει ότι τοιούτος υπολογισμός, εάν δεν είναι απάνθρωπος, είναι πάντως εσφαλμένος· και ότι οι Έλληνες ευρίσκονται νυν εις την επιτακτικήν ανάγκην να προτιμήσουν να εξολοθρευθούν μάλλον ή να υποταχθούν εκ νέου άνευ εγγυήσεώς τινος εις τους Τούρκους. Όταν ποία Δύναμις, πλην της Ρωσίας, δύναται

να παράσχη εις αυτούς την εγγύησιν ταύτην;".

Οι εισηγήσεις του Καποδίστρια προς τον αυτοκράτορα ήταν να κληθούν οι ευρωπαϊκές δυνάμεις να λάβουν εξαναγκαστικά κατά της Τουρκίας μέτρα και παράλληλα να μετριαστεί η διπλωματική πρωτοπορία της Αυστρίας. Και ως εναλλακτική λύση πρότεινε την τήρηση στάσης αναμονής εκ μέρους της Ρωσίας, αφήνοντας τους συμμάχους να δράσουν κατά βούληση. Αυτές τις εισηγήσεις τις επεξεργάστηκαν οι: Καποδίστριας, Νεσσελρόδε και Τατίστσεφ.

Ο τσάρος φάνηκε προς στιγμήν να υιοθετεί τις εισηγήσεις του Καποδίστρια και του ανέθεσε να τις προωθήσει, αλλά στην πορεία ο Αλέξανδρος, για άγνωστους λόγους, ακολούθησε δική του και εντελώς διαφορετική από την αρχική, στάση, παρατηρώντας μάλιστα τον εξουσιοδοτημένο γι' αυτές του τις ενέργειες Καποδίστρια και τον συνυπουργό εξωτερικών Νεσσελρόδε, για τον τρόπο χειρισμού του όλου θέματος και τους έδωσε εντολή να απαντήσουν στο ανακτοβούλιο της Βιέννης ότι ο Τατίστσεφ θα μετέβαινε εκεί και σε συνεργασία με τον πρίγκιπα Μέττερνιχ, θα προετοιμάζε τα θέματα των διαπραγματεύσεων, τις οποίες θα διεύθυνε ο ίδιος στα τέλη του Αυγούστου.

Τότε ο Καποδίστριας έπαυσε να μετέχει των εργασιών, αφήνοντας μόνο του τον Νεσσελρόδε. Παρέστη μόνον ως βωβός μάρτυς κατά τις συζητήσεις, που έκανε ο Αλέξανδρος.

Ταυτοχρόνως ζήτησε ακρόαση από τον αυτοκράτορα, κατά την οποίαν του εξέθεσε τις απόψεις του και του έθεσε χωρίς περιστροφές το προσωπικό του δίλημμα: ή θα έπρεπε να ακολουθήσει το προς την πατρίδα χρέος του, υπερασπιζόμενος τα δίκαια των Ελλήνων ή να αθετήσει τα προς τον αυτοκράτορα της Ρωσίας καθήκοντά του. Οι δυο άνδρες, μετά από δίωρη συνομιλία, διαφώνησαν και ο Αλέξανδρος κατέληξε:

"Τότε λοιπόν, αφού είναι ανάγκη ας χωρισθώμεν. θα διατηρήσετε όμως την θέσιν σας...".

Τον Αύγουστο του 1822 ο Καποδίστριας εγκατέλειψε την Πετρούπολη και κατέφυγε στη Γενεύη ασθενής, αποφασισμένος να αποσυρθεί προσωρινά από κάθε δραστηριότητα, να ηρεμήσει και να ανακτήσει την κλονισμένη του υγεία. Δεν ησύχασε όμως. Πήγαν και τον συνάντησαν εκεί τα μέλη της Προσωρινής Κυβέρνησης της Ελλάδος και σε κατ' ιδίαν συναντήσεις, πολλοί στρατιωτικοί και εκκλησιαστικοί αρχηγοί και του ζήτησαν βοήθεια, λέγοντας του:

"Εάν δεν υπηρετήτε την Ρωσίαν, η εάν δεν δύνασθε να εξυπηρετήσετε την Ελλάδα παρά τη Ρωσία, τι κάμνετε εις την Ελβετίαν; Μεταβήτε τουλάχιστον εις Κέρκυραν... Πλησιέστερος προς ημάς, θα δύνασθε να μας βοηθήτε δια των συμβουλών σας. Γνωρίζετε ότι πολύ μας χρειάζονται και θα μας ωφελήσουν".

"Δεν παρέλειψα να γνωρίσω εις την Προσωρινήν Κυβέρνησιν της Ελλάδος τον αληθή χαρακτήρα της εκ Ρωσίας απομακρύνσεώς μου. Εξήγησα εις αυτήν ότι δεν ηδυνάμην πλέον να είμαι χρήσιμος εις την Ελλάδα

ως πολιτικός· ότι το μόνον όπερ ηδυνάμην να δώσω εις τα θύματα τόσων δυστυχιών συνδρομήν ανάλογον προς τα πενιχρά μου μέσα και να προκαλέσω υπέρ αυτών το ενδιαφέρον εκ μέρους των ξένων των τιμώντων με εισέτι δια της παλαιάς των φιλίας. Αλλά όσω μάλλον προσεπάθουν να πείσω τους Έλληνας ότι τα συμβάντα του έτους 1821 με είχαν καταστήσει όλως ανωφελή δι' αυτούς, τόσον ολιγώτερον οι λόγοι και η μαρτυρία των πράξεών μου ίσχυσαν να τους μεταπεισούν... Και κατενόουν μεν ότι τινές των Ηγεμόνων τούτων παρέδιδον αυτούς εις την εξολόθρευσιν, ίνα καταπαύσουν τους εκ της Ρωσίας φόβους, αλλά ότι και αυτή αύτη η Ρωσία συνειργάζετο εις τοιαύτην πολιτικήν, τούτο οι Έλληνες ούτε επίστευον ούτε θα πιστεύουν ποτέ", σημειώνει με απορία στο υπόμνημα του ο μετέπειτα Κυβερνήτης.

Παράλληλα οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις κατάφεραν να πείσουν τους Έλληνες ότι η Ρωσία δεν θα βοηθούσε ποτέ την επανάστασή τους. Τα όσα ακολούθησαν την απομάκρυνση του Καποδίστρια από την Πετρούπολη συνθέτουν μια αληθινή τραγωδία. Ολόκληρη η Ευρώπη και ιδίως ο Μέττερνιχ τον κατασυκοφάντησαν ότι παρέσυρε τον αγαθό Αλέξανδρο σε πράξεις κατά των συμφερόντων της Ρωσίας και της ευρωπαϊκής συμμαχίας, ο ίδιος ο Μέττερνιχ συνεχάρη τον Μαίτλαντ για την απαλλαγή του από τον Καποδίστρια, ενώ ο αυτοκράτορας Φραγκίσκος εκμυστηρεύτηκε στον Μέττερνιχ ότι αν δικός του υπουργός είχε διαπράξει όσα ο Καποδίστριας στον Ρώσο αυτοκράτορα, θα τον είχε αποκεφαλίσει. Ακόμη, στο πλήθος των παντοειδών ανακρίσεων, που ακολούθησαν μετά το 1822, σε όλους ανεξαιρέτως τους μάρτυρες, υποβαλλόταν στερεότυπη ερώτηση: εάν είχαν και ποιες σχέσεις με τον πρώην υπουργό εξωτερικών της Ρωσίας. Συγχρόνως οι Ευρωπαίοι έλεγαν προς τους Έλληνες ότι καμιά ευρωπαϊκή δύναμη δεν θα τους συνδράμει, γιατί ήταν Ρώσοι...

Εμπρός σε όλον αυτόν τον καταγισμό συκοφαντιών, ο Καποδίστριας επέλεξε την τακτική της σιωπής, τόσο για το καλό των επαναστατημένων Ελλήνων και του αγώνα τους, όσο και για την προστασία του κύρους του. Στις 12/24 Δεκεμβρίου 1826 συνέταξε το υπόμνημα του προς τον τσάρο Νικόλαο Α' της Ρωσίας, στο οποίο καταλήγει ως εξής:

"Ίδού πώς έχει το ζήτημα το οποίον μία δικαία απόφασις της Α.Μ. του Αυτοκράτορος της Ρωσίας δύναται να λύση. Την απόφασιν ταύτην επικαλούμαι σήμεραν ικετεύων ευσεβάστως την Αυτού Αυτοκρατορικήν Μεγαλειότητα όπως ευαρεστηθή και λάβη υπ' όψει το παρόν υπόμνημα".

Από την προσεκτική μελέτη της Αυτοβιογραφίας του πρώτου Κυβερνήτη της Νεώτερης Ελλάδας συνάγονται πολύτιμα συμπεράσματα, που διαφωτίζουν από μίαν άλλη σκοπιά τη διεθνή σταδιοδρομία του ως πολιτικού και διπλωμάτη, αλλά παράλληλα και την ιδιωτική του ζωή. Διαπιστώνουμε στην Αυτοβιογραφία την αγάπη του προς την οικογένεια, τη θρησκευτικότητα του, το άγρυπνο ενδιαφέρον του για την παιδεία, τον αδιαμφισβήτητο πατριωτισμό του

και τον "διαφωτισμένο δεσποτισμό" του, όπως εύστοχα παρατηρεί ο Κ. Θ. Δημαράς.

Στα πλαίσια της ευρωπαϊκής του σταδιοδρομίας συναντάμε στην προσωπικότητά του τον ευφυή διπλωμάτη, τον οξυδερκή πολιτικό, τον τέλειο γνώστη όλων των ευρωπαϊκών διπλωματικών και πολιτικών παρασκηνίων και των μεγάλων πρωταγωνιστών της εποχής του. Υπήρξεν άνθρωπος άψογος, υπερήφανος, εργατικός, ανυποχώρητος, πειστικός, ευέλικτος και στις ενέργειές του τον διέκρινε η σύνεση, η ψυχραιμία και η πλατιά πολιτική ματιά, οπλισμένη με μια μοναδική διορατικότητα για το μέλλον. Για τις μεγάλες του επιτυχίες στον διπλωματικό στίβο, τιμήθηκε με μια δεκάδα κορυφαία παράσημα από τον ίδιο τον Ρώσο αυτοκράτορα και τοποθετήθηκε σε θέσεις - κλειδιά, από τις οποίες έδειξε το διπλωματικό και πολιτικό του ανάστημα.

Κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του στο αξίωμα του υπουργού εξωτερικών της Ρωσίας επί θεμάτων της Ανατολής (τα θέματα της Δύσης τα χειριζόταν ο Νεσσελρόδε), επέδειξε θάρρος, επιμονή και αυτοκυριαρχία και με τις θέσεις του, τις οποίες ανεπιφύλακτα υιοθετούσε ως το 1822 ο τσάρος, κυριάρχησε στα ευρωπαϊκά ανακτοβούλια, αντιμετωπίζοντας με επιτυχία κορυφαίους διπλωμάτες, επιφανείς συναδέλφους του, πρωθυπουργούς και αυτοκράτορες και ιδίως τις συχνές παγίδες του μισέλληνα Αυστριακού Μέττερνιχ, τον οποίον συνέτριψε σε όλες σχεδόν τις διπλωματικές τους αναμετρήσεις. Στα Συνέδρια - σταθμούς της Βιέννης, των Παρισίων, της Βαρσοβίας, του Άαχεν, του Τρόππαου και του Λάυμπαχ, κατέπληξε με την ευστροφία του και στάθηκε συνεχώς στην κορυφή, ανεβάζοντας το γόητρο της Ρωσίας στο βάθρο του κατ' εξακολούθηση νικητή της διπλωματικής σκακιέρας της Ευρώπης.

Το πανευρωπαϊκό κύρος του τραυματίστηκε σοβαρά, όπως άλλωστε και ο ίδιος είχε προβλέψει, από την έκρηξη της Ελληνικής Επανάστασης, γεγονός, που το εκμεταλλεύτηκαν στο έπακρο οι πολιτικοί του αντίπαλοι. Αλλά και τότε δεν υποχώρησε. Συνέχισε με αποφασιστικότητα τον αγώνα του για την προστασία των λαών της Ανατολής, με απώτερο σκοπό να στηρίξει το επαναστατικό όραμα των Ελλήνων. Όταν το 1822 συγκρούστηκε ανοιχτά με τον αυτοκράτορα της Ρωσίας για την ανοχή του στην επιχειρούμενη πολιτική του Μέττερνιχ εναντίον των Ελλήνων και διαπίστωσε την αμφισβήτηση των θέσεών του, υπέβαλε αμέσως την παραίτησή του, θυσιάζοντας θέσεις, τιμές και αξιώματα, για χάρη της Ελλάδας.

Αλλά η κορυφαία του αρετή, πέρα από το υψηλό ήθος, που τον διέκρινε σε όλες τις πράξεις του, ήταν ο ανυπόκριτος και μεγάλος πατριωτισμός του, που εκδηλωνόταν με τη λαχτάρα του, σε κάθε ευκαιρία, να περάσει τις θέσεις των δικαίων των μαχόμενων Ελλήνων. Πολέμησε με σθένος τη συμμαχιακή τακτική των Ευρωπαίων και την Ιερά Συμμαχία και κατάφερε να προσελκύσει το ενδιαφέρον των Ευρωπαίων για τους Έλληνες και τον αγώνα τους και να ματαιώσει την επαπειλούμενη από τα όπλα της ευρωπαϊκής

Συμμαχίας κατάπιξη της Ελληνικής Επανάστασης.

Ο Καποδίστριας, που γνώριζε σφαιρικά την ευρωπαϊκή πολιτική κατάσταση και το βαθύτερο πνεύμα της Ιεράς Συμμαχίας, συχνά αναγκάστηκε να προβεί σε δυσάρεστες δημόσιες δηλώσεις για τους Έλληνες και τα προβλήματα τους, όχι γιατί του έλειπε η φλόγα του πατριωτισμού, αλλά γιατί ήξερε πολύ καλά πόσο αδιάστακτες ήταν οι ευρωπαϊκές δυνάμεις απέναντι σε κάθε φιλελεύθερο κίνημα και πόσο ευάλωτη ήταν η θέση των Ελλήνων, ανάμεσα σε αυτά τα ευρωπαϊκά μεγαθήρια. Η πολιτική του ματιά έβλεπε πολύ μακριά και δεν παρασυρόταν από στιγμιαίους συναισθηματισμούς και ενθουσιασμούς ή παροδικές επιτυχίες, που θα ζημίωναν τον Αγώνα. Γι' αυτό η στάση του προς τον Γαλάτη, τον Καμαρηνό, τους οπλαρχηγούς και τον Υψηλάντη, μπορεί να παρεξηγήθηκε. Ακριβώς όμως αυτή η παρεξήγηση τραυματίζει καίρια τον ανυπόκριτο πατριωτισμό του και την πλατιά ευρωπαϊκή του εμπειρία, με την οποία εκείνος προστάτεψε, όχι λίγες φορές, τα δίκαια των Ελλήνων. Δεν θα πρέπει, σε καμιά περίπτωση, να μας διαφεύγει ότι η διαφωνία του με τον αυτοκράτορα της Ρωσίας και ο έμμεσος εξαναγκασμός του σε παραίτηση από τη ρωσική υπηρεσία, είχαν τα βαθύτερα αίτια τους τόσο στην μακρά προστατευτική προς τους Έλληνες τακτική του Καποδίστρια, όσο και κυρίως στη στάση του απέναντι στην Ελληνική Επανάσταση.

Εγκατέλειψε το αξίωμα του υπουργού εξωτερικών της Ρωσίας όταν ο ίδιος βεβαιώθηκε ότι η Ελληνική Επανάσταση είχε πάρει το δρόμο της και εκείνος από τη θέση του στη ρωσική υπηρεσία δεν μπορούσε πλέον να βοηθήσει τους επαναστατημένους συμπατριώτες του. Αργότερα, το 1827 το ελληνικό έθνος, με πρόταση κυρίως του Κολοκοτρώνη και του Καραϊσκάκη, τον τίμησε, ορίζοντάς τον ως πρώτο Κυβερνήτη της Νεώτερης Ελλάδας, για την ανεξαρτησία της οποίας σπατάλησε αφειδώς όλες τις σωματικές και πνευματικές δυνάμεις του και θυσιάσε και αυτή ακόμη τη ζωή του στις 27 Σεπτεμβρίου του 1831 στο Ναύπλιο.

Ευχαριστώ

**ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΠΕΡΓΑΜΗΝΗΣ
ΣΤΟΝ ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟ Λ.Σ. (ε.α.)
Τρ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ**

ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΣ Λ.Σ. Γεώργιος ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ

Κυρίες και Κύριοι,

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ του ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ, το οποίο προήλθε από τις αρχαιρεσίες του παρελθόντος Ιανουαρίου, σε πρόσφατη συνεδρίασή του, αποφάσισε ομόφωνα, όπως, στην εκδήλωση για τα 90 χρόνια του ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ, τιμήσει τον επί εννεαετία Πρόεδρο της ΕΝΩΣΗΣ μας, Ναύαρχο ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Τριαντάφυλλον, ανακηρύσσοντας αυτόν ΕΠΙΤΙΜΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ του Διοικητικού Συμβουλίου και επιδίδοντας εις αυτόν και σχετική με την τι-

μητική αυτή διάκριση περγαμηνή.

- Με τον τρόπο αυτό αναγνωρίζεται το έργο που επιτέλεσε κατά την εννεαετή θητεία του, στο οποίο έργο του, η σημερινή Διοίκηση της ΕΝΩΣΗΣ στηρίζει ήδη τη δράση της, για την επίτευξη των σκοπών του Καταστατικού μας.

- Παρακαλώ τον Γενικό Γραμματέα του Δ.Σ. Πλοίαρχο κ. Σφουγγαριστό να αναγνώσει το οικείο απόσπασμα από τα επίσημα Πρακτικά των Συνεδριάσεων του Συμβουλίου μας.

ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ Λ.Σ. Γεώργιος ΣΦΟΥΓΓΑΡΙΣΤΟΣ

- Πρακτικό αριθμός 7 της από 15 Απριλίου 2009 Τακτικής Συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

ΘΕΜΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

Εκδήλωση για τα 90 χρόνια του ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ της 11/5/2009.

- Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου Υποναύαρχος κ. ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ Γεώργιος, αναφερόμενος στην εκδήλωση για τα 90 χρόνια του ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ, η διοργάνωση και πραγματοποίηση της οποίας έχει προγραμματιστεί για την 11η Μαΐου τρέχοντος έτους, προτείνει και εισηγείται στο Διοικητικό Συμβούλιο, να τιμήσουμε τον επί εννεαετία Πρόεδρο Ναύαρχο ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Τριαντάφυλλο, ανακηρύσσοντας αυτόν Επίτιμον Πρόεδρον της ΕΝΩΣΗΣ μας.

- Ο κ. Καλαρώνης στην σχετική προς το Διοικητικό Συμβούλιο εισήγησή του, αναφέρει τα εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριοι Επίτιμοι Αρχηγοί, κύριοι συνάδελφοι.

Έχω την τιμή να εισηγηθώ στο Σώμα την ανάγκη να τιμήσουμε τον μέχρι πρότινος Πρόεδρο της Ένωσής μας Υποναύαρχο κ. Τριαντάφυλλο Παπαγεωργίου αφού σε όλους μας είναι γνωστές οι σπουδαίες υπηρεσίες που προσέφερε στην Ένωσή μας, συμβάλλοντας αποφασιστικά στην ευτυχή κατάσταση στην οποία αυτή σήμερα βρίσκεται.

Για να φέρει την Ένωση στην κατάσταση, που αυτή σήμερα βρίσκεται, ο Υποναύαρχος Παπαγεωργίου επιστράτευσε τις πράγματι σπάνιες αρετές που τον χαρακτηρίζουν: τον οραματισμό, τη φαντασία, την τόλμη, τον ρεαλισμό, την πειθώ, την επιμονή και την εμμονή στο σκοπό, την αισιοδοξία, το θάρρος.

Οραματίστηκε μια Ένωση που να αγκαλιάζει όλα τα σε αποστρατεία στελέχη του Λιμενικού Σώματος. Οικονομικά εύρωστη. Εγκαταστημένη σε ιδιόκτητη στέγη κατάλληλα για τις ανάγκες της διαμορφωμένη σε εντευκτήρια, Γραφεία, αίθουσα συσκέψεων κλπ. Εργάστηκε άοκνα για την καθημερινή βελτίωση του περιοδικού "Λιμενικά Χρονικά".

Για την πραγμάτωση των στόχων αυτών, έγραψε αναφορές, επιστολές, αιτήσεις, υπομνήματα προς κάθε κατεύθυνση. Προέβη σε προσωπικές παραστά-

σεις όπου το συμφέρον των μελών της Ένωσης καλούσε. Χτύπησε πόρτες που δεν ήταν πάντα έτοιμες ν' ανοίξουν και μίλησε σε ώτα, που δεν ήταν πάντα έτοιμα ν' ακούσουν.

Δεν εγκατέλειψε τον αγώνα και δεν απογοητεύτηκε από την αδιαφορία που σε διάφορα επίπεδα συνάντησε αλλά ούτε και πτοήθηκε από κακόβουλες κρίσεις που κάποτε κάποιιοι εξέφρασαν. Και πέτυχε! Και παρέδωσε μια Ένωση αποστράτων, εύρωστη πληθυσμιακά, αυτάρκη οικονομικά, εγκαταστημένη σε ιδιόκτητες εγκαταστάσεις, ικανή να εκδίδει σοβαρό περιοδικό για την προβολή των θέσεών της με τεχνογνωσία για την οργάνωση εκδρομών και περιηγήσεων στο εσωτερικό και το εξωτερικό. Παρέδωσε έναν Οργανισμό στον οποίο άφησε τη σφραγίδα του. Έναν Οργανισμό που, χωρίς το πέρασμά του απ' αυτόν, δεν θα είχε το πρόσωπο που σήμερα αυτός παρουσιάζει.

Για τους λόγους αυτούς, έχοντας την πεποίθηση ότι διερμηνεύω τα αισθήματα όλων των μελών της Ένωσής μας εισηγούμαι να κηρυχθεί ο Υποναύαρχος κ. Τρ. Παπαγεωργίου Επίτιμος Πρόεδρος του ΔΣ της Ένωσής μας.

Η εισήγηση αυτή γίνεται ομόφωνα δεκτή και αποφασίζεται να επιδοθεί η σχετική τιμητική περγαμηνή σε επίσημη εκδήλωση.

ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΣ Λ.Σ. Γεώργιος ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ:

Σε εφαρμογή της απόφασης αυτής συνετάγη το κείμενο της παρούσας περγαμηνής το οποίο να μου επιτρέψετε να σας διαβάσω: "Η Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών του Λιμενικού Σώματος, Προεδρευόμενος Υποναύαρχου Λ.Σ. (ε.α) Γεωργίου Καλαρώνη τω ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΩ Παπαγεωργίου, Υποναύαρχω Λ.Σ. (ε.α.) ευγνωμόνως απονέμει αυτό τον τίτλον του επιτίμου προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου, δι' όσα περί αυτής, ως επί 9ετίαν Πρόεδρός της έγγραφεν είπεν και έπραξεν. Εν Πειραιεί τη 11η Μαΐου 2009. Ο Πρόεδρος Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α) Γεώργιος Καλαρώνης, ο Γεν. Γραμματέας Πλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) Γεώργιος Σφουγγαριστός".

Κύριε Αρχηγέ παρακαλώ να επιδόσετε εσείς την περγαμηνή στον κ. Επίτιμο Πρόεδρό μας Υποναύαρχο κ. Παπαγεωργίου.

Ακολούθως ο Αρχηγός Αντιναύαρχος κ. Θ. Ρετζεπέρης συνεχάρει τον τιμώμενο και του επέδωσε την Περγαμηνή.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΗ ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΥ Λ.Σ. (Ε.Α.) ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Στα 90 χρόνια από την ίδρυσή του το Λ.Σ. έγραψε ασφαλώς την ιστορία του. Ένα σημαντικό μέρος από αυτή την ιστορία ανήκει στους αποστράτους του. Οι πιο πολλοί από τους οποίους συνέπεσαν στο Λ.Σ. χρονικά με την γιγάντωση της Ελληνικής Εμπορικής

Ο πρώην Πρόεδρος ΕΑΛΣ κ. Τ. Παπαγεωργίου

Ναυτιλίας και την ανάδειξή της πρώτης στον κόσμο.

Οι νεώτερες γενιές των αξιωματικών Λ.Σ., με τελευταία την τωρινή που βρίσκεται και στην εξουσία, παραλαμβάνοντας την σκυτάλη συνέχισαν τις επιτυχίες, τόσο στις παλιές όσο και στις νέες αρμοδιότητες με τις οποίες το Λ.Σ. έχει καταξιωθεί στη συνείδηση του Ελληνικού λαού.

Η δυνατότητα να προσφέρεις στο Λ.Σ., είτε ως εν ενεργεία είτε ως απόστρατος, αποτελεί τιμητικό λειτούργημα.

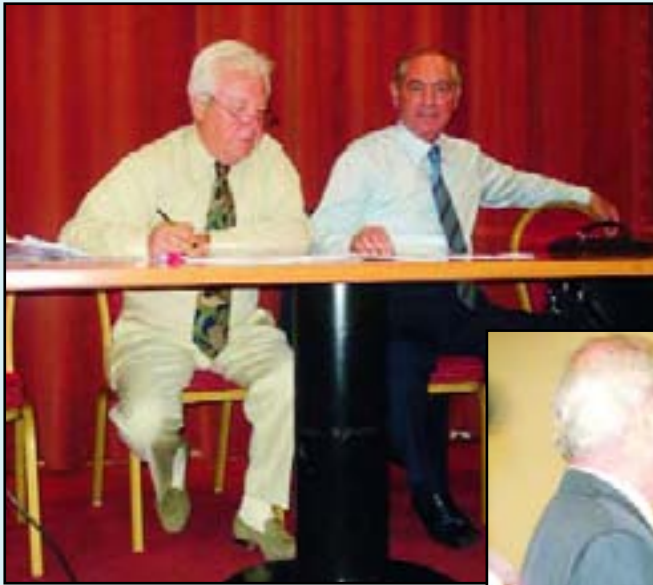
Εγώ, ως απόστρατος του Λ.Σ. ευνοήθηκα από την τύχη με την επιλογή μου ως Προέδρου των Δ. Συμβουλίων της Ε.Α.Α.Λ.Σ. για εννέα συνεχόμενα χρόνια, να συμβάλλω στο έργο που επιτελέστηκε. Το οποίο έργο συντελέστηκε την περίοδο αυτή ήταν ασφαλώς συλλογικό και οφείλεται στην αγαστή συνεργασία με όλα τα μέλη των Δ.Σ. μέσα από ομόφωνες αποφάσεις.

Το νέο Δ.Σ. που παρέλαβε από μας από 1/2/2009 με επικεφαλής το Πρόεδρό του Υποναύαρχο Λ.Σ. (ε.α.) κ. Γεώργιο Καλαρώνη είναι βέβαιο ότι θα συμπληρώσει τα δικά μας κενά και θα προσφέρει ακόμη περισσότερα.

Θέλω να ευχαριστήσω τους Προέδρους και όλα τα μέλη των Δ.Σ. της Ε.Α.Α.Λ.Σ. και της ΛΕΣΧΗΣ Λ.Σ. για την τιμητική διάκριση, όπως και τον Αρχηγό Λ.Σ. για την επίδοση της περγαμηνής.

Ευχαριστώ επίσης τους Επιτίμους Αρχηγούς - Αντιναύαρχους Λ.Σ. ε.α. κ.κ. Χρυσανθακόπουλο, Ορφανό, Βασσόπουλο, Παπακωνσταντίνου, Ουσαντζόπουλο, Δελημιχάλη, Γκλεζάκο, Σιωνίδη, τους εν ενεργεία Αξιωματικούς, όπως και τον Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδος της Ν.Δ. Βουλευτή κ. Τραγάκη, και την βουλευτή του ΛΑΟΣ κ. Αράπογλου, για την τιμή και την χαρά που μου έδωσαν με την παρουσία τους.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΝΕΝ

Η ΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ
Ν. ΓΚΛΕΖΑΚΟΥ

ΝΑΥΤΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Επίτιμου Αρχηγού Λ.Σ. Αντιναύαρχου Χρήστου Ντούνη

Την 24/5/2007 στην αίθουσα εκδηλώσεων του ΟΛΠ έλαβε χώρα, Ημερίδα της Ένωσης των Ναυτιλιακών Δικηγόρων και του Συνδέσμου των Επιθεωρητών και Πραγματογνομόνων με θέμα: "Η Ναυτική Διαιτησία στον Πειραιά".

Τα "Λιμενικά Χρονικά" συμμεριζόμενα τη σπουδαιότητα του θέματος της Ελληνοποίησης όσο το δυνατόν ευρύτερων κλάδων της ναυτιλιακής και παραναυτιλιακής βιομηχανίας, δημοσιεύουν το κείμενο της ομιλίας του μέλους της Ένωσής μας Αντιναύαρχου κ. Χρήστου Ντούνη Επίτιμου Αρχηγού Λ.Σ. μέσα στο οποίο διαφαίνεται καθαρά πλέον η ωρίμανση του Πειραιά ως Διεθνούς Ναυτιλιακού Κέντρου ικανού να προσφέρει τις όποιες Υπηρεσίες στην Ελληνική και Ελληνόκτητη Εμπορική Ναυτιλία, απαλλάσσοντάς την από την υποχρέωση να προσφύγει σε Υπηρεσίες Αλλοδαπών Κέντρων όπως γινόταν κατά τη μέχρι τούδε περίοδο.

Αν το Ελληνικό Κράτος καταφέρει και παράσχει στον Ελληνικό εφοπλισμό όλες τις απαραίτητες για τη λειτουργία του Υπηρεσίες η οικονομική δυσπραγία θα αποτελεί γι' αυτό παρελθόν.

Οι απόψεις του Ναυάρχου κ. Χρ. Ντούνη διατηρούν πάντα την επικαιρότητά τους και το κύρος τους.

Κυρίες και κύριοι,

Όταν μου ζητήθηκε να συμμετάσχω και εγώ σε αυτή την ημερίδα δέχθηκα με σκοπό όχι να κάνω αναλύσεις πάνω στα κείμενα, τους κανόνες, τις ρήτρες κ.λπ.

Αυτά ενδεχόμενα να γίνουν και να σχολιασθούν από τους περισσότερο από μένα ειδικούς.

Εγώ την παρουσία μου εδώ την βλέπω από διαφορετική σκοπιά και συγκεκριμένα του ανθρώπου που βαθιά πιστεύει ότι υπάρχουν πολλά περιθώρια την ναυτιλία των ελλήνων να την ελληνοποιούμε κάθε μέρα ακόμη περισσότερο.

Γιατί το πρόβλημα πλέον το έχουμε εμείς εδώ οι Έλληνες της Ελλάδος και όχι η ελληνόκτητη ναυτιλία, και μάλιστα των ωκεανών.

Είναι εντυπωσιακό. Η πρόσοδος από την πρώτη βιομηχανία της χώρας μας - την ναυτιλιακή βιομηχανία - ανήλθε το 2006 στα περίπου 13 δισεκατομμύρια δολάρια.

Ποσό τεράστιο για τα οικονομικά μας μεγέθη και δεδομένα.

Είμαι 55 χρόνια στην ναυτιλία την οποία έχω υπηρετήσει με πολλές ιδιότητες και από πολλά επίπεδα και κάθε μέρα επιβεβαιώνω αυτό που οι παλιοί караβοκύρηδες θυμοσοφικά έλεγαν "κλέβε της θάλασσας" και οι διάδοχοί τους πλέον ναυτιλιακοί επιχειρηματίες - εφοπλιστές μετέτρεψαν στο "κέρδισε από την θάλασσα". Η παλιά ρήση μύριζε αλμύρα και παρέπεμπε σε βάθος χρόνου η νέα παραπέμπει σε επιχειρηματικότητα.

Για τον πλοιοκτήτη όμως η ρήση αυτή θεωρείται αυτονόητη αφού ουδείς γνωρίζει καλύτερα από αυτόν και τους κινδύνους (τα ρίσκα) να αναλαμβά-

νει και τις ευκαιρίες να εκμεταλλεύεται.

Όμως αυτό που μας ενδιαφέρει ως ελληνική κοινωνία είναι το πώς θα αυξήσουμε περισσότερο αυτή την πρόσοδο από την ναυτιλία. Το πώς δηλαδή θα αυξήσουμε την ελληνική προστιθέμενη αξία. Και εδώ υπάρχουν περιθώρια. Γιατί τα πλοία τα δημιουργούν οι πλοιοκτήτες.

Σε μια ναυτιλία μάλιστα όπως η ελληνική που εύρισκε την απασχόλησή της στις μεταξύ τρίτων χωρών θαλάσσιες μεταφορές, το οικονομικό όφελος της χώρας περιοριζόταν κυρίως στα εμβάσματα των ελλήνων ναυτικών με τους οποίους επανδρώνονταν αποκλειστικά τα ελληνικά πλοία.

Και αυτό γιατί όπως είναι γνωστό κατά κανόνα η χρηματοδότηση της αγοράς, και της ναυπήγησης αργότερα, πλοίων, γινόταν από χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς του εξωτερικού, οι ναυλώσεις των πλοίων από ναυλομεσιτικούς οίκους του εξωτερικού και το ίδιο επίσης συνέβαινε για τα θέματα της ασφάλισης των πλοίων, των επισκευών κλπ., κ.λπ.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες λειτουργίας της ελληνόκτητης ναυτιλίας οι αλλοδαποί, όπως ήταν φυσικό "έχοντας το πάνω χέρι" επέβαλαν τους δικούς τους όρους ρύθμισης των σχέσεων στις συναλλαγές, τους οποίους βεβαίως αποδέχονταν οι έλληνες εφοπλιστές τόσο στις συναπτόμενες συμβάσεις όσο και στον τρόπο της επίλυσης των διαφορών που ανέκυπταν.

Παραδοσιακά η ελληνική ναυτιλία κατέφευγε για την ικανοποίηση των παραπάνω λειτουργικών της αναγκών στη Μεγάλη Βρετανία με κέντρο το Λονδίνο όπου μάλιστα από τα μέσα του 19ου αιώνα υ-

πήρχαν εγκατεστημένοι εμπορικοί οίκοι ανήκοντες σε Έλληνες της διασποράς.

Κατά συνέπεια από τα πράγματα η ελληνική ναυτιλία αναγκάστηκε να εφαρμόσει για την λειτουργία της την Αγγλική πρακτική και το Αγγλικό δίκαιο τα οποία ουσιαστικά και εφαρμόζονταν και από πολλές άλλες ναυτιλίες στις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές.

Η ένταξη των ελλήνων εφοπλιστών σε αυτούς τους κανόνες και την πρακτική της λειτουργίας, τούς αφομοίωσε στο βαθμό που να αισθάνονται απόλυτη εμπιστοσύνη στο Αγγλικό σύστημα λειτουργίας της ναυτιλίας και κυρίως στους ναυτιλιακούς θεσμούς απονομής της δικαιοσύνης στο δικαστικό και στο διαιτητικό επίπεδο.

Όμως τα χρόνια έχουν περάσει και από τότε έχει τρέξει πολύ νερό στο ποτάμι της εξέλιξης της ναυτιλίας των Ελλήνων.

Οι Έλληνες εφοπλιστές θέριεψαν, έγιναν υπολογίσιμες διεθνώς μονάδες και τα ονόματά τους προβάλλουν στα διεθνή ναυτιλιακά δρώμενα. Η ναυτιλία των ελλήνων αύξησε τα μεγέθη της και εδώ και αρκετά χρόνια βρίσκεται στην πρωτοπορία της παγκόσμιας ναυτιλίας.

Η χώρα έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η ελληνική ναυτιλία από ναυτιλία των κάποτε υποβαθμισμένων πλοίων μεταλλάχθηκε, αναβαθμισμένη σε μια ποιοτική ναυτιλία.

Παράλληλα οι Έλληνες αναδεικνύονται σε διεθνείς ναυτιλιακές προσωπικότητες και την περίοδο αυτή έχουν μια εντυπωσιακή διεθνώς θεσμική παρουσία:

- Στον IMO ο Ευθύμιος Μητρόπουλος
- Στον INTERCARGO ο Νικ. Παπαδάκης
- Στον INTERTANCO ο Νικ. ΦΙΣΤΕΣ
- Στον BIMCO ο Φιλ. Εμπειρικός
- Στον ICS ο Σπυρ. Πολέμης
- Στον ISF (Int. Ship. Feder) ο Σπυρ. Πολέμης

Οι ανωτέρω παρουσίες επιφανών Ελλήνων ενισχύονται ακόμη περισσότερο με την δυναμική αυτόνομη παρουσία της απανταχού "ναυτιλίας των Ελλήνων" εκπροσωπούμενης από τους Πρόεδρους της Ενώσεως Ελλήνων Εφοπλιστών και του COMMITTEE του Λονδίνου κ.κ. Ν.Ευθυμίου και Ε.Εμπειρικού αντίστοιχα. Σήμερα οι προχωρημένες θέσεις τους - θέσεις στέρεα τεκμηριωμένες- για τις συνθήκες λειτουργίας της διεθνούς ναυτιλίας αποτελούν αντικείμενο διεθνούς ενδιαφέροντος για τους οικονομικούς, ναυτιλιακούς αλλά και πολιτικούς ακόμη κύκλους.

Αυτή είναι κυρίες και κύριοι, η εικόνα σήμερα της ναυτιλίας των Ελλήνων. Ο Έλληνας εφοπλιστής στις επιχειρηματικές του συναλλαγές δεν είναι δεδομένος στον βαθμό που αυτός ήταν πριν από λίγες δεκαετίες. Είναι αρκετά ισχυρός για να διαπραγματεύεται ώστε να μην αποδέχεται όρους

του αντισυμβαλλόμενου που δεν του είναι αρεστοί ενώ από την άλλη πλευρά θέτει ο ίδιος όρους που εξυπηρετούν τις επιχειρηματικές του επιλογές.

Όμως πέρα από τις μεταβολές που έχουν επέλθει στην πλευρά του εφοπλισμού έχουν επέλθει και σοβαρές μεταβολές και στο ελληνικό INFRA-STRUCTURE. Η χώρα μας αποτελεί εδώ και πολλά χρόνια μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπάρχει μεγάλη κινητικότητα των ευρωπαίων πολιτών για παροχή υπηρεσιών σε άλλες χώρες μέσα στην Ένωση.

Ο ναυτιλιακός Πειραιάς διαθέτει πλέον την υποδομή να δεχθεί την επιχειρηματικότητα και τις υπηρεσίες των άλλων Ευρωπαίων πολιτών ενώ από την άλλη πλευρά προβάλλει περισσότερο έτοιμος για να κερδίσει την εμπιστοσύνη του ελληνικού εφοπλισμού και στον τομέα ορισμένων υπηρεσιών που κατά παράδοση αυτός τις εμπιστευόταν σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα στο Λονδίνο. Και αναφέρομαι κυρίως στον τομέα της νομικής υποστήριξης καθώς και της απονομής της δικαιοσύνης (δικαστικής και διαιτητικής).

Και αυτό πράγματι είναι ένα στοιχείο που πρέπει να κερδηθεί και ένας χώρος που θεωρείται ότι είναι μέσα στις δυνατότητες και τις ικανότητες της ελληνικής επιστήμης και τεχνολογίας.

Τα τελευταία χρόνια που σχεδόν στο σύνολό τους οι Έλληνες εφοπλιστές έχουν μεταφέρει την έδρα των επιχειρήσεών τους στην Ελλάδα αλλά και διαμένουν με την οικογένειά τους στην Ελλάδα η απουσία ναυτικής διαιτησίας στον Πειραιά και η επίλυση των διαφορών εκτός Ελλάδας (Λονδίνο, Παρίσι, Όσλο κλπ) έχει ως συνέπεια:

- Να υπόκειται ο Έλληνας εφοπλιστής σε μεγάλες δαπάνες, πολλές φορές δυσανάλογες και προς το προσδοκώμενο θετικό όφελος.

- Να είναι αρκετά χρονοβόρες λόγω των πολλαπλών καθυστερήσεων. Τέτοιες καθυστερήσεις σε πολλές περιπτώσεις προκαλούν αρνητικές οικονομικές συνέπειες, εκνευρισμούς και δημιουργούν ψυχολογία που δεν ευνοεί την επιχειρηματικότητα.

- Να υπόκεινται οι Έλληνες στην ταλαιπωρία των επίσης πολλαπλών μετακινήσεων από την Ελλάδα προς το Λονδίνο και αλλού για την επίλυση των διαφορών τους.

Κάτω από τις εξελίξεις αυτές τα τελευταία χρόνια υπάρχει μια αφύπνιση για τα θέματα αυτά στην οποία ηγείται η Ένωση των Ναυτιλιακών Δικηγόρων με πρωτοστατούντα τον έγκριτο δικηγόρο κ. Παύλο Αβραμέα, Πρόεδρο της Ένωσης η οποία και ίδρυσε το Σωματείο:

ΕΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ με Γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου τον ίδιο.

Όμως για την σε μόνιμη βάση λειτουργία στον Πειραιά ναυτικής διαιτησίας είναι ανάγκη όχι μόνο

να πληροφορηθεί αλλά και να συνειδητοποιήσει ο ναυτιλιακός Πειραιάς ότι η ναυτική διαίτησία ήλθε για να μείνει και να στεριώσει ως αρωγός της ναυτιλίας μας. Γιατί πράγματι έχουν επέλθει στην χώρα μας σημαντικές αλλαγές προκειμένου να ενθαρρυνθεί η ναυτική διαίτησία στον Πειραιά: Ενδεικτικά αναφέρονται:

α) Η ελεύθερη διακίνηση προσώπων για παροχή υπηρεσιών στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αποτέλεσμα την εγκατάσταση δικηγορικών Γραφείων από το ΟΤΥ του Λονδίνου στον Πειραιά.

β) Η δυνατότητα εφαρμογής κατά την διεξαγωγή της διαίτησίας στον Πειραιά του Αγγλικού Δικαίου αλλά και η δυνατότητα διορισμού και Άγγλων διαιτητών

γ) Η παρουσία στον Πειραιά σημαντικού αριθμού ελλήνων ναυτιλιακών δικηγόρων πολλοί από τους οποίους όχι μόνο έχουν σπουδάσει στο εξωτερικό αλλά και έχουν εργαστεί σε δικηγορικά γραφεία του CITY αλλά και σε Ελληνικές ναυτιλιακές εταιρείες του Λονδίνου

δ) Η ύπαρξη ικανού αριθμού ανωτέρων Επί Τιμή δικαστικών εγνωσμένου κύρους και ήθους ο διορισμός των οποίων ως διαιτητών αποτελεί εγγύηση αμεροληψίας στην διαιτητική απονομή δικαιοσύνης.

ε) Η λειτουργία στον Πειραιά σημαντικού αριθμού τεχνικών γραφείων ναυτιλίας και ναυτιλιακών επιθεωρητών Ναυπηγών - Μηχανικών - Πλοίαρχων με πολύ σοβαρή τεχνογνωσία σε θέματα διερεύνησης ναυτικών ατυχημάτων αλλά και γενικά θέματα ζημιών, ρυμουλκίσεων, ναυαγαιρέσεων, ανελκύσεων, επιχειρήσεων απορρύπανσης κ.λπ, κ.λπ προκειμένου να χρησιμοποιηθούν στην διαίτησία ως τεχνικοί εμπειρογνώμονες. Η παρουσία του Συνδέσμου Ελλήνων Ναυτικών τεχνικών Συμβούλων και πραγματογνωμόνων δείχνει και το πολυάριθμο αλλά και το δυναμισμό του κλάδου.

στ) Η ελληνική νομοθεσία έχει εκσυγχρονιστεί σε θέματα διαίτησίας με κυρίαρχο στοιχείο την πρόβλεψη ότι οι διαιτητικές αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα εξασφαλίζοντας ένα συγκριτικό πλεονέκτημα που είναι η ταχύτητα της τελεσιδικίας και της εκτελεστότητας.

ζ) Έχει συνταχθεί ένα σώμα συγχρόνων κανόνων Ναυτικής διαίτησίας που μπορούν να ενσωματώνονται στις ρήτρες των ναυτιλιακών συμβάσεων που δημιουργούν στον Πειραιά ένα εκσυγχρονισμένο υπόβαθρο απονομής διαιτητικής δικαιοσύνης.

Χωρίς αμφιβολία οι ανωτέρω αντικειμενικές δυνατότητες του Πειραιά επιδρούν ευνοϊκά ώστε να αρθούν σε σημαντικό βαθμό η καχυποψία και οι επιφυλάξεις του Έλληνα εφοπλιστή για να μην διαστάσει να προτείνει στον αντισυμβαλλόμενο την χρησιμοποίηση της διαιτητικής δικαιοσύνης του Πειραιά.

Ακόμη δε, μπορεί να υποστηριχθεί ότι όταν ο αντισυμβαλλόμενος είναι πάλι Έλληνας, και αυτό συμβαίνει πολύ συχνά, η μεταξύ Ελλήνων διαδίκων χρησιμοποίηση της ελληνικής γλώσσας συμβάλλει στην άμεση κατανόηση των γεγονότων αλλά και των εκατέρωθεν σκέψεων και επιχειρημάτων τα οποία βεβαίως διατυπώνονται στην κοινή μητρική γλώσσα. Η χρήση της Ελληνικής γλώσσας αποτελεί ένα πλεονέκτημα που θα πρέπει να προβάλλεται σε αυτές τις περιπτώσεις.

Όπως λοιπόν έχει σήμερα εξελιχθεί ο ναυτιλιακός Πειραιάς δικαιωματικά οφείλει να διεκδικήσει την θέση του και στην ναυτική διαίτησία.

Ο Πειραιάς μπορεί να μην διαθέτει την μακρόχρονη παράδοση του Λονδίνου αλλά διαθέτει αντάξια ποιότητα υπηρεσιών μέσα από τους εκσυγχρονισμένους θεσμούς τους οποίους υπηρετεί ένα πολύ υψηλού επιστημονικού ναυτιλιακού επιπέδου ανθρώπινο δυναμικό που όχι μόνο δεν υστερεί αλλά και πάρα πολλές φορές υπερτερεί σε σύγκριση με τους συναδέλφους άλλων χωρών.

Κυρίες και κύριοι, όπως και να το κάνουμε ο ναυτιλιακός Πειραιάς έχει ανάγκη και την δική μας υποστήριξη.

Χωρίς αμφιβολία ουδείς έχει την απαίτηση ο Έλληνας εφοπλιστής να διακινδυνεύσει τα συμφέροντά του που χρόνια και με κόπους έχτιζε, χρησιμοποιώντας για συναισθηματικούς και μόνο λόγους τις διευκολύνσεις και τις υπηρεσίες του Πειραιά.

Μια τέτοια προσέγγιση είναι εκτός θέματος αφού πρυτανεύει πάντοτε η διασφάλιση των συμφερόντων του.

Όμως από την άλλη πλευρά οι, σε κάποιο βαθμό δικαιολογημένες, κατά το παρελθόν όποιες επιφυλάξεις, προκαταλήψεις και καχυποψίες σήμερα δεν δικαιολογούνται έστω και με αφορμή ενδεχόμενα κάποιο - εάν υπήρξε τέτοιο-ατυχές περιστατικό του παρελθόντος.

Σήμερα η μόνιμη ναυτική διαίτησία του Πειραιά με προίκα το μέγεθος της πρώτης στον κόσμο Ελληνόκτητης ναυτιλίας αλλά και με ένα πολύ υπολογίσιμο αριθμό σκαφών εσωτερικής ναυσιπλοΐας, σκαφών αναψυχής κ.λπ. συγκεφαλαιώνει όχι μόνο μια συνολική τεχνογνωσία του χώρου αλλά και δημιουργεί ένα πολύ θετικό κλίμα και περιρρέουσα ατμόσφαιρα ναυτιλιακής παγκοσμιοότητας. Το CITY του Πειραιά γίνεται αισθητό και ακτινοβολεί και πέρα από τα γεωγραφικά όρια της χώρας.

Και εδώ θα πρέπει να αναφερθεί ότι και σε άλλους τομείς των ναυτιλιακών υπηρεσιών του Πειραιά ο Έλληνας εφοπλιστής στάθηκε αρωγός στα πρώτα βήματα με αποτέλεσμα να έχει στη διάθεσή του τα τελευταία 15 σχεδόν χρόνια αξιόπιστες εναλλακτικές επιλογές και στα ασφαλιστικά θέματα των πλοίων του.

Εκτιμάται ότι είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι ο Έλληνας εφοπλιστής με έδρα της εφοπλιστι-

κής του επιχείρησης την περιοχή Πειραιώς - Αθηνών, με την κατοικία του στην ευρύτερη περιοχή και με διευρυμένες τις υπηρεσίες που μπορεί να του παρέχονται χωρίς λειτουργικούς περιορισμούς, είναι βέβαιο ότι με μεγαλύτερη εμπιστοσύνη και αποτελεσματικότητα μπορεί να διευθύνει τις τύχες της επιχείρησής του απολαμβάνοντας παράλληλα το ΕΥ ΖΕΙΝ μέσα στο οικογενειακό, φιλικό και κοινωνικό του περιβάλλον. Αυτή η πολύ βαθειά ανθρώπινη παράμετρος επηρεάζει στην εποχή μας σοβαρά τις επιχειρηματικές του αποφάσεις.

Όμως ανεξάρτητα από το κατά περίπτωση ενδιαφέρον των εφοπλιστών είναι ανάγκη να υπάρξει και η συνδρομή της Πολιτείας σε αυτή την προσπάθεια της βαθύτερης ελληνοποίησης της ναυτιλίας των Ελλήνων και μάλιστα σε μια εποχή που οι νέοι μας αποστρέφονται την ναυτική σταδιοδρομία. Σε αυτό βεβαίως πολλά θα μπορούσαν να ειπωθούν τα οποία όμως δεν είναι του παρόντος.

Κάτω από αυτό το πρίσμα εκτιμάται ότι θα συνέβαλε στην μεγαλύτερη επιτυχία της προσπάθειας:

α) Η συστηματική πληροφόρηση - ενημέρωση των αρμόδιων Υπουργείων και των υπηρεσιών τους που συνδέονται με τις ναυτιλιακές μεταφορές και συνάπτουν σχετικές ναυτιλιακές συμβάσεις. Τέτοιες μεταφορές εκτελούν τα Υπουργεία Εθνικής Άμυνας, Υπουργείο Ε.Ν., Γεωργίας, Εμπορίου, κλπ

β) Η συστηματική πληροφόρηση ενημέρωση των κρατικών επιχειρήσεων και Οργανισμών κοινής ωφέλειας που συνάπτουν ναυτιλιακές συμβάσεις μεταφορών όπως είναι η ΔΕΗ, ο ΟΤΕ, τα Κρατικά Πετρέλαια και άλλες κρατικές Βιομηχανίες.

γ) Η συστηματική πληροφόρηση-ενημέρωση μεγάλων ιδιωτικών βιομηχανιών και εμπορικών επιχειρήσεων της χώρας που εισάγουν - εξάγουν και γενικότερα διακινούν πρώτες ύλες και έτοιμα προϊόντα δια της θαλάσσης καθώς και των συναφών φορέων όπως εμπορικών συλλόγων, συλλόγων εισαγωγέων -εξαγωγέων κ.λπ.

Για τις ανωτέρω περιπτώσεις δίνεται η εντύπωση ότι λόγω του σχετικά μικρού αριθμού ναυλώσεων οι αρμόδιοι υπάλληλοι - ασχολούμενοι προφανώς και με άλλα καθήκοντα δεν είναι αρκετά ενημερωμένοι στους όρους και τις ρήτρες των ναυτιλιακών συμβάσεων και πολύ λιγότερο ενημερωμένοι στα θέματα της ναυτικής διαιτησίας.

Εάν δεν εστιάσουμε το θέμα στο Δημόσιο και στις επιχειρήσεις που ανήκουν στον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα στις οποίες επικρατεί δημοσιούπαλληλική νοοτροπία και μεγαλύτερη κατά παράδοση ευθυνοφοβία γίνεται φανερό ότι η επιλογή του Λονδίνου θεωρείται από τον υπεύθυνο υπάλληλο ότι κατοχυρώνει στον υψηλότερο βαθμό την απόφασή του.

Όμως παράλληλα είναι αναγκαία η σε συστηματική βάση ενημέρωση των μεσιτών ναυτιλιακών

συμβάσεων και κυρίως ναυλώσεων, ασφαλίσεων αλλά και ναυπηγήσεων στην χώρα μας σκαφών για τις δυνατότητες αλλά και τα πλεονεκτήματα που παρουσιάζει στις συναλλαγές τους η χρησιμοποίηση της ναυτικής διαιτησίας του Πειραιά.

Και βεβαίως θεωρείται αυτονόητο ότι η επιρροή των μεσιτών είναι πολύ μεγαλύτερη σε περιπτώσεις μικρότερης κλίμακας αλλά και μικρότερης επαναληπτικότητας συμβάσεων στις οποίες από τα πράγματα ο ενδιαφερόμενος επαφίεται στην εξειδικευμένη γνώση και τον επαγγελματισμό του μεσίτη.

Αλλά, ανεξάρτητα από αυτής της κατηγορίας παρουσία της Ένωσης, απαιτείται και η δημοσιότητα, μέσα από τους ναυτιλιακούς συντάκτες, στο ναυτιλιακό τύπο κλπ.

Η κάλυψή της από τον ναυτιλιακό τύπο μπορεί να γνωρίσει σημαντική προβολή στον ναυτιλιακό Πειραιά, ώστε να αλλάξει σταδιακά μια νοοτροπία που σήμερα σε μεγάλο βαθμό λειτουργεί ανασταλτικά στην προώθηση του θεσμού.

Κατά συνέπεια χρειάζεται δουλειά, χρειάζεται επιμονή και επιθετική προσέγγιση των στόχων. Γιατί εδώ έχει απόλυτη εφαρμογή η ρήση του Μακιαβέλι:

"Όταν προσπαθείς να αλλάξεις ένα σύστημα θα βρεις απέναντί σου όλους αυτούς που είναι βολεμένοι με το κρατούν σύστημα".

Και πράγματι από οργανωτικής πλευράς η ίδρυση του Σωματείου "Ένωση για την Ναυτική Διαιτησία" στον Πειραιά αποτελεί μια σωστή επιλογή για την οργανωμένη παρουσία της μόνιμης Διαιτησίας και στην χώρα μας.

Όμως θεωρώ, αγαπητοί μου, ότι για την παραπέρα συστηματική παρουσία της Ένωσης είναι αναγκαία από εσωτερικής πλευράς η γραμματειακή της στελέχωση η οποία θα έχει την ευθύνη της προετοιμασίας και διακίνησης του πληροφοριακού υλικού:

α) για την ενημέρωση των μελών και θεσμικών φορέων β) για την εκπροσώπηση της Ένωσης όπου θεωρείται αναγκαίο και σκόπιμο αλλά και την ενεργό παρουσία και παρέμβαση γ) για την οργάνωση εκδηλώσεων όπως η σημερινή για την επιτυχία της οποίας συγχαίρουμε τους οργανωτές.

Κυρίες και κύριοι, είμαι αισιόδοξος ότι η μέχρι πρότινος θεωρούμενη ως terra incognita ναυτική διαιτησία του Πειραιά είναι πιο κοντά μας, συζητάμε γι' αυτή, τη σχολιάζουμε και διατυπώνουμε απόψεις. Και αυτή η εξοικείωση με τον χώρο βοηθά στην δημιουργία κλίματος την οποία έχει ανάγκη ο ναυτιλιακός Πειραιάς. Για να μας μάθει ο κόσμος ότι υπάρχουμε ως ναυτική διαιτησία. Ότι είμαστε εδώ, και διεκδικούμε και εμείς ένα κομμάτι από την πίτα της διαιτησίας. Γιατί η πρώτη ύλη της πίτας αυτής είναι η Μεγάλη Ελληνόκτητη ναυτιλία μας.

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΥΡΓΟΥ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ΤΙΜΟΥΝ ΤΟΝ ΣΥΝΤΟΠΙΤΗ ΤΟΥΣ ΗΡΩΑ ΠΛΩΤΑΡΧΗ Λ.Σ. ΓΕΩΡΓΙΟ ΚΩΤΟΥΛΑ

Επιμέλεια: Υποναύαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γ. ΚΑΛΑΡΩΝΗ

Την 23 Μαΐου, ημέρα Σάββατο και ώρα 11.00 στην κεντρική πλατεία του Ελληνόπυργου Καρδίτσας έγινε η τελετή των αποκαλυπτηρίων της προτομής του ήρωα της Αντίστασης κατά των Γερμανών κατακτητών, Πλωτάρχου Λ.Σ. Γεωργίου Κωτούλα από τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων κ. Δημήτριο Σιούφα.

Την τελετή που οργάνωσε ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ελληνοπύργου (Πρόεδρος κ. Παύλος Σιούφας) και ο Δήμος Ιθώμης (Δήμαρχος κ. Σταύρος Παπαγεωργίου), παρακολούθησε πλήθος κόσμου, ασυνήθιστα μεγάλου για ορεινή περιοχή, καθώς και συγγενείς του Ήρωος.

Παραβρέθηκαν - εκτός του Προέδρου της Βουλής - ο Υφυπουργός ΕΥΝΑΝΠ κ. Πάνος ΚΑΜΜΕΝΟΣ, ο Αρχηγός του Λιμενικού Σώματος Αντιναύαρχος Θ. ΡΕΤΖΕΜΠΕΡΗΣ, ο Νομάρχης Καρδίτσας, οι Δήμαρχοι Καρδίτσας και Ιθώμης, οι Αρχιπλοίαρχοι Λ.Σ. κ.κ. Κ. ΚΑΡΑΜΠΑΜΠΑΣ και Π. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ καθώς και αντιπροσωπία αξιωματικών. Την Ένωση μας εκπροσώπησε ο γράφων, ο οποίος και κατέθεσε Στέφανον Δάφνης.

Τιμές απέδωσαν, Άγημα του Λιμεναρχείου Βόλου και η Δημοτική Μπάντα του Δήμου Καρδίτσας.

Τον προσήκοντα πανηγυρικό λόγο, εξεφώνησε ο Φιλολόγος Καθηγητής κ. Λάμπρος Πασιαλής, ο οποίος πρόθυμα συναίνεσε στη δημοσίευσή του από τις στήλες του περιοδικού μας.

Τα "Λιμενικά Χρονικά" θεωρούν χρέος τους και τιμή τους να περιλάβουν στις στήλες τους, κείμενο αναφερόμενο με μοναδική ενάργεια, στην προσωπικότητα και το μαρτυρικό θάνατο του συναδέλφου Ήρωα Πλωτάρχη Γεωργίου Κωτούλα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΟΥΛΑΣ ΕΝΑΣ ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΗΡΩΑΣ

Λάμπρου Πασιαλή, καθηγητή

*"Πεθαίνω με το όνομα της γλυκιάς Ελλάδας
στα χείλη"*

Στην αρχαιότητα οι ήρωες ήταν μια ενδιάμεση τάξη πλασμάτων μεταξύ θεών και ανθρώπων. Τους θεωρούσαν τουλάχιστον ημίθεους, αν όχι ακριβώς ισόθεους. Πίστευαν ότι η φύτρα τους ήταν θεϊκή, γι' αυτό τους ανέθεταν, μετά το γήινο θάνατο, ρόλο διαμεσολαβητή μεταξύ θεών και ανθρώπων. Έτσι, εξηγούνται και οι λατρευτικές τιμές που τους απένειμαν οι άνθρωποι. Κάθε πόλη φρόντιζε να έχει ενταφιασμένους στα σπλάχνα της τους δικούς της ήρωες, για να αισθάνεται ασφαλής. Η παρουσία τους ήταν ευεργετική ακόμη και μετά θάνατον.

Γιατί ήρωας δεν είναι αυτός που διαθέτει κτηνώδη σωματική δύναμη. Ήρωας είναι αυτός που αποτολμά υπεράνθρωπη πράξη, για να υπηρετήσει μια ιδέα, αδιαφορώντας για το κόστος! Ήρωας είναι αυτός που με τη γενναιόφρονη πράξη του μπορεί να φτάσει ακόμα και στην αυτοθυσία! Ήρωας είναι αυτός που στη ζυγαριά του χρέους βάζει από τη μια μεριά το θάνατο και από την άλλη το ανυπερέβλητο αντισήκωμα της ψυχής του! Ήρωας είναι, τέλος, αυτός που, όταν το καθήκον τον καλεί να αναμετρη-

θεί με το Χάρο, τον βλέπει με περιφρόνηση πολύ χαμηλότερο από το μπόι του και τον προσπερνά απαξιωτικά!

Το Χωριό μας είχε την τιμητική εύνοια της αγαθής τύχης να βγάλει από τα σπλάχνα του τέτοιους ήρωες. Ένας απ' αυτούς, ίσως ο ενδοξότερος, ήταν και ο ημίθεος Γεώργιος Κωτούλας, που έδωσε με απλόχερη περηφάνια τη ζωή του για τη φίλτατη Πατρίδα μας. Όσοι τον γνώρισαν, όσοι τον έζησαν, τον τίμησαν μεγαλόψυχα στη ζωή και στο θάνατο, κατά πως του άξιζε: έγραψαν γι' Αυτόν βιβλία, τού 'γραψαν ποιήματα, τού 'πλεξαν το εγκώμιο της αρετής του, του σκάλισαν στο μάρμαρο και στο χαλκό το λόγο της αθανασίας του, του έστησαν αγάλματα, έδωσαν το όνομά του σε σχολές και δρόμους και δεν έπαψαν για πάμπολλα χρόνια τώρα να εκφωνούν στην επέτειο του θανάτου του λόγους πύρινους πανηγυρικούς! Το Χωριό μας τιμά και αυτό σήμερα, έστω και καθυστερημένα, το μεγάλο τούτο τέκνο του.

Εκατόν τρία χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τότε που ο Γεώργιος Κωτούλας είδε το φως της ζωής του. Γεννήθηκε στις 28/7/1906 στην Καρδίτσα από πατέρα Γραλιστινό. Υπήρξε γόνος της αρχοντικής οικογένειας των Κωτουλαίων. Ο πατέρας του Γρηγόρης, Συμβολαιογράφος, ήταν αδελφός του άλλου μεγάλου τέκνου του Χωριού μας, του μαρτυροκαπνισμένου Στρατηγού Ιωάννη Κωτούλα.

Μετά τις νομικές σπουδές του στο Πανεπιστήμιο

Αθηνών δίνει εξετάσεις στη Σχολή Λιμενικών Δοκίμων και πετυχαίνει πρώτος. Σημειώστε, παρακαλώ, αυτή τη λέξη, γιατί δίνει και το μέτρο της ευφυΐας και της μόρφωσής του. Αποφοιτά από τη σχολή ως Σημαιοφόρος. Δεν αρκείται όμως σ' αυτές τις βασικές σπουδές του, η δίψα είναι πολύ μεγαλύτερη. Διαβάζει, μελετάει πολύ, εμβαθύνει και διευρύνει τις γνώσεις του πολύ πιο πέρα από τα όρια του αντικείμενου του, τελειοποιεί και τα Γαλλικά του και μαθαίνει και την Αγγλική.

Με τα προσόντα αυτά βρίσκεται το 1938 ως Υποπλοίαρχος πλέον στο Γενικό Επιτελείο Βασιλικού Ναυτικού. Ένας χρόνος και μόνο στη νέα θέση του ήταν υπεραρκετός, για να καταπλήξει τους πάντες με τις γνώσεις και τις οργανωτικές ικανότητές του. Και η κατάπληξη αυτή καταφαίνεται μέσα από ένα υπηρεσιακό έγγραφο που απηύθυνε στις 22/5/1939 ο Διευθυντής του προς τον Αρχηγό του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού, με το οποίο πλέκει το εγκώμιο του Κωτούλα και προτείνει ενθουσιωδώς, όχι μόνο να του εγκριθεί η άνευ επιδόματος εκπαιδευτική άδεια που ζητάει για σπουδές στο εξωτερικό, αλλά και να προαχθεί "κατ' απόλυτον εκλογήν" στο βαθμό του Πλωτάρχη ή να του απονεμηθεί "εκτός σειράς" Μετάλλιο Στρατιωτικής Αξίας, για τις σπάνιες ικανότητές του.

Παίρνει λοιπόν την εκπαιδευτική του άδεια ο Κωτούλας "άνευ εκπαιδευτικού επιδόματος" και φεύγει για τη Γαλλία, όπου εγγράφεται στο Πανεπ/μιο του Πουατιέ για μεταπτυχιακές σπουδές. Μετά τις σπουδές του επιστρέφει στην Ελλάδα, αλλά ξαναφεύγει για το Βέλγιο και ύστερα για την Αμερική, πάλι για σπουδές.

Όσπου στις 27/4/1941 πυκνό σκοτάδι γερμανικής κατοχής σκέπασε την Αθήνα. Το προσκλητήριο τώρα ήταν εθνικό. Κάποιοι έπρεπε να δώσουν το εγερτήριο σάλπισμα για αντίσταση. Και ο Γεώργιος Κωτούλας δεν μπορούσε να μείνει με τα χέρια σταυρωμένα. Επιστρέφει λοιπόν στην Αθήνα. Στις 15/12/1941 τον πλησιάζει ένας άλλος ψυχωμένος πατριώτης, ο Λευτέρης Στελλάκης, που μόλις είχε ιδρύσει την αντιστασιακή πατριωτική οργάνωση "Ο ΦΟΙΝΙΞ", και του πρότεινε να γίνει μέλος της.

Ο Κωτούλας τον αγκάλιασε, τον έσφιξε και με δάκρυα στα μάτια του απαντά: " Είμαι στρατιώτης στο πλευρό σου! Όλα για την ελευθερία της Πατρίδας μας, και η ζωή μου δική της!". Το όνομα της οργάνωσης δεν επιλέχτηκε τυχαία. Ενέχει συμβολική αξία και υποδηλώνει την αδούλωτη ελπίδα της αναγέννησης, έστω και εκ της τέφρας, όπως ο ομώνυμος μυθικός ιερός γυπαετός των αρχαίων Αιγυπτίων, γιατί την Ελλάδα "δεν τη σκιάζει φοβέρα καμιά, μόνο λίγο καιρό ξαποσταίνει και ξανά προς τη δόξα τραβά"! Η Ελλάδα θα λάμνει πάντα μες στη χρυσή βάρκα της αθανασίας στον απέραντο ωκεανό της αιωνιότητας, γιατί είναι φως ανέσπερο, παγκόσμια ζωοδότρα, γέννημα θεών. "Η Ελλάς προώριστα να

ζήση και θα ζήση!", γιατί είναι η μήτρα των υψηλών ιδεών και των πανανθρώπινων αξιών.

Κύρια αποστολή του ΦΟΙΝΙΚΑ ήταν η οργάνωση φυγαδεύσεων πατριωτών (αξιωματικών και άλλων σημαινόντων προσώπων) από τη σκλαβωμένη Πατρίδα προς τα μικρασιατικά παράλια και από κει στη Μέση Ανατολή, για να προσφέρουν μαχόμενοι τις υπηρεσίες τους στην Πατρίδα. Για τρεισήμισι μήνες η δράση της Οργάνωσης απέφερε πλούσια σοδειά. Ψαροκάικα καμουφλαρισμένα διέσχιζαν τα νερά του Αιγαίου, διαπεραιώνοντας πατριώτες.

Όσπου φτάνουν στ' αφτιά των αγωνιστών πληροφορίες πως η δράση τους υπέπεσε στην αντίληψη της τρομερής ΓΚΕΣΤΑΠΟ. Είναι φανερό πως δεν μπορούν πια να συνεχίσουν τον αγώνα τους μέσα στο πάτριο έδαφος. Κινδυνεύουν από στιγμή σε στιγμή να συλληφθούν. Αποφασίζουν να φύγουν κι αυτοί για τη Μέση Ανατολή, όπου θα συνεχίσουν τον αγώνα τους στο πλευρό των συμμάχων.

Είναι Πρωταπριλιά του 1942, τραγική σύμπτωση! Η μοίρα θέλησε αυτή τη μέρα των χωρατών να τους στήσει σκληρή φάρσα! Μαζεύονται και άλλοι πατριώτες, γίνονται συνολικά 44 νομάτοι. Τα πάντα είναι έτοιμα. Δυο ψαροκάικα είναι αραγμένα στο Ν. Φάληρο με τους μουσαμάδες έτοιμους να σκεπάσουν τους πατριώτες, καμουφλαρισμένα με τα σύνεργα της ψαρικής, σαν να μην τρέχει τάχα τίποτα. Περιμένουν να πέσει η νύχτα. Κατά τις τέσσερις το πρωί φαίνονται όλα ήρεμα. Με τάξη και προφύλαξη βγαίνουν ένας ένας από το καφενείο του πατριώτη Δημήτρη Δεδούση, όπου είναι συγκεντρωμένοι, και επιβιβάζονται στα ψαροκάικα. Οι караβοκύρηδες απλώνουν από πάνω τους τους μουσαμάδες και ξεκινούν.

Μα ο εχθρός είναι καλά πληροφορημένος, τους περιμένει. Βλέπετε, οι Εφιάλτες δεν έλειψαν δυστυχώς ποτέ από την ταλαίπωρη Πατρίδα μας, όπως δεν έλειψε όμως ούτε και θα λείψει ποτέ και το αντιστάθμισμα της αυτοθυσίας. Πάντα θα υπάρχουν οι 300 να κρατάνε γερά τα πόστα στις Θερμοπύλες. Πάντα θα υπάρχουν Διγενήδες να περιφρονούν το Χάρο. Πάντα θα αγρυπνούν οι ακοίμητοι βιγλάτορες, για να κλείνουν τις κερκόπορτες της προδοσίας με τα στήθια τους.

Ανάμεσα στους πατριώτες κρυβόταν και ένας Εφιάλτης, ο μισερός Ρένος Αργυρίου. Το συμφωνημένο αντίτιμο της προδοσίας ήταν 5.000 δρχ. το κεφάλι. Ήθελε νά 'ναι παρών την ώρα της σύλληψης, για να μην τον "ρίξει" ο αντισυμβαλλόμενος εχθρός. Όταν αργότερα η Πατρίδα ξαναβρήκε τη λευτεριά της, το κάθαρμα τούτο καταδικάστηκε δυστυχώς ερήμην σε θάνατο. Δεν ξέρουμε, αν βρέθηκε το βρωμερό κτήνος, για να εκτελεστεί τελικά.

Την ώρα που τα ψαροκάικα παραπλέουν τις Φλέβες, το γερμανικό περιπολικό σφυρίζει στριγκά και διατάσσει "ακίνητοι!". Αυτό ήταν, το παιχνίδι της ζωής τελείωσε! Τα ψαροκάικα οδηγούνται από τους Γερμανούς πίσω στη βάση τους, στο Φάληρο. Τα

παλληκάρια, μαζί τους και οι караβοκύρηδες, παίρνουν το δρόμο του Γολγοθά προς την Αθήνα. Φτάνουν στα γραφεία της διαβόητης ΓΚΕΣΤΑΠΟ. Η ανάκριση αρχίζει από τους τρεις αξιωματικούς: Κωτούλα, Καζάκο και Ακύλα. Ο Γεώργιος Κωτούλας ερωτάται πρώτος, γιατί και με ποιον σκοπό προσπάθησε να φύγει κρυφά από τη Χώρα. Αυτήκοος διερμηνέας διαβεβαίωνε αργότερα ότι ο Κωτούλας απάντησε χωρίς ίχνος δισταγμού, αποφασισμένος να πεθάνει: "Πηγαίναμε να καταταγούμε στο Στρατό της ελεύθερης Ελλάδας και να πολεμήσουμε εναντίον σας για την απελευθέρωση της Πατρίδας μας!"

Την αυτοκαταδίκη του σε θάνατο την υπέγραψε ήδη! Οδηγείται στις Φυλακές Αβέρωφ μαζί με τους άλλους. Την Πρωτομαγιά μεταφέρονται στη Φυλακή Βουλιαγμένης. Εκεί μπαίνει σε αυστηρή απομόνωση και συνεχίζουν τα βασανιστήρια, για ν' αποκαλύψει και άλλους συνενόχους. Δε λυγίζει, κρατά πάντα ψηλά το κεφάλι και υπομένει. Την απόφασή του να πεθάνει την έχει πάρει ήδη, δεν πρόκειται να την ανακαλέσει.

Στις 29 του Μάη καταφτάνει στη Φυλακή ο Γερμανός Πρόεδρος του Στρατοδικείου, συγκεντρώνει τους κρατούμενους και κάνει την εξής δήλωση: "Οι συμπατριώτες σας άρχισαν να κάνουν σαμποτάζ και να μας δημιουργούν προβλήματα. Το πρώτο συνέβη ήδη χτες στην οδό Κοραή. Προειδοποιώ ότι αν επαναληφθεί και δεύτερο, θα θεωρηθείτε όμηροι και θα πληρώσετε με τη ζωή σας!". Ο δικός μας ήρωας όχι μόνο δεν ταρασσεται, όχι μόνο δε χάνει την ψυχραιμία του, αλλ' αντιθέτως υπομειδιά και χαίρεται! "Επιτέλους, η φωτιά απλώνεται!" σιγοψιθυρίζει. Το θάνατο τον περιμένει έτσι κι αλλιώς σαν καθήκον. Δεν απομένει παρά η στιγμή, για νά 'ρθει το κάλεσμα

Και το κάλεσμα του θανάτου δεν άργησε νά 'ρθει! Στις 4 Ιουνίου γίνεται και δεύτερο σαμποτάζ στο σιδηρόδρομο κοντά στα Λιόσια. Το ίδιο απόγευμα χίμηξαν σα λυσσασμένοι οι Γερμανοί στη Φυλακή. Η πόρτα ανοίγει. Ο διερμηνέας κρατά ένα ονομαστικό κατάλογο και λέει στους κρατούμενους: "Ένας ένας που θ' ακούει το όνομά του, θα βγαίνει έξω με τα πράγματά του!". Ακολουθούν 6 εκφωνήσεις: 3 αξιωμα/κοί, 2 караβοκύρηδες και ένα ναυτάκι, ο Γιάννης. Στο άκουσμα του ονόματός του το ναυτάκι ταλαντεύτηκε, λύγισαν τα γόνατα, πήγε να πέσει. Ο Κωτούλας τον αρπάζει στη αγκαλιά του, τον συγκρατά και τον εμψυχώνει με βροντερή φωνή: "Κουράγιο, Γιάννη! Ψηλά το κεφάλι, λεβέντικα!". Για σήμερα είναι αρκετοί αυτοί. Το υπόλοιπο στοκ θα αναλωθεί στα επόμενα σαμποτάζ. Οι μελλοθάνατοι μεταφέρονται τώρα πάλι στις Φυλακές Αβέρωφ. Εκεί θα προστεθούν άλλοι δύο φοιτητές, γιατί εξέδιδαν παράνομη εφημερίδα, και γίνονται οχτώ.

Η τελευταία νύχτα της ζωής είναι φριχτά ατέλειωτη, αξημέρωτη! Η αγωνία του θανάτου σπάζει κόκαλα, παραλύει τα νεύρα, θολώνει τη σκέψη ("περίλυπος εστίν η ψυχή άχρι θανάτου!"). Μα η αγωνία

του ήρωα Κωτούλα είναι άλλη, σκέπτεται τη λύπη που θα φέρει στους δικούς του και θέλει να τους παρηγορήσει: ο θάνατος πεθαμένος θέλει να δώσει κουράγιο στους ζωντανούς πεθαμένους. Ξεδιπλώνει λοιπόν ένα χαρτί που είχε στην τσέπη του και γράφει προς το μεγαλύτερο αδερφό του Κώστα: " Αγαπητέ Κώστα,

Πεθαίνω με το όνομα της γλυκιάς Ελλάδας στα χείλη. Η τύχη με κυνήγησε τα τελευταία χρόνια, την ευχαριστώ όμως που μου έδωσε την ευκαιρία να προσφέρω τη ζωή μου για την Πατρίδα, την οποία οραματίζομαι μεγάλη. Εκφράζω προς τους προσφιλέστατους μου γονείς την ευγνωμοσύνη μου για τη στοργή με την οποία με ανέθρεψαν. Πρέπει να παρηγορηθούν για το θάνατό μου... Εις τα αγαπητά μου ξαδερφάκια Μήτσο και Νίκο κληροδοτώ την αγάπη για την Πατρίδα. Ζητώ απ' όλους συγχώρεση για όσες φορές σας επίκρανα. Τις τελευταίες στιγμές της ζωής μου σκέπτομαι μαζί με σας και τους καλούς μου φίλους, τους οποίους ασπάζομαι. Είμαστε στο κελί χέρι χέρι με τον Ηλία. Σας φιλώ όλους χίλιες φορές!

Γεώργιος Γρηγ. Κωτούλας Φυλακές Αβέρωφ, Πέμπτη, 4 Ιουνίου 1942, ώρα 10 μ.μ."

Ύστερα, με την ίδια αφύσικη ψυχραιμία γράφει και ένα σημείωμα για τον Αστυνόμο:

" Παρακαλώ να ειδοποιηθή ο φίλος μου Πάνος Παγώνης αμέσως μετά την εκτέλεσί μου δια την παραλαβήν του πτώματός μου, την μεταφοράν απευθείας εις το Νεκροταφείον και την ειδοποίησιν του αδελφού μου δια του Υπουργείου. Προσοχή, μην αιφνιδιασθή η μητέρα μου!! ... Έχω οικογενειακόν τάφον εις το Α' Νεκροταφείον, υπ' αριθ. 341. Ο κ. Παγώνης να συνεννοηθή με τον εργολάβον κηδειών της οικογενείας μου Τάκην Χαρατσόπουλον, όπισθεν Δημαρχίας.

Γ. Κωτούλας, Υποπλ/χος Ναυτικού."

Έτσι, τακτοποίησε μόνος του και τα διαδικαστικά της κηδείας του. Τώρα είναι έτοιμος, μπορεί να πεθάνει! Βλέπει όμως τους άλλους λίγο κλονισμένους και νιώθει καθήκον του να τους εμψυχώσει. Τους φέρνει στο φιλότιμο με λόγια πατριωτικά, τους πείθει ότι δεν πρέπει να δείξουν στον εχθρό ότι κιάτψαν, ότι αξίζει να στεφανωθούν με τη δόξα της αθανασίας για την Πατρίδα. Όλοι ηρεμούν, και μόνο ένα μικρό δάκρυ αργοκυλάει σα διαμάντι στο παιδικό μάγουλο του Γιάννη, του ναυτόπουλου. Ντρέπεται ο Γιάννης γι' αυτό που του συνέβη, το σκουπίζει και ψιθυρίζει "Δάκρυσσα, μου ξέφυγε! Ούτε παιδί νά 'μουνα!".

Η κορύφωση της τραγωδίας πλησιάζει, το τέλος κοντεύει. Στις 4.10' πριν ξημερώσει η 5 Ιουνίου 1942, οι πόρτες ανοίγουν και οι μελλοθάνατοι οδηγούνται δεμένοι με χειροπέδες ανά δύο στο φορτηγό, που τους περίμενε. Μαζί τους και 4 παπάδες, που είχε στείλει ήδη ο Αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός, 36 Γερμανοί στρατιώτες και 8 φέρετρα. Σε λίγο βρίσκονται στον τόπο του μαρτυρίου, το Εθνικό Σκο-

πευτήριο Καισαριανής. Αποβιβάζονται. Ξεφορτώνονται και τα 8 φέρετρα, που τα περνούν μπροστά από τους μελλοθάνατους και τ' αραδιάζουν στην άκρη, για να τα βλέπουν.

Τα θύματα οδηγούνται στον προθάλαμο του θανάτου, μέχρι να ετοιμαστεί το θυσιαστήριο. Μαζί τους μπαίνουν και οι παπάδες, κοινωνούν τους μάρτυρες και παραμένουν μαζί τους " άχρι θανάτου", για να τους κρατήσουν ψυχωμένους. Μα αυτοί δεν είχαν και τόσο ανάγκη. Πρώτος άρχισε τον Εθνικό Ύμνο ο ήρωας Κωτούλας, με σταθερή, βροντερή φωνή: "Σε γνωρίζω από την κόψη του σπαθιού την τρομερή...".

Αμέσως τον ακολουθούν και οι άλλοι και οι παπάδες. Την τελευταία στροφή "και σαν πρώτα αντρεωμένη..." την έψαλαν 4 φορές. Κι ύστερα, "γεγονυία τη φωνή" - κατά τη μαρτυρία του παπα-Αντωνόπουλου - βροντοφώναξαν "Ζήτω η Ελλάς!". Οι Γερμανοί δήμιοι ακούν άφωνοι, κοιτάζει ο ένας τον άλλον και αναρωτιούνται "είναι δυνατό να υπάρχει τέτοια ανθρώπινη αναισθησία, δεν τους φοβίζει ο θάνατος;".

Δεν αντέχουν άλλο την πρόκληση, νιώθουν τον εγωισμό τους να λοιδορείται, να ταπεινώνεται, εξοργίζονται. Αρπάζουν τους λεβέντες ανά τρεις και τους στήνουν μπροστά στον τοίχο του θανάτου. Δε δέχονται να τους καλύψουν τα μάτια! Τέτοια πράξη λιποψυχίας μόνο στους δειλούς ταιριάζει! Αυτοί θέλουν να κοιτάξουν κατάματα το Χάρο, να τον καλέσουν στα μαρμαρένια αλώνια και να τον ταπεινώσουν, να του πουν πως δεν τον λογαριάζουν, πως πιότερο δυνατή απ' αυτόν είναι η Πατρίδα! Απέναντί τους παίρνουν θέση οι 36 εκτελεστές. Ο αξιωματικός διατάσσει "Επί σκοπόν!", τα όπλα σηκώνονται και σημαδεύουν, είναι έτοιμα να ξεράσουν το θάνατο.

Οι γενναίοι ατενίζουν με ολύμπια ψυχραιμία τους δολοφόνους, καρφώνουν αγέρωχη την πατριωτική ματιά τους στο βλέμμα των φονιάδων ολόσια σαν σιλέτα και στέλνουν σαρκαστικό, αλλά ξεκάθαρο μήνυμα στο λογισμό του εχθρού, ότι ο θάνατος δεν τους αγγίζει, τον καταφρονούν, γιατί πάνω απ' αυτόν στέκεται η αθάνατη Πατρίδα, η ελεύθερη Πατρίδα: " Ουδέν πολυτιμότερον αμέμπτου συνειδότος, ουδ' άλλον τι γλυκύτερον Πατρίδος ελευθέρας!".

Και πριν προλάβει ο Αρχιδήμιος να διατάξει "Πυρ!", ο δικός μας, ο Γραλιστινός Διγενής, παίρνει βαθιά ανάσα, φουσκώνει τα ελληνικά πνευμόνια του με καθαρίο, καλοκαιριάτικο αέρα και απαντά στο πρόσταγμα του φονιά με την κραυγή " Ζήτω η Ελλάδα!". " Ζήτω η Ελλάδα!" επαναλαμβάνουν και οι άλλοι δύο. Ο Κωτούλας δοκιμάζει και δεύτερη ζητωκραυγή: " Ζήτω η ...". " Πυρ!" ακούστηκε σα βρυχηθμός πληγωμένου θηρίου η προσταγή του κτήνους. Οι ήρωες πέφτουν! Μαζί τους και ο δικός μας Διγενής Γεώργιος Κοτούλας!

"Κι η πλάκα τον ανατριχιά, πώς θα τον εσκεπάσει, πώς θα σκεπάσει τον αετό, της γης τον αντρεωμένο!"

Φτερούγισαν τώρα οι ψυχές των ημιθέων στα Η-

λύσια Πεδία, στη Χώρα των Μακάρων, όπου και οι άλλοι τρισένδοξοι της ελληνικής φύτρας, "ένθα οι δίκαιοι και οι γενναίως αθλήσαντες εν ειρήνη αναπαύονται"! Όλβια και ευκλεής η μοίρα τους! Είχαν την τύχη να είναι οι Πρωτομάρτυρες του αντιστασιακού αγώνα κατά του κατακτητή. Η σκυτάλη πέρασε τώρα στα χέρια της Ιστορίας. Αυτή ανέλαβε να τους ανοίξει τις πύλες της αιωνιότητας, πλέκοντας το αμάραντο στεφάνι της άφθαρτης δόξας τους!

Η θυσία διαδόθηκε γρήγορα και σε λίγες μέρες έφτασε και στ' αφτιά της Ελληνικής Κυβέρνησης στο Κάιρο. Ο τότε Υπουργός Εθνικής Άμυνας Παν. Κανελλόπουλος βγάζει ημερήσια διαταγή στις 19/6/42 προς τις ένοπλες δυνάμεις και γράφει μεταξύ άλλων: " Οκτώ Έλληνες αξιωματικοί εξετελέσθησαν προ ολίγων ημερών εις τας Αθήνας από τους εχθρούς του Έθνους μας. Τα ονόματα των τριών εξηκριβώθησαν. Είναι ο Επισμηναγός Ακύλας και οι λιμενικοί αξιωματικοί Κωτούλας και Καζάκος. Όλοι τους στάθηκαν ως περήφανοι Έλληνες μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα. Δεν εδέχθησαν να σκεπάσουν τα μάτια τους. Έψαλαν τον Εθνικόν μας Ύμνον και η κραυγή τους " Ζήτω η Ελλάς!" εκάλυψε την ομοβροντίαν των δολοφονικών πυρών. ... Σε κάθε στιγμή ζητώ να βλέπετε μπροστά σας την εικόνα αυτών των ωραίων συναδέλφων σας ...".

Αργότερα, όταν η Χώρα ξαναβρήκε τη λευτεριά της, η Πολιτεία αναγνώρισε με επισημότερο τρόπο την αυταπάρνηση του ήρωα Κωτούλα και βράβευσε κατά πώς του άξιζε την ανδρεία και τον πατριωτισμό του: Η Κυβέρνηση τον προήγαγε στο βαθμό του Πλωτάρχη και του απένειμε με Β.Δ. της 24/8/45 τον Πολεμικό Σταυρό Γ' Τάξεως, "διότι, αγωνιζόμενος τον ιερόν αγώνα της αντιστάσεως κατά των κατακτητών, έπεσεν υπέρ Πατρίδος, εκτελεσθείς υπό των Γερμανών", σύμφωνα με το σκεπτικό της απονομής.

Το 1946 το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας έδωσε τιμητικώς το όνομά του στο Κέντρο Εκπαιδευσεως Λιμενικού Σώματος (ΚΕΛΣ) και του ανήγειρε και προτομή, η οποία κοσμεί τη Σχολή. Έκτοτε το Κέντρο φέρει το όνομα του ήρωα. Με την προτομή του επίσης κοσμεύεται σήμερα και το Εθνικό Σκοπευτήριο Καισαριανής.

Έτσι, πέρα από την Ιστορία και τις άλλες διακρίσεις, η μνήμη του μεγάλου αυτού τέκνου του Ελληνοπύργου διασφαλίστηκε και παραστατικώς από τον κίνδυνο της λησμονιάς!

Αυτός λοιπόν είναι ο ήρωας Γεώργιος Κωτούλας, που τιμάμε σήμερα με την αποκάλυψη της προτομής του. Η μόνιμη παρουσία του στην Πλατεία του Χωριού μας θα διδάσκει εσαεί τι σημαίνει φιλοπατρία και θα γιομίζει με περηφάνια τις καρδιές όλων ημών των Γραλιστινών για τη γενναία αυτοθυσία του στο βωμό της Πατρίδας. Ας δοξάσουμε τη μνήμη του, αναφωνώντας όλοι μαζί, σας παρακαλώ, "Ζήτω ο ήρωας Γεώργιος Κωτούλας! Αθάνατος!"

Ελληνόπυργος, 23 Μαΐου 2009

ΚΩΣΤΗΣ ΜΕΛΕΝΤΗΣ

Ο ΛΥΡΙΚΟΣ ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΟΣ

Υποναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Βιογραφικό:

Ο Αρχιπλοίαρχος Λ.Σ. Κωστής Μελέντης γεννήθηκε το 1919 στη Σκύρο. Σπούδασε Νομικά, Πολιτικές Επιστήμες και παρακολούθησε μαθήματα Διεθνούς Δικαίου στη Χάγη. Το 1953 κατετάγη ως Δόκιμος Σημαιοφόρος Λ.Σ., σταδιοδρόμησε ως αξιωματικός Λ.Σ. και αποστρατεύθηκε το 1982. Κατά τη σταδιοδρομία του υπηρέτησε σε διάφορες Λιμενικές Αρχές, ως Λιμενάρχης, Κεντρικός Λιμενάρχης, σε Δημόσιες Σχολές Ε.Ν. ως Διοικητής, καθώς και ως Προξενικός Λιμενάρχης στο Ρόττερταμ.

Παράλληλα με τα υπηρεσιακά του καθήκοντα, ασχολήθηκε με τη συγγραφή νομικών βιβλίων και με τη λογοτεχνία ως ποιητής και πεζογράφος, εκδίδοντας βιβλία ποίησης και πεζού λόγου. Για το λογοτεχνικό του έργο τιμήθηκε με ποικίλες διακρίσεις. Συνεργάστηκε με νομικά έντυπα, όπου δημοσίευσε αξιόλογα άρθρα και μελέτες, καθώς και λογοτεχνικά περιοδικά (“Ναυτική Ελλάς”, “Κρίκος”, “Πελοπόννησος” κ.α.). Πέθανε στις 7 Μαΐου 2008.

Έργα:

α) Ποίηση:

“Χειμωνιάτικα σούρουπα”, 1949. Θεσσαλονίκη: “Ο τρίτος άνεμος”, 1966.

β) Πεζός λόγος:

“Πέρα στο Αιγαίο”, 1972 (4 νουβέλες). “Το πρώτο αστροπελέκι”, 1983 (μυθιστόρημα). κα.

Η κρίση μας

Ο Κωστής Μελέντης υπήρξε μια ξεχωριστή πνευματική φυσιογνωμία, η οποία αντανάκλασε τη λάμψη μιας πλατιάς καλλιέργειας. Την κατάθεσή του στο χώρο της λογοτεχνίας αποτελούν τόσο οι ποιητικές όσο και οι πεζογραφικές παρουσίες του, που τον κατέστησαν ευρύτερα γνωστό.

Γνήσιος λυρικός, παραδοσιακός ποιητής, ο Κωστής Μελέντης, συνέθεσε μια ποίηση τρυφερή, περίτεχνη, αισθητικά, ποιητικά άψογη και βαθιά εμπνευσμένη από τις δυο βασικές πηγές της τέχνης: τον άνθρωπο και τη φύση. Ο άνθρωπος κατέχει κυρίαρχη θέση στην ποίησή του, καθώς ο ποιητής έσκυψε με σεβασμό και αγάπη προς αυτόν και τον συναισθηματικό του κόσμο, αποδίδοντάς τον με πιστότητα, ομορφιά και ιδιαίτερη προσοχή. Η φύση ενέπνευσε τον ποιητή στις γεμάτες ευαισθησία λυρικές εμπνεύσεις του, αντλημμένες κυρίως από τη θάλασσα και όσα αυτή προσεγγίζει και αγκαλιάζει.

Επισκοπώντας την καθολική ποιητική προσφορά του Κωστή Μελέντη, σημειώνουμε ότι αυτή συνιστά μια προσωπική γραφή, στην οποία πλεονάζει η απαλή λυρική του διάθεση, ο όμορφος και καλο-

δουλεμένος λόγος του, η παραδοσιακή του έκφραση, αρματωμένη με όλην εκείνη την αρματοσιά της ανεπανάληπτης ελληνικής ποίησης, η οποία έθεσε τα θεμέλια του νεοελληνικού ποιητικού λόγου και ταυτόχρονα τιμήθηκε τόσο εδώ όσο και έξω από τα ελληνικά σύνορα.

Εξάλλου ο πεζός λόγος του Κωστή Μελέντη κινείται γύρω από τους ίδιους άξονες φύσης - ανθρώπου, αλλά εδώ ο ποιητής έχει τη δυνατότητα να απλώσει τη δημιουργία του σε πλατιές τοιχογραφίες, όπου η θάλασσα και ο άνθρωπος είναι οι πιο δυναμικοί πρωταγωνιστές της. Το υγρό στοιχείο αποκτά πρόσωπο και οντότητα, ζει και αναπνέει δίπλα στον αγωνιστή άνθρωπο και στις απόπειρές του να τον καθυποτάξει. Ο άψογος λόγος, η γνώση των θεμάτων, η ομορφιά των θαλάσσιων οριζόντων, καθώς και η έντεχνη παρεμβολή άγνωστων θρύλων, εθίμων, παραδόσεων και ιστοριών, συνθέτουν μια σημαντική γραφή, που εκφράζει τις ενδότερες λογοτεχνικές του ευαισθησίες.

Αυτός ο λόγος ποίησης και πεζογραφίας ξεχωρίζει για την ποιοτική του συγκρότηση, την ονειροφαντασία, το ρομαντισμό και τη ρωμαλέα έκφραση της παράδοσης του γνήσιου ελληνικού λόγου.

ΦΑΡΟΙ

Ολόρθος, αχτινόβολος, ψηλός και φωτοδότης,
αχτίδες ελπιδοφόρες στη θάλασσα σκορπιά,
χτισμένος και παράμερα στον πλούσιο αφρό της,
το πέλαγος τον δέρνει, το κύμα τον χτυπά.

Σκορπίζει γύρω αντιφεγγιές, μακρόσταλτες αχτίδες,
στοι πόντου τα ατέρμονα κι ανήσυχα νερά.
Δίνει στο ναύτη ολόθερμα τις πιο γλυκιές ελπίδες,
σκορπίζει γύρω του το φως, σκορπίζει τη χαρά!

Έρμες ψυχές στου Έσπερου τη βραδυνή αχνάδα
στου ουρανού τα πέλαγα πλανιέστε μυστικά.
Αποσταμένες κι άυλες μορφές που δεν ξανά 'δα
αργά ζητήσατε το φως σε πλάτια θειικά!

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Άσε το κύμα το καράβι να φέρει
κει που είναι το ρέμμα, που βογγά ο καιρός,
άσε πανιά να φουσκώνει τ' αγέρι
κι ας ανθίζει στο κύμα ψηλά ό αφρός!

Ό,τι κι αν κάνει στον γύρο του ο Χρόνος
ο χειμώνας θα φύγει, το κρύο, οι μπόρες,
περνά και θα σβήσει ο κάθε μας πόνος
και θα ξαναρθούνε χαρούμενες ώρες.

Θα σ' εύρει της ζωής τρικυμιά στο χειμώνα
και πελάη αφρισμένα μπροστά σου θα δεις:
"Ρίχτηκε ο κύβος, θα μπω στον αγώνα"
πρέπει σαν Καίσαρ καινούριος να πεις.

Μετά τη φουρτούνα γεννιέται η γαλήνη
μετά το χειμώνα, Απρίλης γελά
δεν είναι μόνιμη ποτέ ή οδύνη,
σαν το ποτάμι η ζωή μας κυλά.

Άσε το κύμα το καράβι να φέρει
κει που είναι το ρέμμα, που βογγά ο καιρός,
νικητής ο καθένας θα βγει, ας το ξέρει,
στον αγώνα αυτόν σαν φανεί τολμηρός.

ΠΑΛΙΑ ΣΤΕΝΑ

Ένα θλιμμένο σήμαντρο σημαίνει εσπερινό
και μια φλογέρα μακρινή κι αυτή αχολογάει,
το πρώτο αστέρι αχνόθωρο θρηνάει στον ουρανό
σαν μιαν ελπίδα ονειρική, που ρούφηξαν τα χάη.

Κι η σκέψη απαλόφτερη, ανάερα τριγυρνά
στων περασμένων ημερών την πορφυρένια δύση
και περπατώ σ' ενός νησιού τα γνώριμα στενά
και στην πλατεία με το άγαλμα και με το παρεκκλήσι.

Στέκομαι στην αθόρυβη παλιά μου γειτονιά,
- ένα κηπάρι ολάνθιστο, μια γλάστρα με βιολέττα -
κι ως βλέπω το σπιτάκι μας στου δρόμου τη γωνιά -
ηγούν στο νου μου μουσικές και χαρωπά σονέττα.

Στων περασμένων τη γλυκιά νοσταλγική λαλιά,
κυλά η ζωή αδιάφορη και όλα μας τ' αλλάζει,
μα θα θυμάμαι πάντοτε κάποια στενά παλιά
και μια κιθάρα σιγανή τη θλίψη να σταλάζει.

ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Την ώρα του σιωπηλού απόβροχου
που το ουράνιο τόξο στόλιζε το άπειρο,
καθόταν Εκείνος στο ξύλινο σκαμνί
και τα γυμνά Του πόδια πατούσαν στις πλάκες,
μέσα στο φτωχικό χαμώγι.

Κι η Μαρία η Μαγδαληνή
είχε γονατίσει στη μαυριδερή πέτρα,
συνεπαρμένη από τα άγια μύρα,
να Του πλύνει τα πόδια, με μια αγάπη
που αγκάλιαζε το σύμπαν!

Η σιωπή βαθυστάλαχτη στην κάμαρα
και μόνο το νερό, στην πήλινη λεκάνη,
ακουγόταν σαν το μούρμουρο
ενός μακρινού ρυακιού, που ερχόταν
από άγνωστους κόσμους.

Κι εκεί που γονάτισε η Μαρία,
έμεινε το τύπωμα απ' το γόνατο
στις αποχρώσεις της πέτρας,
σαν μια δεύτερη καμπύλη στο χάος.
Δυο ημικύκλια, μετάνοια και συγχώρεση.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΕΣ ΑΓΑΠΕΣ

Αγαπώ τον Άνθρωπο, πού μ' ένα αγιοκέρι
πήγε να θερμάνει το βαρύ χιονιά
κι' αγαπώ της Βίβλου το λαμπρό τ' Αστέρι,
που σκορπίζει αγάπη μες στη σκοτεινιά.

Αγαπώ της θάλασσας το γαλάζιο χρώμα,
του νησιού μια ασάλευτη φεγγαροβραδιά
κι αγαπώ και κείνον, που στη θλίψη ακόμα,
έχει μια χαλύβδινη, δυνατή καρδιά.

Αγαπώ τού πελάγου το φλοκάτο κύμα,
π' αγκαλιάζει διάπλατα τις ακρογιαλιές
κι αγαπώ του φλοίσβου την αιώνια ρίμα,
π' αντηχεί γλυκόφωνα στις βραχοστηλιές.

Αγαπώ τ' ανήσυχο, φρέσκο μαϊστράλι
και ψηλά στα κύματα τα λευκά στεφάνια
κι αγαπώ τα βήματα, που με φέρνουν πάλι
σε γνωστές ψαρόβαρκες και σε πυροφάνια.

ΣΚΥΦΤΗ ΖΩΗ

Πέρασε το γκριζο ρυμουλκό,
που τραβά συνήθως τα ποστάλια
κι είπες ερευνώντας με τα κιάλια:
"Όπου νά 'ναι θά 'ρθει τ' Αγγλικό".

Κάποια ανεξήγητη λαλιά
σου 'λεγε πως έρχεται το πλοίο,
πήρες του "κατάπλου" το βιβλίο
κι έβγαλες τα μαύρα σου γιαλιά.

Είχε γείρει πια το δειλινό
στο μπουράγιο, κι έτριζαν οι κάβιοι
κι όλο καρτερούσες το καράβι,
νά 'ρθει από ταξίδι μακρινό.

Χρόνια τώρα, πάντα καρτεράς
κάτι να φανεί κι όλο προσμένεις,
της σκυφτής ζωής σου, της θλιμμένης
αμυδρό προμήνημα χαράς.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΜΗ ΙΑΤΡΟΙ που δέχονται στα Ιατρεία τους συνάδελφους και τα μέλη των οικογενειών τους, με βιβλιάρια ασφαλισμένων του δημοσίου

ΠΑΝΤΕΛΕΩΝ Φραγκίσκος, Υποναύαρχος (Ι) Λ.Σ. ε.α., Παθολόγος, ειδικός Γαστρεντερολόγος. Αχαρνών 279, Αθήνα. Τηλ.: 210-8319011. Δέχεται Δευτέρα-Τρίτη-Τετάρτη 6-8

ΑΛΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κωσμάς Υπον/ρχος Λ.Σ. (Ι) - Δερματολόγος - Αφροδισιολόγος. Μοσχονησίων 21-23. Πλ. Αμερικής Αθήνα. Τηλ.: 210-8679020. Δέχεται καθημερινώς πλην Παρασκευής 18.00-19.30.

ΣΠΕΝΤΖΑΣ Απόστ., Πλοίαρχος Λ.Σ. (Ι) Χειρουργός Ω.Ρ.Λ. Α-βέρωφ 2 Αθήνα. Τηλ.: 210-5222877. Δέχεται καθημερινώς (πλην Τετάρτης) 6-8.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Σταύρος Πλοίαρχος Λ.Σ. (Ι) Χειρουργός Οφθαλμίατρος. Πραξιτέλους 153 και Σωτήρος, 5ος όροφος Πειραιάς. Δέχεται καθημερινώς (πλην Τετάρτης απόγευμα) από ώρα 09.00 - 12.00 και 18.00 - 21.00 Τηλ.: 210-4127551, Κιν.: 6973-248323

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ Εμμανουήλ Πλοίαρχος (Ι) Λ.Σ. Χειρουργός Ορθοπεδικός. Τηλ.: 210-7216271 - 6977071292

ΛΑΔΑΣ Χ. Υπχος Π.Ν. (ε.α.) Ιατρός Ω.Ρ.Λ., Τσαμαδού 66 Πειραιά τηλ. 210-41 24 231

ΤΣΟΥΚΑΡΕΛΗΣ Π. Αντιπλοίαρχος Π.Ν. Ιατρός Ω.Ρ.Λ. Α. Κηφισίας 38 Αμπελόκηποι τηλ. 210-77 76 032

ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ Πλωτάρχης Καρδιολόγος. Τηλ.: 6977070527. ΝΝΑ 210 7261717. Ιατρείο Λεωφ. Βασ. Σοφίας 47. Οικία Δροσίνη 3 - Βούλα.

ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ Ι Πλωτάρχης Π.Ν. Ιατρός Χειρουργός Οφθαλμίατρος Α. Μεσογείων 421 β (Πλατ. Αγ. Παρασκευής) τηλ. 210-6080739 κιν. 6944536223

ΣΟΦΟΥΛΗΣ Νικόλαος Πλωτάρχης (Ι) Λ.Σ. Ειδικός Παθολόγος-Ηπατολόγος. Αρχιμήδους 9 & Ξενοφώντος 14 Ηλιούπολη τηλ. 210-9919010 κιν. 6944414808. Δέχεται Δευτέρα, Τρίτη, Πέμπτη, 18.30-21.30

ΔΑΥΙΔΗΣ Δημ. Πλωτάρχης Π. Ν. Ιατρός Γενικός Χειρουργός, Ελ. Βενιζέλου 109 Καλλιθέα τηλ. 210-9573920

ΔΡ. Δ. ΜΠΟΤΣΕΑΣ (γιος συνάδελφου) Γενικός Χειρουργός - Ογκολόγος Μάρνης 8 τηλ. 210-82 29 033, 210-6814274

Β.Λ.ΓΚΟΥΜΑΣ Πλωτάρχης Π.Ν. Ιατρός Πνευμονολόγος - Φυματιολόγος Ν.Ν.Α. Α. Κηφισίας 89 - 91 Αμπελόκηποι τηλ. 210-69 06 655 με ραντεβού.

ΖΕΡΒΟΥΛΑΚΟΣ Γεώργιος Πλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) Ιατρός Παθολόγος, Αγ. Παρασκευής 12, Πειραιάς. Τηλ.: 210-45.13.162 - 210-45.12.439, Κιν.: 6932 744453

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, Ειδικός Παθολόγος, ειδικευθείς στην Αγγλία όπου και υπηρέτησε ως Επιμελητής σε πολλά ονομαστά Νοσοκομεία.

Ιατρείο Πλατεία Βικτωρίας, Αριστοτέλους 87, Αθήνα. Τηλ: ιατρείου 210 8833233, οικείας 210 8618049, κινητό 6974 496798

ΗΛΙΑΔΗΣ Θ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ιατρός Παθολόγος, Μέλος Διαβητολογικής Εταιρείας Β. Ελλάδος. Δέχεται απόστρατους και μέλη οικογενείας τους με το βιβλιάριό τους. Δημοκρίτου 1 Ψαχνά Ευβοίας, Τηλ.: 228029031, 6932263761.

Δρ. ΜΑΥΡΙΚΟΣ Δ. Σταμάτιος Χειρουργός, Ουρολόγος, Ιατρείο: Μακεδονίας 13 Παπάγου, Τηλ. 210-65.45.504. Κιν.: 6977686655. Δέχεται με ραντεβού Δευτέρα-Τρίτη-Πέμπτη

Ιωάν. ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ Διαιτολόγος, Διατροφολόγος, Ομήρου 59 Ν. Σμύρνη. Τηλ.: 210-9318953, 6977970888

Κ. ΝΤΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Ειδικός Παθολόγος, Υγιεινολόγος, Ελ. Βενιζέλου 47 Ν. Σμύρνη, Τηλ.: 210-9313770

Δρ. ΚΑΒΑΓΙΑΣ Α. Αντώνιος Παιδίατρος, Παπαδιαμαντοπούλου 65, Τηλ.: 210 7783650, 6932466509

ΜΠΙΜΠΛΗΣ Ιωάννης, Ιατρός Παθολόγος, Ειδικός στον Σακχαρώδη Διαβήτη, Κουντουριώτου 196 και Σκουζέ (ισόγειο) Πειραιάς τηλ. 210-4532260, Fax: 210-4532282. Δέχεται:

Καθημερινά 12.00 - 2.00 μ.μ. Δευτέρα και Πέμπτη 5.30 - 7.30 μ.μ.

Ελένη ΜΠΙΜΠΛΗ - ΝΤΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ, Ιατρός Μικροβιολόγος, Κουντουριώτου 196 και Σκουζέ (ισόγειο), Πειραιάς. Τηλ. 210-4532261, Fax: 210-4532282. Δέχεται καθημερινά 7.30 - 1.30 μ.μ. Δευτέρα και Πέμπτη 5.30 - 7.30 μ.μ.

ΒΑΡΔΗΣ Γεώργιος, Ψυχίατρος, Ερατοσθένους 6, Αγ. Δημήτριος Τηλ.: 210-93365409, Κιν. 6944-558216

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Πνευμονολόγος, Φυματιολόγος, Αγ. Αλεξάνδρου 73, Παλ. Φάληρο, Τηλ.: 210-9856930.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Δ. ΜΑΥΡΙΚΟΣ, Χειρουργός Ουρολόγος, Σινώπης 26-28 και Μιχαλακοπούλου 150, όπισθεν Πύργου Αθηνών. Τηλ.: 210-7792622

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΙ ΒΙΟΠΑΘΟΛΟΓΟΙ κ.λ.π.

Μαρία ΖΗΚΑΚΗ-ΜΑΝΩΛΗ (σύζυγος Υ/ναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Αθ. ΜΑΝΩΛΗ) Μικροβιολόγος - Βιοπαθολόγος Φιλαρέτου 93 Καλλιθέα τηλ. 210-9568422 & 210-93.32 617

Βιβή ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗ-ΠΕΡΙΜΕΝΗ (σύζυγος Αντιπλοίαρχου Λ.Σ. ε.α. Περιμένη Δημ.) Μικροβιολόγος - Βιοπαθολόγος II Μεραρχίας 17 & Καραϊσκού Πειραιά τηλ. 210-42 96 367 & 210-42 96 345

ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΑΜΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗ Μικροβιολόγος. Α. Λαζαράκη 21-23 Πλατεία Γλυφάδας, Τηλ.: 210-8946608

ΓΚΙΚΑ-ΗΛΙΑΔΗ ΞΑΝΘΗ Μικροβιολόγος Ψαχνά Ευβοίας.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ

Που προσφέρουν ειδικές τιμές στους ε.ε. & ε.α. Στρατιωτικούς και στα μέλη των οικογενειών τους.

ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ Γεώργιος Ανθυποπλοίαρχος (Υ.Ι.) δέχεται με ραντεβού στο ιατρείο του Πλάτωνος 10 Πειραιάς τηλ.: 210 4119 890

Παν. ΚΟΡΟΜΑΝΤΖΟΣ (γιος Υ/ναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Κορομάτζου Αλ.) Ιατρείο του Βασ. Όλγας 64 Κηφισιά τηλ. 210-61 40 841 με Ραντεβού.

Γιάννης ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ (γιος Αντ/ρχου Π.Ν. ε.α.) Ιατρείο του Γρηγ. Λαμπράκη 29 & Αντιγόνης 4 Νίκαια τηλ. 210-49 74 272, Κινητό: 6937606133

ΔΑΥΙΔΗΣ Πέτρος Ιατρείο του Ε. Βενιζέλου 109 Καλλιθέα τηλ. 210-95 66 530

Άννα ΜΑΝΑΚΟΥ (κόρη Υ/ναύαρχου Π.Ν. ε.α. Μανάκου Π) Παιδοδοντίατρος Ιατρείο της Καραϊσκού 106 & Σωτήρος Πειραιά τηλ. 210-41 22 231

Γεώργιος ΠΑΠΑΧΑΤΖΑΚΗΣ χειρουργός οδοντίατρος. Κομνηνών 28 Πόρος, Ηράκλειο Κρήτης. Τηλ. 2810-286256, κιν. 6932013329.

ΣΙΑΤΕΡΛΗ Μαρία, Χειρουργός οδοντίατρος, περιοδοντολόγος, εμφυτευματολόγος, Γκάλη 2 Ηράκλειο Κρήτης. Τηλ.: 2810212676

ΜΑΚΡΗ Στ. Ελένη χειρουργός Οδοντίατρος, Φιλελλήνων 22 Σύνταγμα, Τηλ.: 210 3242484

Σ. ΧΥΤΗΡΗΣ χειρουργός οδοντίατρος, πτυχιούχος Πανεπ. Αθηνών, δέχεται στο ιατρείο του (με ραντεβού) επί της οδού Σπ. Λάμπρου 42 Καλλιόλη - Πειραιά.

Τηλ. 210- 4537970, 6932567817 και με ειδικές τιμές.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργός οδοντίατρος, υιός Υπον/ρχου Λ.Σ. Γρηγορόπουλου Κολοκοτρώνη 145 Πειραιάς, Τηλ. 210-4513300 Κιν.: 6936131909.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργός οδοντίατρος, υιός Υπον/ρχου Λ.Σ. Γρηγορόπουλου Κολοκοτρώνη 145 Πειραιάς, Τηλ.: 210-4513300 Κιν. 6936766509

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Επιμελούνται οι Υποναύρχοι Λ.Σ. Γ. ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ και Κ.Μ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Κάποια πράγματα που άπτονται της καθημερινότητάς μας έχουν δημιουργήσει τέτοιο εθισμό σε αρμόδιους και Υπηρεσίες που και όταν ακόμα "βγάζουν μάτι" τα προσπερνάμε με τη μεγαλύτερη ευκολία. Χωρίς να υποπτευόμαστε ότι ίσως γύρω μας δημιουργείται στους κακόπιστους θυμιάδια και στους καλόπιστους χαμόγελο συγκατάβασης. Ο Λόγος για τίτλους Υπηρεσιών και Προϊσταμένων: Η Υπηρεσία για λόγους εσωτερικής διάρθρωσης, που αφορά αποκλειστικά οργανόγραμμα θέσεων προσωπικού έχει κατατάξει τις Λιμενικές Αρχές σε τρεις κατηγορίες: Κεντρικά Λιμεναρχεία, Λιμεναρχεία και Υπολιμεναρχεία. Με τις ίδιες αρμοδιότητες, το ίδιο αντικείμενο, τις ίδιες μεθόδους εργασίας. Αφήνω απ' έξω τους Λιμενικούς σταθμούς καθώς και τα Λιμενικά Τμήματα ως Υπηρεσίες εξαρτώμενες και σαφώς Διοικητικά υποταγμένες σε κάποια από τις παραπάνω κατηγορίες, Λιμενική Αρχή. Η κατάταξη αυτή, προβαλλόμενη προς τα έξω, είτε ως επιγραφή Λιμενικού καταστήματος είτε ως τίτλος εγγράφου, δημιουργεί τουλάχιστον σύγχυση και προβληματισμό στο συναλλασσόμενο, ως προς το εύρος των αρμοδιοτήτων των συγκεκριμένων Υπηρεσιών. Είναι λογικό να θεωρεί κανείς ότι το Κεντρικό Λιμεναρχείο έχει σπουδαιότερες αρμοδιότητες από το παρακείμενο Λιμεναρχείο ή ακόμη περισσότερο από το πλησιέστερο Υπολιμεναρχείο. Ακόμα αν ο προϊστάμενος του Κεντρικού Λιμεναρχείου είναι Κεντρικός Λιμενάρχης - ποιος είναι άραγε ο "απόκεντρος ή περιφερειακός Λιμενάρχης - ο προϊστάμενος του Υπολιμεναρχείου αβίαστα θα περίμενε κανείς να είναι... Υπολιμενάρχης! Και αν είναι Υπολιμενάρχης, τρέχα να βρεις τον... προϊστάμενό του... Λιμενάρχη. Το πρόβλημα γίνεται εντονότερο όταν προσφύγουμε σε μεταφράσεις τίτλων Υπηρεσιών. Έχω την εντύπωση πως αν κάποιος ξένος, αλλοδαπός, βρισκόταν μπροστά σε μια Υπηρεσία με τον τίτλο Sub Port Authority (Αδόκιμη μετάφραση "Υπολιμεναρχείο") και ήθελε να μιλήσει με τον προϊστάμενό της, δύσκολα θα τον έπειθε ο προϊστάμενος της συγκεκριμένης Υπηρεσίας, ότι είναι το πρόσωπο που ζητάει!

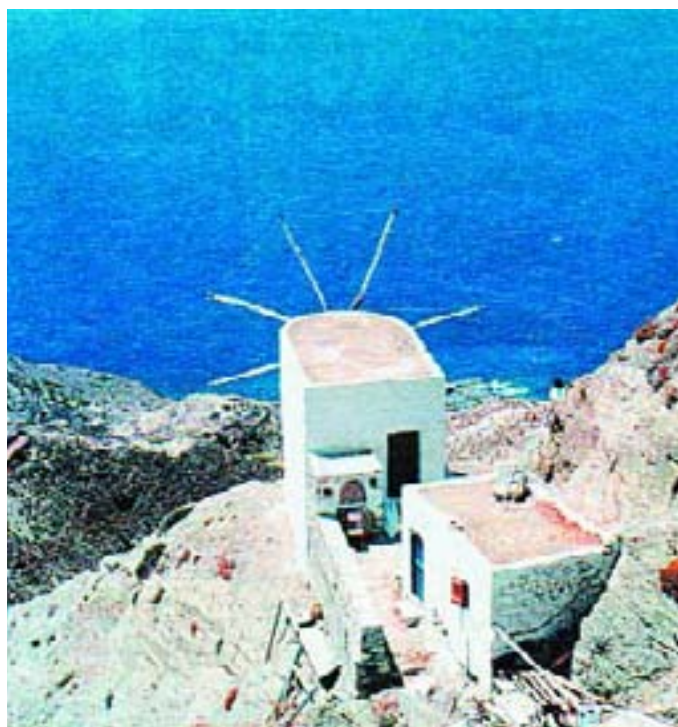
Φρονούμε ότι "Λιμεναρχείο... και σε μετάφραση Port Authority... είναι ακριβές και επαρκές δηλωτικά της υπηρεσίας και ο τίτλος κατ' ακολουθίαν του "Λιμενάρχη" και κύρος διαθέτει, και βαρύγδουπος είναι και τιμή στον φέροντα περιποιεί.

Γ.Κ.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΛΠΙΔΑ;

Μπορεί τα τεράστια παγόβουνα, που συνέχεια αποσπώνται από τους πάγους των πόλων, πολλές φορές, να ξεπερνούν τις διαστάσεις της Κύπρου ή της Τζαμάικας, να ανεβαίνει καθημερινά η στάθμη των ωκεανών και να καταβροχθίζει τις παραλίες με χαμηλό υψόμετρο, να αναβάλλουν κάθε τόσο οι ισχυροί της γης την υπογραφή συνθήκης για μείωση των ρύπων, να σκαρφαλώνει επικίνδυνα για τον άνθρωπο και τη φύση η θερμοκρασία του πλανήτη, να λιγοστεύουν ανησυχητικά τα παγκόσμια αποθέματα νερού και πρώτων υλών, να συγκεντρώνουν τον πλούτο λίγοι και πλούσιοι και να πεινάνε οι πολλοί και φτωχοί, να μεθοδεύονται αλυσιδωτά πόλεμοι σύμφωνα με τα οικονομικά συμφέροντα των ισχυρών... *Αλλά εσύ απορείς: Μήπως υπάρχει ακόμα ελπίδα;*

Μπορεί να ισοπεδώνονται ολόκληρες χώρες με ιστορία και πολιτισμό για να στηθούν ημέτερες στις θέσεις τους, να διευρύνεται ανεξέλεγκτα ο πυρηνικός εφιάλτης, από τον οποίο στο παρελθόν θρηνήσαμε εκατόμβες θυμάτων, να κλαίμε ακόμα το χα-

μό εκατομμυρίων συνανθρώπων στον Α και Β Παγκόσμιο πόλεμο, να φτάνει ως εμάς η απελπισμένη κραυγή των πεινασμένων του τρίτου κόσμου.. *Ωστόσο εσύ απορείς: Μήπως υπάρχει ακόμα ελπίδα;*

Μπορεί να γκρεμίστηκαν και να κάθησαν οι μεγάλες ανθρωπινες αξίες, να έχασαν οι άνθρωποι την ανθρωπιά τους και το φιλότιμο, την τιμιότητα, το προσωπικό κύρος και την αξιοπρέπειά τους, να χάθηκε η ανθρωπινή ζεστασιά και συνύπαρξη, να απομακρύνθηκαν οι καρδιές και να μην ακούνε τη φωνή του διπλανού τους, να γέμισαν οι καρδιές των ανθρώπων με απέραντη μοναξιά, παρά τα πλήθη, που κυκλοφορούν γύρω τους, να έφτασε ο άνθρωπος με την τεχνολογία στα αστέρια, να κλωνοποίησε τη φύση και τον εαυτό

του, να οδεύει με μαθηματική ακρίβεια προς το τέλος μιας χωρίς επιστροφή εποχής...

Κι εσύ διερωτάσαι: Μήπως υπάρχει ακόμα ελπίδα;

Ναι, απαντώ στα ερωτήματά σου: Υπάρχει ακόμη ελπίδα, όχι για να αναστραφεί εκ βάθρων η χαλεπή πορεία μας, αλλά η διατήρηση του βαθύτερου πυρήνα της ελληνικής ψυχής, η οποία διαθέτει τεράστιο οπλοστάσιο άμυνας στις μεταλλαγές του χρόνου και αντοχές ανεξάντλητες, που την κράτησαν αλώβητη, ως την εποχή μας μέσα από τόσες χιλιάδες χρόνια ζωής.

Δεν θα επιστρατεύσω επιχειρήματα. Θα σταθώ σε ένα απλό, αλλά βαρυσήμαντο γεγονός, που αποδεικνύει την αιωνιότητα και το μεγαλείο της ελληνικής ψυχής:

Στις 24 Μαρτίου 2009 στην μεγάλη αίθουσα του "Φιλολογικού Συλλόγου Παρνασσός" η "Εταιρεία Θεσσαλικών Μελετών", ο "Σύλλογος Θεσσαλών Χαϊδαρίου Η Θεσσαλική Γη", ο "Σύλλογος Αηδονοχωριτών Καρδίτσας" και η "Συντονιστική Επιτροπή Θεσσαλικών Συλλόγων", παρουσίασαν το CD - DVD "Βγίκα ψηλά στα μάρμαρα" του εκλεκτού ερμηνευτή δημοτικών τραγουδιών Γιάννη Κατσή.

Το πρόγραμμα ήταν εντυπωσιακό: μίλησαν για το δημοτικό τραγούδι της Θεσσαλίας και

την ποιότητα της εργασίας εκτέλεσης δημοτικής μουσικής προσφοράς του Γιάννη Κατσή οι: Αικατερίνη Πολυμερίου - Καμηλάκη, διευθύντρια του Κέντρου Λαογραφικής Έρευνας της Ακαδημίας Αθηνών, ο Λάμπρος Λιάβας, καθηγητής Εθνομουσικολογίας του πανεπιστημίου Αθηνών, Βασίλης Σμάνης, καθηγητής Ελληνικής παραδοσιακής μουσικής και ο Νίκος Διονυσόπουλος, που επιμελήθηκε την έκδοση του CD - DVD, μια έκδοση του "Αρχείου Δημοτικού τραγουδιού Καρδίτσας".

Μετά τις μεστές και εξειδικευμένες στιγμές, που γοήτευσαν το κοινό της κατάμεστης αίθουσας, ο τραγουδιστής Γιάννης Κατσή τραγούδησε επιλεκτικά μια σειρά τραγουδιών, που ά-

φησαν άφωνους τους θεατές, καθώς στο κάθε τραγούδι χόρευε με περήφανη ελληνική λεβεντιά ο χορευτικός όμιλος "Δευκαλίων" του Δήμου Δάφνης Αττικής. Οι οργανοπαίχτες, που συνόδεψαν τα τραγούδια του Γιάννη Κατσή ήταν οι: Βασίλης Παπαλογιάννης (κλαρίνο), Λευτέρης Γάλλος (βιολί), Βασίλης Σμάνης (λαούτο), Αποστόλης Σαμαράς (ντέφι) και Γιώργος Ρουμπής (βιολί).

Η Τρίωρη αυτή μυσταγωγία γέμισε τις καρδιές με υπερηφάνεια και πίστη στη διαιώνια

δύναμη της ελληνικής ψυχής, της ψυχής των πολλών Ελλήνων, του ελληνικού λαού, και όχι των λίγων, των πολιτικάντηδων, που με την ανικανότητά τους οδήγησαν την πατρίδα μας στο χάος, της λεγόμενης "πνευματικής ηγεσίας" του τόπου, που καθεύδει, βολεμένη σε θέσεις και επιτροπές και χαρι-

στικά βραβεία, εκείνων των "Ελλήνων" που μέσα στους επίλεκτους Έλληνες δεν συμπεριέλαβαν τους σκαπανείς της Παγκόσμιας σκέψης Σωκράτη - Πλάτωνα - Αριστοτέλη, εκείνων που καίνε την Ελλάδα και εκείνων, που απεργάζονται με οποιοδήποτε τρόπο την ακεραιότητα του Ελληνισμού.

Άλλωστε η αρχαία και η πρόσφατη ιστορία έχει αποδείξει πως ό,τι πέτυχε η Ελλάδα το οφείλει στο Λαό της και μέσα από τα σπλάχνα του αναδύθηκαν οι χαρισματικοί ηγέτες του. Ο λαός αυτός των Ελλήνων διαθέτει ψυχή αθάνατη και μοναδική στον κόσμο και σ' αυτόν, ήρθε η ώρα να εστιάσουμε την προσοχή και την πραγμάτωση των οραμάτων μας.

K.M.Σ

ΩΔΗ ΣΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ ΤΗΣ "ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ" ΜΝΗΜΗ ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ

Γιάννη Ανδρικόπουλου, Ποιητή

Όπως το προφήτευσε ο πατριάρχης της Ποίησης, οι μεταπολεμικές γενιές μέριασαν στην άκρη για να διαβείς με δρασκελιές Αντρειωμένου, πάνω από τις πληγές και τ' αποκαΐδια της πονεμένης και προδομένης Ρωμιοσύνης. Αστείρευτες οι πηγές της έμπνευσής σου, ανάβλυζαν καθάριο νερό λυρικής νιότης κι άρδευσαν τα χερσοτόπια των ασυμβίβαστων, με το καταλυτικό πάθος σου για Δικαιοσύνη, με το βαθύ ηθικό συναίσθημα της λεύτερης Σκέψης, που κράταγε αμόλυντες Αρετή κι Αξιοπρέπεια!

Κράτησες καταξάστερο τον ποιητικό σου καθρέφτη, για να σκύβει αδούλωτος ο Λαός και να βλέπει τις ρυτίδες, τις χαρακιές της σκλαβιάς, τη μοίρα του. Για να κρατάνε ζωντανή την ελπίδα τους οι προδομένοι, οι ταπεινοί, οι εξόριστοι σε ξερονήσια, όσοι περίμεναν καρτερικά τον Όρθρο της νέας Αυγής... Πάλεψες μ' ενάντιους καιρούς και θολωμένα μυαλά, με το φθόνο και το φανατισμό των μικρόψυχων, με μοναδική σου έγνοια να κρατήσεις γερά τον Ήλιο, στο ψηλότερο κλωνάρι της προσδοκίας...

Μέσα στον ασφυχτικό εναγκαλισμό των διωγμών κρατήθηκες ξάγρυπνος για να μη σβήσει το τραγούδι από τα χείλη όσων τό 'χαν παρηγοριά και ηλιαχτίδα. Στους στίχους του "Επιτάφιου" μοιρολόγησες την απόγνωση της χαροκαμένης μάνας, θρηνολόγησες τη χαραμισμένη νιότη... Στο θολό, τον πικραμένο χείμαρρο της "Αγρύπνιας", κατέγραψες το μαρτυρολόγιο των απροσκήνητων που ζήσανε πικρές νύχτες στα βράχια του Αη-Στράτη...

Εμπιστεύτηκες τους στεναγμούς σου στο Ζολιό Κιουρί: - "Μας κυνηγάνε Ζολιό γιατί δε θέλουμε την πατρίδα μας με τις γριούλες ελιές, με τα πλατάνια που κρατάνε στους ώμους τους τον Ήλιο, τους Αιώνες και τα Καριοφίλια, γιατί. Ζολιό, δεν τη θέλουμε τη γη μας έξω από τη Λευτεριά και την Ειρήνη..."

Έμεινες ορθός στις μοναχικές ώρες της εξορίας,

τότε που σε κούρσευαν οι αφιλόξενοι αγέρηδες κι έσβηναν κι έκλεβαν το φθισικό φως της λάμπας, και μάζευες τριγύρα σου τους πληγωμένους συντρόφους, με τα ξεψυχισμένα όνειρα στις χούφτες τους και περίμεναν να τα ζεστάνεις με δυο στίχους, στέκονταν, λες, μπροστά στην Ωραία Πύλη, για να πάρουν θεία μετάληψη καρδιοστήλωσης, από το αίμα και το σώμα της Ποίησής σου. Κι εσύ γονατιστός στην ξεφτισμένη σου κουβέρτα, Μ' αβασίλευτα τα μάτια, μ' ορθό το μπόι της Πίστης, μ' έναν επίμονο, ξερό βήχα. να σου κόβει την ανάσα, ανέβαινες το Γολγοθά σου, προφήτης και Μεσσίας, με τ' ακάνθινο στεφάνι στ' αγέρωχο μέτωπο... Κι όλο έκλωθε, το μολύβι σου, το νήμα του Χρέους, για να γιατρεύεις τις κιοτεμένες συνειδήσεις, για να ταΐζεις τα νηστικά περιστέρια της Ειρήνης, για να γλυκαίνεις την πικραμένη απαντοχή!

Εκείνη η νοτισμένη, μ' αλμύρα, σκηνή στον Αη-Στράτη, μ' ένα καπνισμένο τσουκάκι, και μια στάμνα με νερό, αποχτούσε τις νύχτες μιαν απρόβλεπτη ευρυχωρία και χώραγε η ψυχή σου πλούσιες τις σοδιές:
- Τα βάσανα και τους καημούς του Λαού.
- Τα παλιά, τιμημένα αγωνιστικά λάβαρα.
- Τις πανηγυρικές φωνές από τα καμπαναριά της Ανάστασης,
- Τα πλεούμενα των ονείρων μ' ορθάνοιχτα τα πανιά...

Λάδι στις πληγές μας ο ασίγαστος αχός της λύρας σου, άμπουλας που ξεδίψαγε την πίκρα των συντρόφων, έλυνε τα βαριά δεσμά της κιοτεμένης σκέψης, και στόλιζε τον ύπνο τους με κρίνα της Μονεμβασιάς. Σ' όσους σε πότισαν χολή, απλόχερα τους πρόσφερες μέλι, κρασί, ψωμί ζεστό, της ομορφιάς το θάμα, για να χουγιάξεις το κακό, το δίκιο ν' αναστήσεις...

Σε ξερολίθια μοναξιάς και σε κρεβάτια αρρώστιας, πέρασες νύχτες αγκαλιά με το Χάροντα, για να μας αποδείξεις πόσο ακριβή είναι η Ζωή, για να μας μάθεις πώς να πνίγουμε τους λυγμούς. πώς να κάνουμε το δάκρυ μας ανάμνηση, πώς ν' αντρεϊούμε την οργή μας...

Κράτησες ορθάνοιχτα τα βλέφαρα των ανυπόταχτων, στήριξες την υψωμένη γροθιά των αδικημένων, άναψες τη φωτιά στο τζάκι των κυνηγημένων, έδωσες μετάληψη, στο Λαό, το αίμα των ηρώων, ύψωσες ρομφαία τις υποθήκες των νεκρών, έκαψες τις χούφτες σου με τις πέτρες της εκδίκησης, και με τη λάβα της καρδιάς έμεινες συναξάρια του Χρέους και της Λευτεριάς, της νέας Αυγής του κόσμου.

Μητρικό γάλα ο λόγος σου κι αθάνατο νερό και μια ολόζεστη αγκαλιά η ξάστερη ψυχή σου, γιομάτη με κυκλάμινα κι ευωδιαστό θυμάρι. Από του Όμηρου τους γιαλούς μέχρι τον Αη-Στράτη, μια θάλασσα άπλωσες πικρή, με θρήνους και με δάκρυ, με τις σκιές των Ακριτών, του Διγενή το θρήνο, άνοιξες στράτες φωτεινές, για να διαβούνε οι Λαοί, αδελφωμένοι να πιαστούν, να στήσουν χοροστάσι... Τη Ρωμιοσύνη δεν τη κλαις, ύμνησες τ' αντρίεμά της καθώς από τις στάχτες της πετιέται μέχρι τ' άστρα!

Στιγμιότυπο από την ορκωμοσία των ΔΥΛΣ την 22-05-2009

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Διατοιχισμός (ναυτ.) - Βελγική λουτρόπολη.
2. Ελβετικό ποτάμι - Γι' αυτόν γράφονται πολλά τραγούδια.
3. Δύο σύμφωνα - Γυμναστικό παράγγελμα.
4. Μάρκα αυτοκινήτων - ... Χατσατουριάν: σπουδαίος μουσικο-συνθέτης
5. Ιπτάμενα αρχικά - ... Πέκυντα: διάσημος σκηνοθέτης του σινεμά
6. Ένα σύμφωνο - Σβήνει φωτιές (αρχ.)
7. Εξοντώνει ή απομακρύνει... έντομα
8. Μία εποχή (καθ.)
9. Τόποι... με πράσινο - Δέντρο για... άλλα ψηλά βουνά
10. ... Κούρτη: συνόδευε τον Πάνο Γαβαλά - Βρύση (καθ. γεν.)

ΚΑΘΕΤΑ

1. Παλιός Ιταλός ποδοσφαιριστής - Αιγύπτιος Θεός (αντ.)
2. Μπράϊαν Ντε... Αμερικανός σκηνοθέτης - Ξανά
3. Χρυσάφι (γαλλ.) - Είδος τανάλιας
4. Βασίλισσα της Αιγύπτου (316 - 270 π.Χ.)
5. Αιχμάλωτος της... : Περιπέτεια εποχής με τον Στιούαρτ Γκρέϊντζερ - (ξεν.)
7. Αισθητήρια όργανα (καθ.) - Απαραίτητη στον γλύπτη.
8. Σιτάρι (δημ.) - Τροπικό επίρρημα (καθ.)
9. Ανδρών επιφανών... γη τάφος - Αναφορική αντωνυμία (αρχ.) - Άρθρο (δοτ.)
10. Ένα ορυκτό - Καρφί (καθ.)

ΣΤΑΥΡΟΛΕΙΟ Αρ. 9

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1							■			
2				■						
3			■							
4						■				
5			■				■		■	
6		■			■			■		■
7										
8	■								■	
9					■					
10				■						

N. Βάρφης

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΕ ΤΕΚΝΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Επιμέλεια: Υπον/ρχου Λ.Σ. Γ. ΚΑΛΑΡΩΝΗ - Πλοιάρχου Λ.Σ. Ν. ΓΚΛΕΖΑΚΟΥ

Στάθης Καλύβας

Τα *ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ* γνωστοποιούν σήμερα με ιδιαίτερη χαρά και υπερηφάνεια την εκλογή του καθηγητή του Πανεπιστημίου του YALE κ. Ευστάθιου Καλύβα, γιού του συναδέλφου Υποναύαρχου Λ.Σ. (εα) κ. Νικολάου ΚΑΛΥΒΑ ως μέλους της Ακαδημίας Τεχνών και Επιστημών των ΗΠΑ.

Η σπουδαία αυτή ακαδημαϊκή διάκριση, γόνου συναδέλφου, περιποιεί χαρά και ιδιαίτερη υπερηφάνεια, στην ευρύτερη Λιμενική οικογένεια, καθ' όσον αναστήματα τέτοιου μεγέθους, βγαλμένα μέσα απ' το στενότερο κοινωνικό μας περίγυρο, μας γεμίζουν με ελπίδα και αισιοδοξία για το μέλλον, πράγματα που σήμερα ιδιαίτερα τα έχουμε ανάγκη.

Τον καθηγητή κ. Στάθη Καλύβα, ο οποίος μας είναι γνωστός, από τη συχνή παρουσία του στον κυριακάτικο Αθηναϊκό τύπο, συγχαίρουμε ιδιαίτερα θερμά για τις μέχρι σήμερα διεθνείς επιστημονικές του διακρίσεις, και του ευχόμαστε να ακολουθήσουν και άλλες περισσότερο ηχηρές.

Δημοσιεύουμε παρακάτω σε μετάφραση το αγγελτήριο γράμμα της Αμερικανικής Ακαδημίας Τεχνών και Επιστημών καθώς και συγχαρητήρια επιστολή του προέδρου του Πανεπιστημίου του YALE.

(“ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ”)

Αμερικανική Ακαδημία
Τεχνών και Επιστημών
Καθηγητή
Στάθη Ν. Καλύβα
Πανεπιστήμιο YALE
Τμήμα Πολιτικών Επιστημών

25 Απριλίου 2008

Αγαπητέ καθηγητή Καλύβα,

Εκ μέρους των αξιωματούχων και των μελών της Αμερικανικής Ακαδημίας Τεχνών και Επιστημών, με χαρά σας καλωσορίζουμε ως νεοεκλεγέν μέλος της Ακαδημίας. Στο 228ο έτος λειτουργίας της, η Ακαδημία τιμά διακεκριμένους επιστήμονες, λόγιους και ηγέτες (πρωτοπόρους) στον τομέα της δημόσιας διοίκησης, της διοίκησης επιχειρήσεων και των τεχνών. Η εκλογή σας που είναι το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας κατά την οποία έπρεπε να διαλέξουμε ανάμεσα σε πολύ ισχυρούς ανταγωνιστές, είναι η αναγνώριση της εξέχουσας προσφοράς σας, στο επάγγελμά σας, το έθνος και τον κόσμο.

Όπως εκφράζεται στον καταστατικό χάρτη του 1780, ο σκοπός της Ακαδημίας είναι “να καλλιεργήσει κάθε τέχνη και επιστήμη που τείνει να προωθήσει το συμφέρον, την τιμή, την αξιοπρέπεια και την ευτυχία ελεύθερων, ανεξάρτητων και ενάρετων ανθρώπων”. Με την συμμετοχή των μελών μας στα προ-

γράμματά μας, με εκδόσεις, με επίσημες και ανεπίσημες δραστηριότητες, συνεχίζουμε αυτή την παράδοση.

Η Ακαδημία έχει συμπεριλάβει ανάμεσα στα μέλη της τα λαμπρότερα μυαλά κάθε διαδοχικής γενεάς - από τον ιδρυτή μας, τον Τζών Άνταμς, τον Γεώργιο Ουάσιγκτον, τον Βενιαμίν Φραγκλίνο, τον Τόμας Τζέφερσον και τον Βενιαμίν Τόμσον κατά τον 18ο αιώνα, μέχρι τον Α. Γκράχαμ Μπέλ, τον Κ. Δαρβίνο, τον Ραλφ Γουάλντο Έμερσον, τους Γουίλιαμ και Χένρυ Τζέιμς και τον Ντάνιελ Γουέμπστερ κατά τον 19ο αιώνα.

Κατά τη διάρκεια του περασμένου αιώνα ο Άνσελ Άνταμς, η Μάριαν Άντερσον, η Χάνα Αρέντ, ο Ααρών Κόπλαντ, ο Αλβέρτος Αϊστάιν, ο Τζων Κένεθ Γκαλμπράιθ, ο Κάρολος Χάτσινς, η Μπάρμπαρα Μακ Κλίντοκ, ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, η Μαργκαρετ Μηντ, ο Λάιονελ Τρίλινγκ και ο Γούντροου Ουίλσον ήσαν όλοι μέλη της Ακαδημίας. Κατά την ίδια περίοδο, ο Γουίνστον Τσόρτσιλ, ο Χένρι Καρτιέ Μπρεσσόν, ο Τ.Σ. Έλιοτ, ο Τζαβαχαρλάλ Νεχρού, ο Αλβέρτος Σβάϊτσερ υπήρξαν αλλοδαπά επίτιμα μέλη της Ακαδημίας. Η πλήρης λίστα των ενεργών μελών της Ακαδημίας είναι διαθέσιμη από την ιστοσελίδα μας www.amacad.org και δημοσιεύεται στην ΕΤΗΣΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ 2007, η οποία θα σας αποσταλεί με χωριστό ταχυδρομείο. Τα μέλη μας εκπροσωπούν καινοτόμους στοχαστές σε κάθε τομέα και επάγγελμα, συμπεριλαμβανομένων πάνω από διακόσιους πενήντα κατόχους βραβείων Νόμπελ και Πούλιτζερ.

Η επίσημη τελετή εγκατάστασης των νέων μελών θα γίνει στο κτήριο της Ακαδημίας στο Κέμπριτζ της Μασαχουσέτης, το Σάββατο 11 Οκτωβρίου 2008. Η προϊσταμένη του Εκτελεστικού γραφείου μας κ. Λέσλι Μπερλόβιτς θα επικοινωνήσει μαζί σας για να σας δώσει περισσότερες λεπτομέρειες για το Σαββατοκύριακο της τελετής εγκατάστασης και επιπλέον πληροφορίες για το έργο της Ακαδημίας.

Σαν μέλος της Ακαδημίας, θα έχετε την ευκαιρία να συμμετέχετε σε ένα μεγάλο αριθμό δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένων μελετών και εκδόσεων καθώς και σε επίσημες συναντήσεις και ανεπίσημες συναντήσεις που γίνονται σε όλη τη χώρα. Όλα τα μέλη ενθαρρύνονται να στέλνουν ιδέες σχετικές με καινούργια σχέδια (projects) στην επιτροπή Μελετών της Ακαδημίας, να λαμβάνουν μέρος στις ετήσιες διαδικασίες για την εκλογή μελών και να προτείνουν τομείς για γόνιμο διάλογο σχετικά με θέματα που αποτελούν πρόκληση για το έθνος και τον κόσμο.

Ελπίζουμε ότι θ' ακολουθήσετε την μακρόχρονη παράδοση της Ακαδημίας που ξεκίνησε από τα πρώτα μέλη της και θ' απαντήσετε με μια επιστολή στην οποία θα αποδέχεστε την εκλογή σας. Αντίγραφο με-

ρικών από αυτά τα θαυμάσια γράμματα μελών μας που χρονολογούνται από το 1780 μέχρι σήμερα, εκτίθενται στο κτήριο της Ακαδημίας στο Κάιμπριτζ της Μασσαχουσέτης, παρακαλώ κάντε μας την τιμή να μας απαντήσετε μέχρι την 16η Μαΐου.

Και οι δύο (που υπογράφουμε παρακάτω) θυμόμαστε το αίσθημα της χαράς και της τιμής που αισθανθήκαμε όταν εξελέγητε μέλος της Ακαδημίας. Η εκλογή κάποιου φανερώνει το πόσο ψηλά τον έχουν τοποθετήσει οι πρώτοι στον τομέα του και το έθνος.

Τα πιο θερμά μας συγχαρητήρια για την εκλογή σας.

Δικό σας ειλικρινά
Emilio Bizzi Jerrald Mcnwald
Πρόεδρος Γραμματέας
(Μετάφραση Μ.Π.)

Πανεπιστήμιο YALE
Γραφείο Προέδρου
11 Μαΐου 2008

Καθηγητή Στάθη Καλύβα
Τμήμα Πολιτικών Επιστημών

Αγαπητέ Στάθη,
Χάρηκα πολύ όταν έμαθα ότι το 2008 εξελέγεις μέλος της Ακαδημίας Τεχνών και Επιστημών της Αμερικής.

Το σημαντικό αυτό επίτευγμα τιμά εσένα και το YALE. Σου δίνω τα πιο θερμά μου συγχαρητήρια.

Με τις καλύτερες ευχές μου.

Ειλικρινά δικός σου
Richard C. Levin
(μετάφραση Μ.Π.)

Δικαία Χατζηευσταθίου

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ 2008

Απονεμήθηκε στην δρ Δικαία Χατζηευσταθίου (κόρη του αιμνήστου Πλοιάρχου Λ.Σ. Χαράλαμπου Χατζηευσταθίου και της Ελευθερίας Χατζηευσταθίου)

Με μεγάλη χαρά πληροφορηθήκαμε για την λαμπρή τελετή βράβευσης που πραγματοποιήθηκε στο Chateau de Vidy, την Έδρα της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής στην Λωζάνη.

Το πολύ σημαντικό βραβείο ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ απονέμεται για πρώτη φορά, ενώ την απονομή του πραγματοποίησε ο ίδιος ο Πρόεδρος της ΔΟΕ Δρ Ζακ Ρογκ, και Τιμητικό Δίπλωμα παρέδωσε στην κόρη του συναδέλφου μας ο εγγονός του βαρόνου Πιέρ ντε Κουμπερτέν, βαρόνος Geoffrey de Navacelle de Coubertin (ηλικίας 91 ετών σήμερα).

Το βραβείο αυτό απονεμήθηκε στην Δρ Δικαία Χατζηευσταθίου (κόρη του αιμνήστου Πλοιάρχου Λ.Σ. Χαράλαμπου Χατζηευσταθίου και της Ελευθερίας Χατζηευσταθίου), για την παγκοσμίως πρωτοπόρα έρευνά της σε θέματα Ολυμπιακών Αγώνων.

Ειδικότερα, η Δρ Χατζηευσταθίου, η οποία σήμερα εργάζεται ως Επίκουρος Καθηγήτρια στην Κοινωνιολογία του Αθλητισμού στο Πανεπιστήμιο Canterbury Christ Church University (στο Κεντ της Μεγάλης Βρετανίας), έλαβε το 1ο Βραβείο από την Διεθνή Επιτροπή Pierre de Coubertin και την Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ) για την εργασία της με θέμα "The changing nature of the ideology of olympism in the modern olympic era".

Την αξία της συγκεκριμένης εργασίας είχε αναγνωρίσει και το Διεπιστημονικό Ινστιτούτο Ευρωπαϊκών Μελετών Αναλύσεων και Σχεδιασμού (ΔΙΕΜΑΣ) το οποίο είχε προχωρήσει στην Έκδοσή της στην Ελλάδα (με ISBN 978-960-89043-1-6).

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΥΞΗ ΤΕΛΕΣΘΗΚΕ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΜΕΤ' ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΛΟΥΚΟΥΣ ΥΠΕΡ ΥΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΑΑΛΣ

Πλοιάρχου Λ.Σ. ε.α. Νικολάου Γκλεζάκου

Στη φωτογραφία ο π. Γεώργιος Μητροσύλης, πλαισιωμένος από το Ναύαρχο-επίτιμο Υ/ΛΣ κ. Πελοπίδα Αγγελόπουλο, τον Πρόεδρο του Συλλόγου Αργολίδος κ. Δημήτριο Μπλάτσο, και απόστρατους αξιωματικούς Λ.Σ. με τις γυναίκες τους και φίλους της ΕΑΑΛΣ, έξω από τον ιερό ναό Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, μετά την δοξολογία.

Σε ένα από το πιο όμορφα και ενδιαφέροντα μοναστήρια της Αρκαδίας, αλλά και της χώρας, την Ιερά Μονή Λουκούς που βρίσκεται 4 χιλιόμετρα έξω από το Άστρος Κυνουρίας, στον οδικό άξονα Τρίπολης-Άστρους, τελέσθηκε παράκληση μετ' αρτοκλασίας υπέρ υγείας των μελών της ΕΑΑΛΣ και των ατόμων που συμμετείχαν στη μονοήμερη εκδρομή της ΕΑΑΛΣ την 28 Μαρτίου 2009.

Η Ιερά Μονή, κτίσμα του 12ου αιώνα με μεγάλο αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον, είναι αφιερωμένη στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Ανηγέρθη πιθανόν στη θέση παλαιοχριστιανικού ναού του 5ου μ.Χ. αιώνα. Διατηρούνται τοιχογραφίες καλής τέχνης του 17ου αιώνα και το δάπεδο από πολύχρωμα μαρμαροθετήματα. Στο τέμπλο υπάρχουν εικόνες του 17ου αιώνα σπάνιας τέχνης.

Η Μονή ανήκει στα Βυζαντινοϊστορικά μνημεία του τόπου μας. Η προσωνυμία Λουκούς προέρχεται μάλλον από τη Λατινική λέξη 'LUKUS' δηλ. ιερό δάσος και προέρχεται από την εποχή της Φρα-

γκοκρατίας που την κατέλαβαν και μόνασαν καπουτσίνιοι μοναχοί.

Ο π. Γεώργιος Μητροσύλης, εφημέριος της Αγίας Τριάδος Αργολίδος, πνευματικός πατέρας και μόνιμος αρωγός του Συλλόγου Αποστράτων Στελεχών Λιμενικού Σώματος Νομού Αργολίδος, τέλεσε την παράκληση με πολύ αγάπη, εν μέσω των πολλαπλών υποχρεώσεών του και το φορτωμένο πρόγραμμα που του είχε προκύψει εκείνη την ημέρα. Τον ευχαριστούμε θερμά και παρακαλούμε τον Μεγαλοδύναμο να του δίνει υγεία και μακροήμερευση.

Η Καθαρότητα του λόγου του, η αρίστη ψαλμωδία τόσο του ιδίου, όσο και του Ναυάρχου - Επίτιμου Υ/Λ.Σ. κ. Πελοπίδα Αγγελοπούλου, καθήλωσαν τους πιστούς, που παρακολουθούσαν μαγεμένοι με κατάνυξη την ακολουθία.

Στην απόδρασή μας αυτή συμμετείχαν και οι συνάδελφοι του Νομού Αργολίδος, οι οποίοι με την πολύτιμη συνδρομή των κυριών Αγγελικής Μπλάτσο και Αικατερίνης Μιχούση είχαν φροντίσει για την άρτια οργάνωση τόσο της παράκλησης, όσο και για την προμήθεια και διανομή του άρτου.

Ακολούθησε το καφεδάκι στο Μοναστήρι που μας προσέφερε η Ηγουμένη Νεκταρία μαζί με το πατροπαράδοτο λουκουμάκι και στη συνέχεια οι εκδρομείς απόλαυσαν στα παραδοσιακά και γραφικά ταβερνάκια του Ναυπλίου το μεσημεριανό φαγητό τους.

Η επιστροφή στην Αθήνα και τον Πειραιά έγινε μέσω της πανέμορφης διαδρομής από τα Ίρια και το Τολό, την ιστορική Επίδαυρο και τα λουτρά της Ωραίας Ελένης.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΣΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ

Πλοιάρχου Λ.Σ. ε.α. Νικολάου Γκλεζάκου

Στα Πράμαντα, σ' ένα από τα 47 Τζουμερκοχώρια, με θέα τις ιστορικές κορυφογραμμές της Πίνδου, πέρασαν το τριήμερο της πρωτομαγιάς οι απόστρατοι αξιωματικοί Λ.Σ.

Το πρωί της Παρασκευής 1 Μαΐου δύο πολυτελή πούλμαν τελευταίας τεχνολογίας ξεκίνησαν από Αθήνα και Πειραιά, πλήρη επιβατών - μελών της ΕΑΑΛΣ, για να εξερευνησουν τα Τζουμέρκα και να περάσουν ένα ευχάριστο τριήμερο μακριά από την πολύβουη Αθήνα.

Η διέλευσή μας από την ιστορική κοινότητα της Κορωνησίας ήταν ιδιαίτερη εμπειρία και ευχάρι-

στη έκπληξη, αφού πραγματοποιήθηκε εκτός προγράμματος.

Η Κορωνησία ήταν κάποτε ένα νησί στο κέντρο σχεδόν του Αμβρακικού κόλπου και οι κάτοικοί του μέχρι το 1967 επικοινωνούσαν με βάρκες με την Πρέβεζα, αν και διοικητικά ανήκει στην Άρτα, γιατί δεν είχαν πρόσβαση με το λιμάνι της Άρτας που περιβαλλόταν από βαλτώδεις εκτάσεις. Σήμερα και λίγο μετά το 1967 το νησάκι συνδέθηκε με την ξηρά μέσω ενός αναχώματος, μήκους τεσσάρων χιλιομέτρων, που πάνω του στρώθηκε άσφαλτος.

Το βραδάκι απολαύσαμε το τσιπουράκι μας με τους ωραίους θαλασσινούς μεζέδες του Αμβρακικού στα παραδοσιακά ταβερνάκια της Πρέβεζας και διανυκτερεύσαμε στο πολυτελές και πλήρως ανακαινισμένο ξενοδοχείο **MARGARONA ROYAL HOTEL**.

Την επομένη το πρωί μετά το πρόγευμα στον πλούσιο μπουφέ του ξενοδοχείου αναχωρήσαμε για τα περήφανα Αθαμανικά όρη, (τα Τζουμέρκα) με τις δύσβατες πλαγιές που συνθέτουν ένα τοπίο γοητευτικό και συγχρόνως άγριο και επιβλητικό.

Πρώτος σταθμός το μονότοξο και ιστορικό γεφύρι της Πλάκας, κτισμένο στον ποταμό Άραχθο. Στο σημείο αυτό λειτουργούσε φυλάκιο του Ελληνικού στρατού, χάνι και υποτελωνείο που σώζεται μέχρι σήμερα, όταν ο ποταμός Άραχθος υπήρξε το σύνορο μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας (1881 - 1912).

Ακολούθησε μια ανηφορική πορεία στους δύσβατους δρόμους, των Αθαμανικών Ορέων, όπου λίγα χιλιόμετρα πριν τα Πράμαντα, επισκεφθήκαμε το υπέροχο σπήλαιο της Ανεμότρυπας με την κόκκινη λίμνη και τους καταστόλιστους διαδρόμους από ωραίους σχηματισμούς σε σύνθεση με λεπτότατα σταλακτιτικά στολίδια, που δημιουργούν ένα μοναδικό θέαμα.

Τα Πράμαντα, κεφαλοχώρι των Τζουμέρκων, με μεγάλη ιστορία, είναι χτισμένα σε υψόμετρο 840μ. αμφιθεατρικά, στους πρόποδες της Στρογγούλας (2.107μ.), της πιο επιβλητικής κορυφής των πολυτραγουδισμένων Τζουμέρκων.

Ο τελικός του κυπέλου μεταξύ του Ολυμπιακού

και της ΑΕΚ πρωταγωνιστής της βραδιάς, μονοπώλησε το ενδιαφέρον μας κατά την βραδινή συνεστίαση στο εξοχικό κέντρο IONIO στην περιοχή Παντοκράτορας Πρεβέζης.

Το κέφι όμως συνεχίστηκε στα ευρύχωρα σαλόνια του ξενοδοχείου με πρωταγωνιστή τον κ. Δημήτρη Φαρούπο, Πλοίαρχο Ε.Ν. και μέλος της ΕΑ-ΑΛΣ ο οποίος με τη κιθάρα του, συνόδευσε τους καλλίφωνους συνταξιδιώτες μας σε μια ιδιαίτερη βραδιά κεφιού και διασκέδασης, μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Την τρίτη μέρα, της εκδρομής, περάσαμε από την ωραία Λευκάδα, όπου προσκυνήσαμε την εικόνα της Πεφανερωμένης, στην ομώνυμη Ιερά Μονή και στη συνέχεια απολαύσαμε το καφεδάκι μας και

έναν ωραίο περίπατο στο Νυδρί, το δεύτερο τουριστικό λιμάνι του νησιού.

Η επιστροφή στην Αθήνα και τον Πειραιά έγινε μέσω της καλωδιωτής γέφυρας "Χαρίλαος Τρικούπης", που συνδέει το ΡΙΟ με το ANTIPIPIO.

Η γέφυρα έχει μήκος 2280 μέτρα, ενώ μαζί με τις προσβάσεις φτάνει γύρω στα

2880 μέτρα. Το βάθος θεμελίωσης φθάνει τα 65 μέτρα υπό την επιφάνεια της θαλάσσης και κατασκευάστηκε με προδιαγραφές, ώστε να αντέχει σε σεισμό τουλάχιστον 7,4 της κλίμακας ρίχτερ, σε πιθανή πρόσκρουση τάνκερ εκτοπίσματος 180.000 τόνων, καθώς και σε ταχύτητα ανέμου 250 χλμ/ώρα, ταχύτητα που αντιστοιχεί σε τυφώνα.

Στο κτίριο Διοίκησης της Ζεύξης, παρακολούθησαμε προβολή, καθώς και την φωτογραφική έκθεση με τις μακέτες που παρουσιάζουν τις διάφορες φάσεις κατασκευής του έργου.

Η διέλευση της γέφυρας είναι ενδιαφέρουσα και προκαλεί δέος, περνώντας πάνω από τα νερά του Πατραϊκού κόλπου, αφού απλώνονται γύρω σου τόσο η απεραντοσύνη της θάλασσας, όσο και οι πανέμορφες ακτές της Πελοποννήσου και της Στερεάς Ελλάδος, με την πλούσια ιστορία τους.

Επί Τουρκοκρατίας το στενό Ρίου - Αντιρρίου ονομαζόταν Μικρά Δαρδανέλια.

Ο Πρόεδρος της ΕΑΑΑΣ κ. Γεώργιος Καλαρώνης, Υποναύαρχος Λ.Σ. ε.α., εν μέσω αξιωματικών, συζύγων και φίλων στο μονότοξο γεφύρι της Πλάκας, στον ποταμό Άραχθο.

Η ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ Λ.Σ.

ΣΤ' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ Λ.Σ.

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΤΗΛΕΦ. 26610 821301

Κέρκυρα Δεκεμβρ. 2008

ΠΡΟΣ: " ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ"

II ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ 11 ΠΕΙΡΑΙΑΣ (18535)

e-mail eaalsgr@yahoo.gr

Αξιότιμοι κ.κ. Συνάδελφοι

Σας ευχόμαστε ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ - ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΛΑ ΜΕ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΑ.

Παραθέτουμε ένα κείμενο που αφορά την Υπηρεσία μας και παρακαλούμε, εφόσον θεωρείται ότι ενδιαφέρει το περιοδικό σας, να το δημοσιεύσετε σε προσεχή έκδοσή του.

Ευχαριστούμε

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΛΙΜΕΝΑΡΧΩΝ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ Η-ΠΕΙΡΟΥ

Πραγματοποιήθηκε την 19/12/2008 στο Κ.Λ. Ηγουμενίτσας συνδιάσκεψη Λιμεναρχών Ιονίων Νήσων και Η-πείρου, υπό τον Περιφερειακό Διοικητή της 6ης ΠΕ.ΔΙ.Λ.Σ. Αρχιπλοίαρχο Λ.Σ. ΤΟΥΝΤΑ Σωτήριο. Συμμετείχαν δε οι: Κεντρικός Λιμενάρχης Ηγουμενίτσας Πλοίαρχος Λ.Σ. Βασιλάκης Δημήτριος, που ήταν και ο οικοδεσπότης, ο Κεντρικός Λιμενάρχης Κέρκυρας Αντιπλοίαρχος Λ.Σ. Κοντόπουλος Ιωάννης, ο Λιμενάρχης Κεφ/νίας Μάζης Αντώνιος, ο Υπολιμενάρχης Ηγουμενίτσας Πλωτάρχης Λ.Σ. Ζωγάκης Νικόλαος, ο Υποδιοικητής της ΣΤ' ΠΕΔΙΛΣ Πλωτάρχης Λ.Σ. Γεωργόπουλος Ανδρέας, ο Λιμενάρχης Ζακύνθου Πλωτάρχης Λ.Σ. Στάθης Ιωάννης, ο Λιμενάρχης Πρέβεζας Πλωτάρχης Λ.Σ. Χαραλαμπίδης Ευστάθιος, ο Λιμενάρχης Λευκάδας Υποπλοίαρχος Λ.Σ. Παξινός Ιωάννης και ο Λιμενάρχης Ιθάκης Υποπλοίαρχος Λ.Σ. Λιβανός Γεώργιος.

Η Συνδιάσκεψη αυτή εστέφθη από πλήρη επιτυχία.

Ιδιαίτερα επισημάνθηκε στους Λιμενάρχες, η υποχρέωσή τους, για άμεση εποπτεία και συνεχή έλεγχο του προσωπικού και των Υπηρεσιών τους, σε επίπεδο Οργανωτικό - συντονισμού, αλλά και στην αύξηση του παραγόμενου ποσοτικού και ποιοτικού έργου.

Ακόμη ζητήθηκε να διευκολύνουν το προσωπικό, στις περιπτώσεις που αντιμετωπίζει κοινωνικά, οικογενειακά προβλήματα.

Τέλος, επισημάνθηκε η σπουδαιότητα, το προσωπικό να επιτελεί το καθήκον του, με σεβασμό στον πολίτη, τις κατακτήσεις και τα δικαιώματά του.

Μετά το πέρας των εργασιών της συνδιάσκεψης, έγινε παρουσίαση του συστήματος VTS, C41 και άλλων εξελιγμένων τεχνολογικών συστημάτων, που διαθέτει το Κ.Λ.Ηγουμενίτσας.

ΕΝΩΣΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ Λ.Σ.

ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Θεσσαλονίκη 20 Φεβρουαρίου 2009

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΓΙΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ

Στις 13 Φεβρουαρίου 2009 τα μέλη της Ένωσής μας

διασκέδασαν στο νυχτερινό κέντρο "Παλάτι", στα Λαδάδικα Θεσσαλονίκης, απολαμβάνοντας μοναδικές γαστρονομικές γεύσεις και ελληνική ζωντανή μουσική. Στο μαγαζί και τα 70 περίπου άτομα (οι συνάδελφοι συνοδευόμενοι από τις συζύγους τους), έγιναν όλοι μια παρέα, τραγούδησαν και γλέντησαν ευτυχισμένοι ανανεώνοντας το ραντεβού τους για την επόμενη φορά...

ΕΝΩΣΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ Λ.Σ.

ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Θεσσαλονίκη Ιανουάριος 2009

ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ Λ.Σ.

ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Την Κυριακή 11 Ιανουαρίου 2009 η Ένωση Αποστράτων Λ.Σ. Βορείου Ελλάδος πραγματοποίησε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ο.Λ.Θ. Α.Ε. την κοπή της βασιλόπιτας για το έτος 2009.

Την εκδήλωση τίμησαν οι παρακάτω προσκεκλημένοι:

- Ο Εκπρόσωπος του Μητροπολίτη Θεσ/νίκης ο Πατήρ Τιμόθεος.

- Ο Υφυπουργός Εσωτερικών ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κωνσταντίνος

- Οι Βουλευτές Θεσ/νίκης κ. ΟΡΦΑΝΟΣ Γεώργιος και ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ Αδάμ.

- Ο Διοικητής της 7ης Περιφέρειας Λ.Σ. Πλοίαρχος Λ.Σ. κ. ΠΑΠΑΖΑΡΙΑΣ Δημήτριος.

- Ο Κεντρικός Λιμενάρχης Θεσ/νίκης Πλοίαρχος Λ.Σ. κ. ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Θεοτόκης.

- Ο Διοικητής της Ακαδημίας ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ Ν. ΜΗΧΑΝΙΩΝΑΣ

- Πλοίαρχος Λ.Σ. κ. ΤΣΑΚΑΜΗΣ Κωνσταντίνος.

- Ο Υπολιμενάρχης Κ.Λ.Θεσ/νίκης Αντιπλοίαρχος Λ.Σ. κ. ΤΟΥΜΠΕΛΗΣ Δημήτριος.

- Πολλοί Συνάδελφοι από το Κ. Λ. Θεσ/νίκης.

- Εκπρόσωπος του Βουλευτή κ. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ

- Εκπρόσωπος του Νομάρχη Θεσ/νίκης

- Εκπρόσωπος του Δημάρχου Θεσ/νίκης

- Ο Πρόεδρος της Ένωσης Αποστράτων Αξιωματικών Νομού Θεσ/νίκης Αντιστράτηγος (ε.α.) κ. ΒΟΠΑΤΖΟΓΛΟΥ Ι.

- Ο Πρόεδρος της Ένωσης Αποστράτων Χωροφυλακής-Ελληνικής Αστυνομίας Νομού Θεσ/νίκης Αντιστράτηγος (ε.α.) κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ Παύλος.

- Εκπρόσωπος του Συνδέσμου Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού Μακεδονίας - Θράκης (Αποφοίτων Σ.Μ.Υ.) Συνταγματάρχης (ε.α.) κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θωμάς.

- Ο Πρόεδρος των Συνταξιούχων Υπαλλήλων του Ο.Λ.Θ. Α.Ε. κ. ΧΟΛΕΡΗΣ Περικλής.

Το τυχερό φλουρί κέρδισε ο Αντιπλοίαρχος Λ.Σ. ΠΡΑΒΙΤΑΣ Φώτιος Τομεάρχης Γ' Τομέας Κ.Λ. Θεσσαλονίκης και η Ένωση του χάρισε μια εικόνα του Αγίου Νικολάου.

Επίσης, τιμητικές πλακέτες απονεμήθηκαν για την προσφορά τους στους διατελέσαντες προέδρους της Ένωσής μας, κ. ΣΙΝΙΩΡΗ Ανδρόνικο Υποναύρχο Λ.Σ. (ε.α.) και ΜΗΛΙΟ Αθανάσιο Σημαιοφόρο Λ.Σ. (ε.α.)

Αθήνα 12/5/2009

Ναύαρχο κ. Γεώργιο Καλαρώνη
Πρόεδρο ΕΑΑΛΣ
II Μεραρχίας 11
Πειραιά 185 35

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Λόγοι υγείας δεν μου επέτρεψαν να σας συγχαρώ εγκαίρως δια την τόσο επάξια επιλογήν σας ως Προέδρου της Ενώσεώς μας.

Η χαρά μου είναι μεγάλη διότι είχα εκτιμήσει τις ικανότητές σας και προ της κατατάξεώς σας στο Λ.Σ. και επίστευα ότι θα αποτελούσατε διακεκριμένον στέλεχος.

Αξιόλογα και άκρως ενδιαφέροντα τα άρθρα σας στα Λ.Χ. τα οποία διαβάζω τακτικά και τα βρίσκω άκρως ενημερωτικά και δείχνουν το βάθος των γνώσεών σας και την ορθή θεώρηση των πραγμάτων ως περί τούτου αποδεικνύει και η έκκλησίς σας προς άπαντας τους Λιμενικούς να συνεργαστούν για την Ένωσιν καθ' οιονδήποτε τρόπο μπορούν.

Διαδέχεσθε όμως έναν επίσης αξιόλογον πρόεδρον, τον ναύαρχον κ. Παπαγεωργίου Τριαντ. ο οποίος κατά κοινήν ομολογίαν υπηρέτησε την Ένωσιν λίαν επιτυχώς χάρις εις το αμέριστον ενδιαφέρον του και τα ηγετικά προσόντα του, ανταποκριθείς εις τας υποχρεώσεις του με αφοσίωσιν και μεγάλη επιδεξιότητα αφήσας κατά τη γνώμη μου ΕΠΟΧΗΝ.

Εύχομαι να ζω όταν κάποτε επέλθη το πλήρωμα του χρόνου και παραδώσετε την προεδρία για να σας συγχαρώ δια το επιτελεσθέν έργον σας ως αι προβλέψεις προδιαγράφουν.

Μετά πολλής εκτιμήσεως και αγάπης
Γ. ΜΗΤΡΑΚΟΣ
Ναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.)

ΠΡΟΣ:

1. Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Ναυτικού (ΕΑΑΝ)
2. Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Λιμενικού Σώματος (ΕΑΑΛΣ)

ΘΕΜΑ: Λειτουργία γραφείου ΕΑΑΝ στο ΝΝΑ

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Με την παρούσα μου επιστολή θέλω να συγχαρώ την ΕΑΑΝ για τη διατήρηση και καλή λειτουργία του γραφείου της Ένωσης στο ΝΝΑ και τη συνεχή παραμονή σε αυτό συναδέλφων του Π.Ν. και Λ.Σ.

Επισημαίνω ιδιαίτερα την παρουσία στο γραφείο των συναδέλφων Ναυάρχου Λ.Σ. (ε.α) Παγιαβλά Δ. και Πλοιάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Κυραγιάννη Θ., οι οποίοι μας παρέχουν πάντοτε με ξεχωριστή προθυμία την κατά περίπτωση αναγκαία πληροφόρηση και ηθική συμπαράσταση.

Με τιμή
Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.)
Βασίλης Παπαγιάννης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΘΕΜΑ: Ευχαριστήρια Επιστολή

Σας διαβιβάζω τις θερμές ευχαριστίες του προσωπικού του Λιμεναρχείου καθώς και τις προσωπικές μου ευχαριστίες, για την δωρεά των πέντε τόμων της Ιστορίας του Λιμενικού Σώματος στο Λιμεναρχείο.

Ο Λιμενάρχης
Υποπλοίαρχος Λ.Σ.
ΚΑΓΚΑΣ Ανδρέας

Προς
Τον ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.
Τμήμα Δημοσίων και Διεθνών Σχέσεων
(Υπόψη κ. Καρλή Αθαν.)

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ Λ.Σ. και της ΛΕΣΧΗΣ Λ.Σ. εκφράζουμε τις θερμές ευχαριστίες μας για την παραχώρηση της αίθουσας Εκδηλώσεων του Ο.Λ.Π. στην οποία την 11η Μαΐου 2009 πραγματοποιήθηκε η εκδήλωσή μας για τα 90 χρόνια του ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Η ευγενική αυτή και πρόθυμη εκ μέρους σας ανταπόκριση στο αίτημά μας εκτιμάται όλως ιδιαίτερα από τα Μέλη της ΕΝΩΣΗΣ μας, τα οποία έχουν ενημερωθεί για την σημαντική συμβολή σας στην επιτυχή οργάνωση των εκδηλώσεών μας.

Διατελούμε μετά τιμής
Για το Δ.Σ. της Ε.Α.Α.Λ.Σ. και της ΛΕΣΧΗΣ Λ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Υποναύαρχος Λ.Σ. (εα) ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ Γ.

ΕΝΩΣΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ Λ.Σ.

Προς τον ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
κ. Αναστάση Παπαληγούρα

Παρακαλώ δεχθείτε τις θερμότερες ευχαριστίες του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσής μας και εγώ προσωπικώς για την άμεση ανταπόκρισή σας στο αίτημά μας σχετικά με την παραχώρηση Γραφείου στην Ένωσή μας στις νέες εγκαταστάσεις του Υπουργείου.

Στο γραφείο αυτό θα εγκαταστήσουμε σύνδεσμο ο οποίος εκτιμούμε θα συμβάλλει αποτελεσματικά στην προώθηση και απρόσκοπτη διεκπεραίωση θεμάτων που αφορούν την Ένωσή μας και γενικά τα εν αποστρατεία στελέχη του Λιμενικού Σώματος.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Ο Πρόεδρος
Γιώργιος Καλαρώνης
Υποναύαρχος Λ.Σ. εα

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ Λ.Σ.

ΤΡΙΑ ΧΡΥΣΑ ΚΑΙ ΔΥΟ ΧΑΛΚΙΝΑ Η ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ Λ.Σ. ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ ΚΑΙ ΑΝΩΜΑΛΟΥ ΔΡΟ- ΜΟΥ Ε.Δ. & Σ.Α. ΕΤΟΥΣ 2009

Πλοιάρχου Λ.Σ. ε.α. Νικολάου Γκλεζάκου

Από το Γραφείο Αθλητισμού Λ.Σ. πληροφορηθήκαμε ότι:

Εξαιρετική η εμφάνιση των αθλητών του Λ.Σ. κατά την διάρκεια του ετήσιου στρατιωτικού πρωταθλήματος στίβου Ε.Δ. ΚΑΙ Σ.Α.

Οι αγώνες που διεξήχθησαν στο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ ΝΑΥΠΛΙΟΥ το

Σαββατοκύριακο 23 και 24 Μαΐου 2009, σημείωσαν μεγάλη επιτυχία, και τους παρακολούθησε πλήθος κόσμου.

Τους αγώνες διοργάνωσε το Γ.Ε.Σ.

Από τις Ομάδες του Λ.Σ. ξεχώρισαν οι αθλητές ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ στη ΣΦΥΡΟΒΟΛΙΑ ΑΝΔΡΩΝ κατέκτησε το ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ, ΡΕΠΟΥΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ κατέκτησε το ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ στα 5.000 Μ. ΒΑΔΗΝ ΑΝΔΡΩΝ, ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ κατέκτησε το ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ στη ΣΦΑΙΡΟΒΟΛΙΑ ΑΝΔΡΩΝ αφ' ενός και το ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ επίσης στη ΔΙΣΚΟΒΟΛΙΑ ΑΝΔΡΩΝ,

Εξ άλλου στους ετήσιους αγώνες ΑΝΩΜΑΛΟΥ ΔΡΟΜΟΥ Ε.Δ. ΚΑΙ Σ.Α. που διεξήχθησαν στον ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟ ΚΡΗΤΗΣ την 8 Φεβρουαρίου 2009 ξεχώρισε η Ομάδα γυναικών Λ.Σ. στο αγώνισμα των 3000 μέτρων αφού κατέκτησε το χάλκινο μετάλλιο με τις αθλήτριες ΚΑΣΩΤΑΚΗ Ευανθία, ΛΙΒΑΝΟΥ Χρυσάνθη και ΑΡΜΑΤΑ Σοφία

Από την Ομάδα των ανδρών το ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΣΩΜΑ κατέλαβε την 4η θέση με τον ΖΑΡΑΓΚΑ Λάμπρο και την 5η θέση με τον ΓΕΛΑΣΑΚΗ Μιχαήλ στα 6.000Μ.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ Ε.Δ. ΚΑΙ Σ.Α. ΕΤΟΥΣ 2009

Η πολύ καλή προετοιμασία της γυναικείας ομάδας καλαθοσφαίρισης του Λ.Σ., ύστερα από αλλεπάλληλες νίκες, την έφερε στα ημιτελικά, αντιμέτωπη με τη Ομάδα του Π.Ν., την οποία κέρδισε στο Καρλόβασι

Σάμου την 21/03/2009.

Η Ομάδα του Λ.Σ. που αγωνίστηκε με βασικές ελλείψεις, στάθηκε άτυχη στον μεγάλο τελικό την επόμενη μέρα 22/03/2009, αφού έχασε από την αντίστοιχη Ομάδα της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ, μετά από ένα συγκλονιστικό αγώνα.

Από την Ομάδα του Λ.Σ. απουσίαζαν οι βασικές αθλήτριες ΚΟΡΑΚΑ, ΜΕΝΕΛΑΟΥ και ΜΑΥΡΙΑ.

Η Ομάδα του Λ.Σ. που κατέκτησε τελικά την δεύτερη θέση στο ετήσιο Πρωτάθλημα των Ε.Δ. και Σ.Α. έτους 2009 και έλαβε το ΑΡΓΥΡΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ, α-

γωνίστηκε με τις αθλήτριες : Αρχ/στες Λ.Σ ΕΛΕΥΘΕΡΙΔΟΥ ΣΤ. - ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΟΥ ΕΙΡ. - ΚΑΚΑΡΑ ΚΩΝ/ΝΟΥ, Κελευστές Λ.Σ ΤΣΙΤΟΥΡΑ ΑΝΤ. - ΜΠΑΖΙΜΑ ΣΩΤ. , Λ/Φ ΑΛΕΞΙΑΔΟΥ ΦΩΤ. ΤΕΛΙΔΟΥ ΔΗΜ. ΤΣΙΟΓΚΑ ΧΡ.

Την πολύ καλή προετοιμασία της Ομάδας επιμελήθηκε ο άξιος προπονητής και βετεράνος αθλητής του Λ.Σ. Ανθ/ρχος Λ.Σ. ΜΠΑΣΤΑΣ Νικόλαος.

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Μ	Π	Ο	Τ	Ζ	Ι		Σ	Π	Α
2	Α	Α	Ρ		Ε	Ρ	Ω	Τ	Α	Σ
3	Τ	Λ		Α	Ν	Α	Τ	Α	Σ	Η
4	Σ	Μ	Α	Ρ	Τ		Α	Ρ	Α	Μ
5	Ο	Α		Σ	Α	Μ		Ι		Ι
6	Λ		Π	Ι		Π	Σ		Ο	
7	Α	Π	Ε	Ν	Τ	Ο	Μ	Ω	Σ	Η
8		Α	Ν	Ο	Ι	Ξ	Ι	Σ		Λ
9	Α	Λ	Σ	Η		Ε	Λ	Α	Τ	Ο
10	Ρ	Ι	Α		Κ	Ρ	Η	Ν	Η	Σ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ

Επιμέλεια: Υποναύαρχος
Γ. ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ

Πλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) Ιωάννης ΨΑΡΑΔΕ- ΛΗΣ

Γεννήθηκε το 1945. Κατετάγη στο Λιμενικό Σώμα την 9 Αυγούστου 1965. Ονομάστηκε Υποκελευστής Β΄ στις 3 Μαρτίου 1966. Υπηρέτησε στο Υ/Χ ΙΣΘΜΙΑΣ, στη Δ.Σ. Ε.Ν. / ΣΥΡΟΥ στο Υ/Χ ΤΗΝΟΥ και στο Λ/Χ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ. Τιμήθηκε με το παράσημο του Χρυσού Σταυρού του Φοίνικα και το μετάλλιο της Στρατιωτικής Αξίας Β΄ Τάξεως. Αποστρατεύθηκε με το βαθμό του Πλοίαρχου την 21 Σεπτεμβρίου 1998. Απεβίωσε την 14 Απριλίου 2009.

Πλωτάρχης Λ.Σ. (ε.α.) Σπυρίδων ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε το 1924. Κατετάγη στο Λιμενικό Σώμα την 9 Δεκεμβρίου 1946. Ονομάστηκε Υποκελευστής Β΄ την 11 Μαΐου 1947. Υπηρέτησε στα Κεντρικά Λιμεναρχεία Πατρών και Πειραιώς, στο Λ/Χ Καλαμάτας, στο Λ/Σ Αιγίου, και στο Υ.Ε.Ν. στις Δ/νσεις Ναυτιλίας, Ελέγχου Ναυσιπλοΐας, Διοικητικού (Υπηρεσία Αυτοκινήτων) και Λιμενικής Αστυνομίας.

Αποστρατεύθηκε με το βαθμό του Πλωτάρχη στις 26 Ιουλίου 1975. Απεβίωσε την 6η Μαΐου 2009.

Πλωτάρχης Λ.Σ. (ε.α.) ΧΑΣΑΝΙΔΗΣ Αναστάσιος

Γεννήθηκε το 1955. Κατετάγη στο Λιμενικό Σώμα την 25 Νοεμβρίου 1974. Ονομάστηκε Κελευστής την 25 Ιουλίου 1975. Υπηρέτησε στη Δ. Σχολή Σωστικών και Πυροσβεστικών Μέσων, στη Ν. Εποπτεία και ΥΝΤΕΛ στη Λέρο στο ΚΛ/Χ Θεσ/νίκης στο Γ΄ Λ/Τ Κατερίνης και στη ΑΔΣΕΝ/ Μακεδονίας. Τιμήθηκε με το μετάλλιο Ευδοκίμου Υπηρεσίας Α΄ τάξεως.

Αποστρατεύθηκε με το βαθμό του Πλωτάρχη την 9 Νοεμβρίου 2001. Απεβίωσε την 22 Απριλίου 2009

Τα "Λιμενικά Χρονικά" εκφράζουν τα θερμότερα συλλυπητήριά τους στους οικείους και φίλους των αιμνήστων συναδέλφων και τους εύχονται την εξ΄Υψους παρηγορίαν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Με ιδιαίτερη χαρά το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσής μας ενημερώνει τους συναδέλφους και τους φίλους μας, ότι από τις αρχές παρελθόντος Μαΐου, παραχωρήθηκε χώρος στις εγκαταστάσεις του Υπουργείου Εμπ. Ναυτιλίας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής στην Ακτή Βασιλειάδη, προκειμένου να λειτουργήσει Γραφείο Συνδέσμου της Ένωσης με τις Υπηρεσίες του Υπουργείου. Πιο συγκεκριμένα με εντολή του Υπουργού κ. Αν. Παπαληγούρα παραχωρήθηκε ο όγδοος όροφος του Πύργου για συστέγαση της Ένωσης Α.Α.Λ.Σ. και της Λέσχης Λ.Σ. Στον παραχωρηθέντα χώρο περιλαμβάνονται Γραφείο, Αίθουσα Συνεδριάσεων με εντευκτήριο, Αρχαιοφυλάκειο, Αποθηκευτικοί χώροι, καθώς και χώροι Υγιεινής. Η Ένωσή μας ευχαρίστησε με Επιστολή της τόσο τον Υπουργό κ. Αναστάση Παπαληγούρα για την άμεση ανταπόκρισή του στο σχετικό αίτημά μας, όσο και τον Αρχηγό Αντιναύαρχο κ. Θ. Ρετζεπέρη για την άμεση κίνηση της διαδικασίας παραχώρησης. Η πρόσβαση γίνεται από την κεντρική είσοδο του Υπουργείου και με τους αναβατήρες της δεξιάς για τον εισερχόμενο πλευράς μέχρι τον έκτο όροφο και ακολούθως με τους αναβατήρες ή το κλιμακοστάσιο του Πύργου. Ήδη οι χώροι είναι κατάλληλα επιπλωμένοι με δαπάνες της Ένωσης και της Λέσχης αντίστοιχα, προκειμένου να καλύψουν τις ανάγκες τόσο της Ένωσης όσο και της Λέσχης. Ο τρόπος και οι όροι λειτουργίας των Γραφείων μελετώνται και θα ανακοινωθούν εν καιρώ από τις στήλες του Περιοδικού μας.

Για το Δ.Σ. της Ε.Α.Α.Λ.Σ.
Υποναύαρχος Λ.Σ.
Γ. ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Οι εκδρομές στο εσωτερικό θα συνεχιστούν, μετά τις καλοκαιρινές διακοπές.

Πληροφορίες θα παρέχονται από τη Γραμματεία της ΕΑΑΛΣ, καθώς και δηλώσεις συμμετοχής στα τηλέφωνα 210 4119868 και 6977 221028.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Την 12.3.2009 χρειάστηκε να κάνω επέμβαση αορτικής βαλβίδας και τριπλής αορτοστεφανιαίας παράκαμψης στο ΩΝΑΣΕΙΟ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ.

Επιθυμώ να ευχαριστήσω εκ βάθους της καρδιάς μου τους εν ενεργεία συναδέλφους μου Υποπ/ρχο Λ.Σ. ΜΠΟΝΙΑΚΟ Δημήτριο και τους Κελευστές Λ.Σ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κων/νο, ΚΙΜΠΗ Κων/νο που υπηρετούν στο ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟ ΣΤΥΛΙΔΑΣ για την προσφορά αίματος. Τέτοιες ενέργειες τιμούν τους ίδιους και το Λιμενικό Σώμα.

ΚΑΛΤΣΑΣ Νικόλαος
Ανθ/σπής Λ.Σ. ε.α. - Λαμία

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

- Από το ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΜΠ. ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ Α & ΝΠ. Στις εορταστικές εκδηλώσεις για την επέτειο της 25ης Μαρτίου.

(Παρέστησαν εκ μέρους της ΕΑΑΛΣ, ο Πρόεδρος Υποναύαρχος ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ Γ. και ο Πλοίαρχος ΡΩΤΑΣ ΒΙΚ.)

- Από τη ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ Στις εορταστικές εκδηλώσεις για την επέτειο της 25ης Μαρτίου. (Παρέστησαν εκ μέρους της ΕΑΑΛΣ, ο Πλοίαρχος ΡΩΤΑΣ ΒΙΚ.)

- Από τον ΠΕΙΡΑΪΚΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ. Στην εκδήλωση - συναυλία της εφορείας Καλλιτεχνικού του Π.Σ. (Παρέστη εκ μέρους της ΕΑΑΛΣ, ο Πλοίαρχος ΡΩΤΑΣ ΒΙΚ.)

- Από τη ΣΧΟΛΗ ΜΟΝΙΜΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΝΑΥΤΙΚΟΥ. Στην τελετή ορκωμοσίας νέων Κελευστών Λ.Σ. 38ης Σειράς (Παρέστησαν εκ μέρους της ΕΑΑΛΣ, ο Πρόεδρος - Υποναύαρχος ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ Γ. και οι Πλοίαρχοι ΛΣ ΚΟΥΒΑΡΗΣ Δ. και ΡΩΤΑΣ ΒΙΚ.)

- Από τον ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ. Στην επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως των ψυχών ανδρών της Αστυνομίας Πόλεων. (Παρέστη εκ μέρους της ΕΑΑΛΣ ο Επίτιμος Αρχηγός ΛΣ Αντιναύαρχος ΒΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Γ.)

- Από τον ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. Στην εορτή της Αγίας Ειρήνης προστάτιδας του Συνδέσμου (Παρέστη εκ μέρους της ΕΑΑΛΣ ο Πλοίαρχος ΡΩΤΑΣ ΒΙΚ.)

- Από τη ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ. Στον εορτασμό για την επέτειο της Ημέρας Λήξης του Β Παγκοσμίου Πολέμου. (Παρέστη εκ μέρους της ΕΑΑΛΣ, ο Πλοίαρχος ΡΩΤΑΣ ΒΙΚ.)

- Από τη ΣΧΟΛΗ ΜΟΝΙΜΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΝΑΥΤΙΚΟΥ. Στην τελετή ορκωμοσίας των ΔΟΚ. ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΛΣ 39ης Σειράς - (Παρέστησαν εκ μέρους της ΕΑΑΛΣ, οι Πλοίαρχοι ΚΟΥΒΑΡΗΣ Δ. και ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ Β καθώς και ο Πλωτάρχης ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Παν. και Ανθ/ρχος ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤ.)

- Από τον ΑΡΧΗΓΟ ΤΟΥ Γ.Ε.Ν. Στην εκδήλωση για την επέτειο του Κινήματος του Ναυτικού (Παρέστη εκ μέρους της ΕΑΑΛΣ ο Πλοίαρχος ΡΩΤΑΣ ΒΙΚ.)

- Από τον ΔΗΜΑΡΧΟ ΙΘΩΜΗΣ. Στην τελετή των

αποκαλυπτηρίων της προτομής του Έρωα της Αντίστασης Πλωτάρχη Λ.Σ ΚΩΤΟΥΛΑ Γ. στον Ελληνόπυργο Καρδίτσας (Παρέστη ο Πρόεδρος της ΕΑΑΛΣ, Υποναύαρχος ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ Γ.)

- Από τον ΠΕΙΡΑΪΚΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ. Στην ομιλία του Δρ. Δημ. Σμοκοβίτη τ. Καθηγητή Γεωστρατηγικής Σ.Σ.Ε. (Παρέστη ο Πρόεδρος της ΕΑΑΛΣ, Υποναύαρχος ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ Γ.)

- Από την ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ Σ.Α. Στις εκδηλώσεις προς τιμή των Αποστράτων. (Παρέστη εκ μέρους της ΕΑΑΛΣ ο Πλοίαρχος ΡΩΤΑΣ ΒΙΚ.)

- Από το Γραφείο του Υφυπουργού Ε.Ν.Α. ΝΠ κ. Π. Καμμένου. Στην εκδήλωση για τα εγκαίνια του Υπολιμεναρχείου ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ. (Παρέστη ο πρόεδρος της ΕΑΑΛΣ, Υποναύαρχος ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ Γ.)

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΣ τεύχη 85 και 86 Απριλίου και Μαΐου 2009

ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ φ. 60 Μαρτίου - Απριλίου 2009

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ Ν. ΙΣΤΟΡΙΑΣ τ. 66 Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου - Μαρτίου 2009

ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ τ. 86 Μαρτίου - Απριλίου 2009

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΙ ΑΠΟΗΧΟΙ τ. 90 Μαρτίου - Απριλίου 2009

ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΗ ΗΧΩ τ. 107 Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου - Μαρτίου 2009

ΝΕΑ ΥΔΡΑΪΚΗ ΠΝΟΗ τ. 99 Μαρτίου - Απριλίου 2009

ΠΕΙΡΑΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ τ. 58 Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου - Μαρτίου 2009

ΗΧΩ ΤΩΝ ΑΙΘΕΡΩΝ φ. 468 Μαΐου 2009

ΕΘΝΙΚΗ ΗΧΩ φ. 546 Απριλίου 2009

ΦΩΝΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ φ. 109 Μαρτίου - Απριλίου 2009

ΦΩΝΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ φ. 62 Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου - Μαρτίου 2009

ΑΜΟΡΓΙΑΝΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ φ. 141 Μαρτίου - Απριλίου 2009

ΨΑΡΟΤΟΥΦΕΚΟ τ. 63 Μαΐου - Ιουνίου 2009

ΟΙ ΑΛΛΕΡΓΙΕΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Αντωνίας Β. Μανωλάκου, Ψυχολόγου

Η λέξη "Αλλεργία" προέρχεται από τη θεωρία της ανοσίας. Χρησιμοποιήθηκε (V.Pirquet 1906) για τη διατύπωση ενός διαφορετικού τρόπου αντίδρασης του οργανισμού.

Η αλλεργία έχει διάφορες μορφές και εξαρτάται από το σημείο του σώματος στο οποίο εντοπίζεται και από το είδος του αλλεργιογόνου το οποίο ευθύνεται. Αλλεργικές αντιδράσεις που εκδηλώνονται στη μύτη λέγονται ρινίτιδες, και εκδηλώνονται με φτέρνισμα, φαγούρα, μούκωμα και καταρροή.

Οι αλλεργικές αντιδράσεις στο δέρμα μπορεί να εμφανιστούν με διάφορες μορφές:

- **Κνήδωση.** Είναι οι ανάγλυφες κοκκινίλες που προκαλούν φαγούρα, παρουσιάζονται σε διάφορα σημεία του σώματος και αλλάζουν θέση. Μπορεί να εμφανιστούν στο στήθος και στη συνέχεια στα πόδια ή οπουδήποτε αλλού.

- **Αναφυλαξία.** Εκδηλώνεται με κνιδωτά εξανθήματα, δύσπνοια, κοιλιακό άλγος, εμετό, και απότομη πτώση της πίεσης. Αυτό λέγεται αλλεργικό σοκ, και είναι επικίνδυνο· χρειάζεται άμεση επέμβαση του γιατρού

ή μεταφορά στο Νοσοκομείο.

- **Τροφική αλλεργία.** Αρκετά συχνές είναι οι τροφικές αλλεργίες, υπάρχουν διάφορα φαγητά που τις προκαλούν όπως π.χ. θαλασσινά (Γαρίδες, οστρακοειδή και ψάρια), ξηροί καρποί, το γάλα, τα αυγά, διάφορα συντηρητικά και άλλα.

- Πολλά φάρμακα προκαλούν αλλεργίες όπως τα αντιβιοτικά.

- Τσιμπήματα από μέλισσες και σφήκες πολύ συχνά προκαλούν αλλεργικές αντιδράσεις. Υπάρχουν άτομα των οποίων ο οργανισμός αντιδρά εξαιρετικά έντονα σε τέτοια τσιμπήματα με αποτέλεσμα να κινδυνεύει ακόμα και η ζωή τους.

- Πολύ γνωστές σαν αλλεργιογόνα είναι οι γύρεις διαφόρων λουλουδιών, το γρασίδι και γενικά τα χόρτα.

Αιτίες που προκαλούν αλλεργίες:

- Το κρυολόγημα είναι μια συχνή αιτία εκδήλωσης της αλλεργίας και του άσθματος.

- Οι καιρικές συνθήκες. Η απότομη αλλαγή της θερμοκρασίας ο κρύος αέρας και η υγρασία.

- Χημικές ουσίες όπως τα συντηρητικά και τα πρόσθε-

τα των τροφών, σπρέι, κολόνιες, απορρυπαντικά, η σκόνη στο περιβάλλον και οι οσμές της κουζίνας μπορεί να προκαλέσουν συμπτώματα σε ένα άτομο με αλλεργική προδιάθεση.

- Το κάπνισμα και το παθητικό κάπνισμα ευθύνεται για την εκδήλωση αλλεργίας και βρογχικού άσθματος.

- Οι διάφοροι ψυχολογικοί παράγοντες όπως οι έντονες συγκινήσεις η υπερβολική χαρά, λύπη, ο θυμός και το άγχος, το γέλιο ή το κλάμα είναι όλα επιβαρυντικά στοιχεία για ένα αλλεργικό άτομο.

- Η άσκηση, όταν γίνεται στο ύπαιθρο σε κρύο αέρα μπορεί να προκαλέσει αλλεργική ή ασθματική κρίση.

- Κάποιες αλλεργίες παραθερίζουν μαζί μας, όπως ο ήλιος, η ζέστη, το νερό, η θάλασσα κλπ.

- Τα άτομα που ταλαιπωρούνται από αλλεργίες πρέπει να απευθύνονται σε ειδικούς αλλεργιολόγους για να υποβληθούν σε αλλεργικά τεστ, ώστε να γνωρίζουν από τι "υποφέρουν" να έχουν την κατάλληλη φαρμακευτική αγωγή και να συνεργαστούν με ψυχοθεραπευτή για να τους βοηθήσει να μάθουν να ζουν με τις αλλεργίες τους.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ Ε.Α.Α.Λ.Σ.

Από τον Ταμία της Ε.Α.Α.Λ.Σ. Πλοίαρχο Λ.Σ. (ε.α.) ΡΩΤΑ ΒΙΚΕΝΤΙΟ

Κατά το χρονικό διάστημα από 1ης ΜΑΡΤΙΟΥ 2009 έως 31 ΜΑΪΟΥ 2009 το Ταμείο της Ε.Α.Α.Λ.Σ. ενισχύθηκε με τις ευγενικές προσφορές από τους φίλους και τα μέλη της, όπως αναφέρεται στον παρακάτω πίνακα.

Α.- ΓΙΑ ΣΤΗΡΙΞΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ "ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ"

ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ Λ.Σ. ε.ε. ε.α.

ΚΟΥΜΑΝΑΚΟΣ Γεώργιος ευρώ 50

ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ Λ.Σ. εε εα

ΔΕΛΙΑΓΑΣ Απόστολος ευρώ 100

ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ Λ.Σ. ε.α.

ΜΑΡΟΥΛΗΣ Ιωάννης ευρώ 15

ΜΠΑΛΟΥΤΣΟΣ Ευάγγελος ευρώ 20

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΑΑΛΣ & ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ Λ.Σ

ΒΑΡΕΛΑ Αγγελική στη μνήμη του συζύγου της Αντιναυάρχου ΛΣ ΒΑΡΕΛΑ Αλκη ευρώ 100

ΛΕΣΧΗ Λ.Σ. ευρώ 300

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ Στέφανος ευρώ 30

Συμμετέχοντες στην εκδρομή της ΕΑΑΛΣ στα ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ ευρώ 421

Β.- ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΕΑΑΛΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Λ.Σ.

ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ Λ.Σ. εε & εα

ΜΑΜΑΛΑΚΗΣ Εμμανουήλ ευρώ 25

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΑΑΛΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΛΣ

Συμμετέχοντες στη εκδρομή της ΕΑΑΛΣ Π.ΣΟΥΜΕΛΑ - ΤΥΡΝΑΒΟ ευρώ 407

ΛΥΜΠΕΡΑΤΟΥ Ευγενία στη μνήμη του

Συζύγου της Υποναυάρχου ΛΣ

ΛΥΜΠΕΡΑΤΟΥ Νικολάου ευρώ 200

ΓΚΙΟΥΖΕΛΗΣ Ανδρέας ευρώ 25

ΣΟΦΟΥΛΗ - ΜΠΙΡΛΙΡΑΚΗ Αγγελική στη μνήμη του συζύγου της Αρχιπλοίαρχου

ΛΣ ΜΠΙΡΛΙΡΑΚΗ Κυριάκου ευρώ 50

ΑΝΔΡΕΟΥ Πηγή στη μνήμη του συζύγου της Πλοίαρχου ΛΣ ΑΝΔΡΕΟΥ Κων/νου ευρώ 20

Συμμετέχοντες στην εκδρομή ΕΑΑΛΣ στην Ι.Μ. ΛΟΥΚΟΥΣ - ΝΑΥΠΛΙΟ ευρώ 88

ΚΑΜΑΡΙΝΟΥ Σταματίνα στη μνήμη του Συζύγου της Υποναυάρχου ΛΣ ΚΑΜΑΡΙΝΟΥ

Σωτηρίου ευρώ 300

ΤΖΑΝΙΝΗ Παναγιώτα στη μνήμη του συζύγου της Ανώτερου Αξιωματικού ΛΣ

ΤΖΑΝΙΝΗ Γεωργίου για τα 12 χρόνια από το θάνατό του ευρώ 50

ΛΕΣΧΗ Λ.Σ. ευρώ 150

Γ.- ΔΙΑΦΟΡΑ

ΓΚΙΟΥΖΕΛΗΣ Ανδρέας ετήσια συνδρομή ευρώ 15

ΧΑΤΖΗΧΑΝΤΩΝΙΟΥ Ιωσήφ ετήσια συνδρομή ευρώ 15

Τόκο από Τραπεζικούς λογ/σμούς ευρώ 89,18 ΛΕΣΧΗ Λ.Σ.

για συνεισφορά κατά 50% επί των ταχυδρομικών τελών αποστολής Προσκήσεων για τα 90 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΛΣ ευρώ 234

ΛΕΣΧΗ ΛΣ για συνεισφορά κατά 50% επί των εξόδων της

δεξίωσης για την εκδήλωση 90 ΧΡΟΝΙΑ από ιδρύσεως του

Λ.Σ ευρώ 2812,50

Όλους τους πιο πάνω συναδέλφους και φίλους του Λ.Σ. και της Ε.Α.Α.Λ.Σ. τους ευχαριστούμε θερμά για τις οικονομικές τους ενισχύσεις.

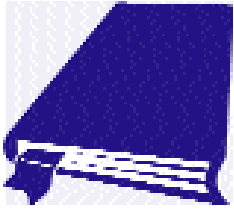
ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΑΜΕΙΟΥ Ε.Α.Α.Λ.Σ. ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 1^η ΜΑΡΤΙΟΥ 2009 ΜΕΧΡΙ 31 ΜΑΪΟΥ 2009

Α/Α	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΜΑΡΤΙΟΣ	ΑΠΡΙΛΙΟΣ	ΜΑΙΟΣ	ΣΥΝΟΛΟ
Α. ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ					
1	Εσοδοί για στήριξη περιοδικού «ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»		465	471	936
2	προσφορές για ενίσχυση της ΕΑΑΛΣ και βιβλίου «ΙΣΤΟΡΙΑΣ Λ.Σ.»	815	400	200	1415
3	Από Τραπεζικούς τόκους	43,63	26,80	18,75	89,18
4	Ετήσιες συνδρομές μελών	30			30
5	Συνεισφορά κατά 50% επί των ταχυδρ. τελών αποστολής προσκήσεων			234	234
6	Συνεισφορά κατά 50% επί των εξόδων της δεξίωσης για την εκδήλωση των 90 χρόνων Λ.Σ.			2.812,50	2.812,50
7	Πιστωτικό υπόλοιπο την 28 - 02 - 2009	96.507,66			96.507,66
	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	97.396,29	891,80	3.736,25	102.024,34
Β. ΠΑΗΡΩΜΕΣ - ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ					
1	Γενικά έξοδα 77 ^{ης} ετήσιας περιοδικού «ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»		4.707,41		4.707,41
2	Έξοδα στη Γ. ΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ	319,67			319,67
3	Για λειτουργικά έξοδα γραφείων ΕΑΑΛΣ (ΟΠΠ, ΑΠΠ, δικτυολογιστής, αναλώσιμα ΗΥ, ΦΑΞ, φωτοτυπικό κ.λ.π.)	332,44	889,04	294,45	1.515,93
4	Δαπάνη κοινογήσεων	112,57	166,22	166,78	445,57
5	Πληρωθέντα εισιτήρια	188,84			188,84
6	Προκαταβολή και εξόφληση προμήθειας ειδών		300	687,90	987,90
7	Αποστολή προσκήσεων για την εκδήλωση των 90 χρόνων Λ.Σ.		873,60		873,60
8	Εξόφληση δεξίωσης για τα 90 χρόνια Λ.Σ.			5.625	5.625
9	Έξοδα μετεκτίησης Προόδου ΕΑΑΛΣ στον ΕΛΛΗΝΟΠΥΡΓΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ για τα οικονομικά της προηγούμενης Περιόδου Λ.Σ. Γ. ΚΩΤΟΥΛΑ			136	136
10	Έξοδα κοινωνικών εκδηλώσεων	101,50	130		231,50
	Σύνολο Εξόδων	1.055,02	7.066,27	6.910,13	15.031,42
	Πιστωτικό Υπόλοιπο την 31/05/2009				86.992,92
	Γενικό Σύνολο				102.024,34

Ο ΤΑΜΙΑΣ

ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ Λ.Σ. (ε.α.) ΡΩΤΑΣ ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ

Βιβλιοκρισία

Γράφει ο Υπον/ρχος Λ.Σ. (ε.α.)
ΚΩΣΤΑΣ Μ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΕΜΟΝΑΚΗ

“Ρίζες Λευτεριάς: Καπετάν Αντώνης Γρηγοράκης - Σατανάς”

Το “Απομνημόνευμα” ως είδος του έντεχνου λόγου, είναι από τα δύσκολα είδη και περιλαμβάνει ιστορικές αναμνήσεις πρωταγωνιστών πολεμικών συγκρούσεων, με προσωπική θεώρηση, αλλά οπωσδήποτε με τον πιο αντικειμενικό τρόπο. Τέτοια έργα ακολουθούν σοβαρούς και μακροχρόνιους πολέμους, όπως η Επανάσταση του Εικοσιένα και ο Γερμανοϊταλικός πόλεμος με την Κατοχή και τον Εμφύλιο.

Το κύριο γνώρισμα του Απομνημονεύματος είναι η κατά το δυνατόν αντικειμενική εξιστόρηση των γεγονότων και η αποφυγή προβολής του γράφοντος. Ένα άλλο γνώρισμα είναι ο τρόπος γλωσσικής εκφοράς του απομνημονευματογράφου, ιδίως σε λόγο απλό, εύληπτο, έτσι ώστε να εμπεριέχει την αμεσότητα και τη ζωντάνια του προφορικού λόγου. Για παράδειγμα, ενώ ο Μακρυγιάννης είναι πιο αντικειμενικός απ’ όσο ο Κολοκοτρώνης, εντούτοις υπερτερεί στη γλώσσα και στο ύφος του γνήσιου προφορικού λόγου, σε αντίθεση με τη λογιότητα, που έδωσε ο Τερτσέτης στις αφηγήσεις του Γέρου του Μοριά.

Τα “Απομνημονεύματα” του Δημητρίου Γ. Λεμονάκη, με τον τίτλο “Ρίζες λευτεριάς” έχουν αμιγή τον χαρακτήρα του είδους, γιατί εμπεριέχουν και αντικειμενικότητα όπως εξιστόρηση των συμβάντων και εκφορά λόγου με τα παλαιά γνωρίσματα του ρωμαλέου προφορικού λόγου. Από τη μελέτη διαπιστώνεται ότι ο συγγραφέας εκθέτει τα γεγονότα ως έχουν και όχι ως θα έπρεπε να έχουν και τα διατυπώνει με μια γλώσσα λαϊκή, μεστή, κάποτε ιδιωματική, πηγαία και με ένα ύφος ευγένειας και λεβεντιάς.

Περιεχόμενο των ιστορικών αφηγήσεων του Δημήτρη Λεμονάκη, μέλους της ομάδας του Κρουσώνα με αρχηγό τον Αντώνη Γρηγοράκη - Ιατράκη, πιο γνωστό ως “Σατανά” αναφέρονται στον πόλεμο κατά των Ιταλών - Γερμανών και στην Εθνική Αντίσταση στην Κρήτη. Χαρακτηριστικό είναι ότι ο Δ. Λεμονάκης περιγράφει τη λεβέντικη πορεία του Αντώνη Γρηγοράκη και συγχρόνως κάνει αναφορές και στη δική του ξεχωριστή συμμετοχή στους συγκεκριμένους κρητικούς αγώνες.

Το από 300 περίπου σελίδες βιβλίο χωρίζεται σε δύο μέρη:

Μέρος Α΄, σσ. 20-139, όπου μετά την “Εισαγωγή” δημοσιεύεται το κείμενο των “Απομνημονευμάτων” του Δ. Λεμονάκη, ταξινομημένο σε 35, με τίτλους, παραγράφους και το :

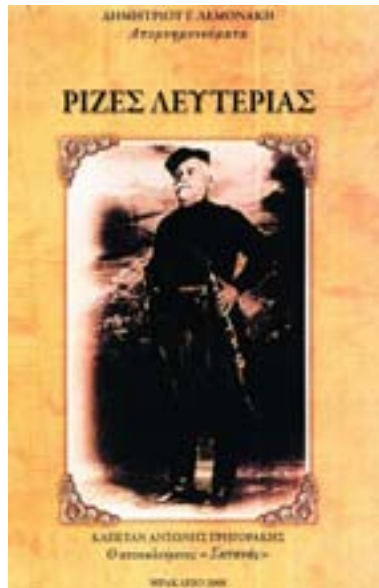
Μέρος Β΄ σσ. 142 - 297, όπου μέσα σε 34 τιτλοφορημένες παραγράφους καταχωρίζεται, η ιστορική τεκμηρίωση των “Απομνημονευμάτων” με τη φροντίδα του συναδέλφου Γ. Λεμονάκη, Υποναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.), της οποίας η πληρότητα, η αξία και η σημασία συνδυάζεται απόλυτα με τα κείμενα του Δ. Λεμονάκη και με τη διασταύρωσή τους τα κα-

θιστά αληθινές ιστορικές μαρτυρίες, που δεν πρέπει να λείψουν από τον ηρωικό αγώνα των κατοίκων της Μεγαλονήσου, κατά την επίμαχη αυτή περίοδο.

Το έργο είναι άψογο στην ιστορική του δομή με τα διαφημιστικά προλογικά, εισαγωγικά και επιλογικά, τις πολύτιμες υποσημειώσεις, το πλήθος των φωτογραφιών προσώπων και θέσεων, χαρτών, σχεδίων, επιστολών, εγγράφων, χρηστικό ευρετήριο ονομάτων και πλούσιο πίνακα βιβλιογραφίας. Συγκεκριμένα την ξεχωριστής αξίας αυτή ιστορική μαρτυρία κοσμούν: 107 φωτογραφίες προσώπων, 17 έγγραφα, 13 χάρτες και σχεδιαγράμματα, 7 φωτογραφίες θέσεων, 7 δημοσιεύματα εφημερίδων, 5 πίνακες, 11 σχέδια και 7 σκίτσα.

Οι “Ρίζες Λευτεριάς” του Δ. Λεμονάκη αποτελούν μια γνήσια, συναρπαστική, ενδιαφέρουσα, προσωπική ιστορική καταγραφή, της οποίας την αξία θεωρούμε αυτόνομη και αντικειμενική, πέρα από σκοπιμότητες και προσωπικές προβολές ή εξωραϊσμούς. Το κείμενο αυτό αποτελεί ουσιαστική ιστορική προσφορά και γι’ αυτό συγχαίρουμε τον εκλεκτό συνάδελφο Γ. Λεμονάκη, γιο του Δημήτρη Λεμονάκη, ο οποίος μερίμνησε για να έρθει στη δημοσιότητα τούτο το πολύτιμο ιστορικό πόνημα.

Δίνουμε ένα μικρό χαρακτηριστικό απόσπασμα:

Το κίνημα του Ελληνικού στόλου στην Αλεξάνδρεια

Το 1941 η Ελληνική Κυβέρνηση είχε μεταφερθεί στη Μέση Ανατολή. Ο Ελληνικός Στόλος την άνοιξη του 1944 βρισκόταν μέσα στο λιμάνι της Αλεξάνδρειας. Το προσωπικό του αριστερού στοιχείου Αξιωματικοί και Οπλίτες εσθασίασαν και συνέλαβαν αυτούς που δεν δέχτηκαν να προσχωρήσουν στο κίνημα των στασιαστών. Έκτοτε ο Ελληνικός Στόλος θεωρήθηκε πειρατικός από τους Συμμάχους μας τους Άγγλους και έδωσαν τελεσίγραφο στον Πρωθυπουργό της Ελληνικής φιλοξενούμενης Κυβέρνησης σε ξένη χώρα, τον Εμμανουήλ Τσουδερό ότι εντός εκατό ωρών αν δεν κατασταλεί το κίνημα, τα Ελληνικά καράβια θα τα βουλιάξουμε μέσα στο λιμάνι της Αλεξάνδρειας.

Ύστερα από αυτό το τελεσίγραφο έδωσε την παραίτησή του ο Πρωθυπουργός Εμμανουήλ Τσουδερός. Πήγε τότε ο Σοφοκλής Βενιζέλος εις το Αγγλικό Στρατηγείο και τους είπε:

- Εγώ αναλαμβάνω την Πρωθυπουργία της Ελληνικής Κυβέρνησης, υπό τον όρο να μου επιτρέψετε να πάρω τους ανθρώπους που εγώ θα επιλέξω για την καταστολή του κινήματος και οι εκατό ώρες που δίνετε προθεσμία μου είναι αρκετές. Μάζεψε τότε ο Βενιζέλος όλο το Κρητικό στοιχείο, που είχε μεταφερθεί στη Μέση Ανατολή και εντός εβδομήντα ωρών το κίνημα είχε κατασταλεί και οι στασιαστές είχαν κλειστεί σε συρματοπλεγμένο στρατόπεδο που του έδωσαν το όνομα “λόχος ανεπιθύμητων”. Και έμειναν εκεί μέσα μέχρι το τέλος του πολέμου. Μετά από την εξιστόρηση αυτών των γεγονότων διαψεύδονται αυτοί που θέλουν να εμφανίσουν ότι το αριστερό στοιχείο επολέμησε στην Μέση Ανατολή και στο Ρίμινι*.

* Το σημαντικό αυτό βιβλίο παρουσιάστηκε στις 12 Ιουνίου 2009 στο “Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων, από τους καθηγητές Ε. Γιαννακουδάκη και Ν. Γιαννή και τον δικηγόρο - λαογράφο Γ. Μπίμπι.

Ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιोटάκης, είναι ένας σύγχρονος, καταξιωμένος, λυρικός ποιητής, που έχει στο πνευματικό του οπλοστάσιο 26 λυρικές ποιητικές συλλογές, 8 σατιρικές συλλογές και δύο ογκώδη πεζογραφήματα ιστορίας και λαογραφίας.

Ο ποιητής, ακουμπάει στη λυρική παράδοση και στις όμορφες συγκινησιακές δονήσεις της, συνθέτει το λόγο του με μια ηχηρή, εκφραστική και χυμώδη γλώσσα, σε στίχους αρμονικούς, παραδοσιακούς και ομοιοκατάληκτους. Μέρος του πολύπλευρου έργου του, με τρυφερότητα και ρεαλισμό, υμνεί τη φύση, τον άνθρωπο και τα συναισθήματά του με αγάπη και γνώση.

Παράλληλα ο Μωλιोटάκης, ζώντας έντονα τη χαλεπή εποχή του, εμπνέεται από τα στραβά και τα ανάποδα της καθημερινότητας και με έναν σαρκαστικό κλαυσιγόλο, στηλιτεύει άμεσα τη συμπεριφορά του σύγχρονου ανθρώπου, τον αρριβισμό του, τον ατομισμό του, την αδιαφορία του και την κατάντια του κόσμου του, που τον οδήγησε σε έναν δρόμο χωρίς ελπίδα και χωρίς επιστροφή.

Η όγδοη σατιρική ποιητική συλλογή του Μωλιोटάκη με τον τίτλο "Ύμνος στη σύγχρονη ελευθερία", απλώνεται σε 272 σελίδες και περιλαμβάνει 221 ποιήματα, σε έντεχνο παραδοσιακό στίχο με πλούσια ρίμα και πολιτικο-κοινωνικό περιεχόμενο, επίκαιρο, ενδιαφέρον και συγχρόνως διαχρονικό.

Βασικό θέμα της συλλογής αυτής είναι η απεικόνιση της σύγχρονης ελευθερίας, της ατομικής και της κοινωνικής και όχι της εθνικής του ανθρώπου και η στηλίτευση του τρόπου με τον οποίο την διαχειρίστηκε ο σημερινός άνθρωπος.

Η σατιρική προσέγγιση των θεμάτων γίνεται με μια διάθεση επισήμανσης των "κακώς κειμένων", τα οποία φωτίζει με παλλόμενο στίχο και εύθυμες ρίμες, έτσι ώστε σταδιακά να κερδίζει τον αναγνώστη και να τον κάνει κοινωνό της προσπάθειας και της αγωνίας του για τον σημερινό άνθρωπο και τον ξεπεσμό του. Ωστόσο αυτή η σατιρική προσέγγιση κινείται στα όρια της ευπρέπειας, του καθαρού λόγου, της ανθρωπιάς, της αγάπης για τον συνάνθρωπο και της ανησυχίας του για το σκοτεινό αύριο του κόσμου τούτου.

Δίνω όμως το λόγο στον ποιητή με την παράθεση δύο χαρακτηριστικών ποιημάτων του, για να χαρούμε το πνεύμα της σάτιράς του.

*Παραδίδονται τα δάση ένα - ένα στη σειρά
ανελέητα στου θανάτου την αδάμαστη πυρά.
Γλείφουν της φωτιάς οι γλώσσες τη χλωρίδα με οργή
και δεν μένει χορταράκι πράσινο πάνω στη γη.*

*Έχει λάβει διαστάσεις το αμόκ της πυρκαγιάς
μαύρισε η καρδιά του δάσους και η όψη της πλαγιάς.
Και ο άνθρωπος στο μέλλον μάταια θα ζητάει να βρει
το πουλί και το τζιτζίκι πάνω σε χλωρό κλαρί.*

*Καταστρέφονται τα δάση κι απομένουνε γυμνά
και μαυρίλα του θανάτου πέφτει πάνω στα βουνά.
Κι οι παλιές Αμαδρυάδες κλαίνε στη διαπασών
την σκληρή εκδίωξή τους απ' τους κόλπους των δασών.*

*Από του πυρός τις φλόγες αμαυρώθηκε η γη
και η σύριγγα του Πάνα μένει σε βαριά σιγή.
Δεν ακούγεται η φλογέρα πλέον η ποιμενική
και στην ύπαιθρο η εσπέρα πέφτει εφιαλτική.*

*Καταστρέφονται τα δάση, πράγμα λίαν θλιβερό,
τα οποία προϋπήρξαν του ανθρώπου για καιρό.
Κι είναι αποδεδειγμένο πως χωρίς δέντρου πνοή
στον πλανήτη τελειώνει κι η ανθρώπινη ζωή.*

Η ΜΑΪΜΟΥ

*Εις την σύγχρονη Ελλάδα του λιμού και του καημού
ασυστόλως μας την πέφτει η ανόσιος μαϊμού.
Μια μαϊμού που 'χει στοιχειώσει μες στη μοίρα του λαού
και οριζοντιωμένη διαρκώς μας κάνει ο υ υ υ.*

*Ο καθείς εις κάθε βήμα μια μαϊμού συναπαντά
που μας παίρνει από πίσω, κι είναι διαρκώς μπροστά.
Και εις κάθε υπηρεσία μια μαϊμού στέκει αλέστα
και απομυζά του κόσμου του φτωχού μίζες και ρέστα.*

*Όλη η σύγχρονη Ελλάδα με τους άμετρους λυγμούς
παραδέρνει στα πλοκάμια μιας απέραντης μαϊμούς.
Η οποία ενυπάρχει μέσα στην πολιτική
και εις κάθε υπηρεσία αμιγώς ελληνική.*

*Η μαϊμού επικινδύνως έχει πλέον εκτραφεί
κι αναπόφευκτα του κόσμου τ' αδυνάτου έχει στραφεί.
Νέμει την δικαιοσύνη με στημένες αποφάσεις
κι ασθενείς εξαποστέλει με δικές της επεμβάσεις.*

*Μες στις νύχτες αλαλάζουν οι μαϊμού τραγουδιστές,
στη Βουλή νομοθετούνε κι οι μαϊμού πολιτευτές.
Οι μαϊμού δημοσιογράφοι, οι ποιητές μας οι τουρλού
που γι' αλλού είχαν ξεκινήσει και ξεμπάρκαραν αλλού.*

*Για την σύγχρονη Ελλάδα μαϊμού είναι καθεστώς
την υφίσταται ο πένης, την ανέχεται ο αστός.
Την αδιαφορεί το κράτος, την ασπάζονται οι καιροί
κι ουκ ολίγοι ιεράρχες της ανάβουνε κερύ.*

*Κι η μαϊμού ανενδοιάστως με γαλόνια και λοφία
στην Ελλάδα του δικαίου λειτουργεί ωςάν μαφία.
Και προτού όλη τη χώρα σε μεπελάδες οδηγήσει
επιβάλλεται το κράτος να την αποκεφαλίσει.*

ΠΟΠΗΣ ΧΑΛΚΙΑ - ΣΤΕΦΑΝΟΥ: Οι Άγιοι της Χίου, μελέτη, 2008

Πρόκειται για ένα έργο ποταμό, που με το περιεχόμενο, τις προσεγγίσεις, τις αναλύσεις και τις εικόνες, σταματάει την άχαρη ροή της χαλεπής εποχής μας και μας προσφέρει απλόχερα πολύτιμο στήριγμα για ανάταση και ψυχική μετουσίωση. Γι' αυτό και είναι πάντοτε επίκαιρο και λυτρωτικά ευπρόσδεκτο.

Στις 725 μεγάλες σελίδες αυτού του σημαντικού πονήματος, καταχωρίζεται συνοπτικά και με τρόπο εύληπτο και λογοτεχνικά τερπνό, η εκκλησιαστική ιστορία της Χίου, από τη διάδοση του Χριστιανισμού μέχρι τις ημέρες μας.

Η περιήγηση στους χώρους αφήγησης συνθέτει ένα γοητευτικό πανόραμα χριστιανικής οδοιπορίας μέσα στα χρόνια εκείνα της πολύπαθης δοκιμασίας του Χριστιανισμού. Ίδως την εποχή της οθωμανικής νύχτας στον τόπο μας. Γεγονότα και πρόσωπα σμίλευσαν με προσοχή και ακρίβεια αυτή την ιερή - μαρτυρική πορεία των πιστών του Θεού, στην οποία η έμπειρη συγγραφέας (αυτό είναι το πέμπτο θρησκευτικό της βιβλίο) περιγράφει με σεβασμό και προσωπική κατάνυξη, μεταφέροντας ολοζώντανη την ατμόσφαιρα, το ήθος, τη γενναιότητα των Αγίων και των Θείων Μαρτύρων του Χριστού.

Μελετώντας τους "Αγίους της Χίου" της Πόπης Χαλκιά - Στεφάνου, έχεις την αίσθηση πως ζεις την ευρύτερη εκκλησιαστική ιστορία του μαρτυρικού μας τόπου, ο οποίος έζησε με τραγικό τρόπο τις πιο απάνθρωπες δοκιμασίες τόσο σαν Έθνος όσο και σαν Θρησκεία. Και χαίρεσαι ικανοποιημένος, γιατί αυτός ο ξεχωριστός Λαός κατάφερε να ξεπεράσει αυτούς τους ανυπέρβλητους σκοπέλους, να επιζήσει και να στήσει τη σύγχρονη εθνική και θρησκευτική πραγματικότητα.

Το έργο, τεκμηριωμένο με επιστημονικό τρόπο, ξαφνιάζει τον αναγνώστη με το ακένωτο πλήθος των πληροφοριών, των λεπτομερειών, των στιγμών, των παραπομπών, της πλούσιας εικονογράφησης, της παράθεσης ενδεικτικών κειμένων, της εμπεριστατωμένης βιβλιογραφίας, της καταχώρισης ευρετηρίων, πινάκων κλπ. Είναι μια προσφορά ψυχικού και πνευματικού μόχθου, που υψώνει το ανάστημά της ενάντια στην μηχανοποιημένη και άδεια από συναισθήματα εποχή και μας επισημαίνει ότι το ανθρώπινο ον είναι μια υπέροχη Κιβωτός Ιδεών, συναισθημάτων και στοχασμού, που τελειούται με την ανάτασή του προς το Θεό, προς το οποίο είναι και ο τελικός προορισμός του. Είναι το ον που φέρει μέσα του τη φλόγα της αιωνιότητας και την αναζητή εναγώνια σε όλη την

επίγεια διαδρομή του. Το ον αυτό δεν είναι μόνο ο βολεμένος, ασυναίσθητος και επιπόλαιος ταξιδιώτης των απολαύσεων της ζωής, έτσι όπως αυτή προσφέρεται σήμερα από την τεχνολογία και τον σύγχρονο τυχευδοκτησμό, είναι προτίστως πνεύμα, συναίσθημα, ανάταση, δημιουργία, σκέψη, πίστη και ιδανικά! Είναι ο μετά το Θεό πρώτος και μοναδικός Θεός - δημιουργός, ενός υγιούς πολιτισμού και πνευματικών επιτευγμάτων.

Το περιεχόμενο του ξεχωριστού αυτού πονήματος ταξινομείται σε 4 πλατιά μέρη:

- Μέρος Α: Οι Άγιοι γεννηθέντες στη Χίο, σσ. 91-317

- Μέρος Β: Οι διελθόντες και διαλάψαντες Άγιοι στη Χίο σσ 323

- Μέρος Γ: Οι ιδιαίτερα τιμώμενοι Άγιοι στη Χίο σσ. 619-669 και

- Μέρος Δ: Θαύματα εν Χίω σσ. 673-678.

Στο Α Μέρος καταχωρίζεται ο Βίος και η πολιτεία 20 ντόπιων Χίων Αγίων· στο Β Μέρος η ζωή και το έργο 29 διελθόντων και διαλαψάντων Αγίων στη Χίο (+ τους 199 μαθητές του Αγίου Νίκωνος), στο Γ Μέρος 11 ιδιαίτερα τιμωμένων στη Χίο Αγίων και στο Δ Μέρος 2 θαύματα Αγίων που συνέβησαν στη Χίο.

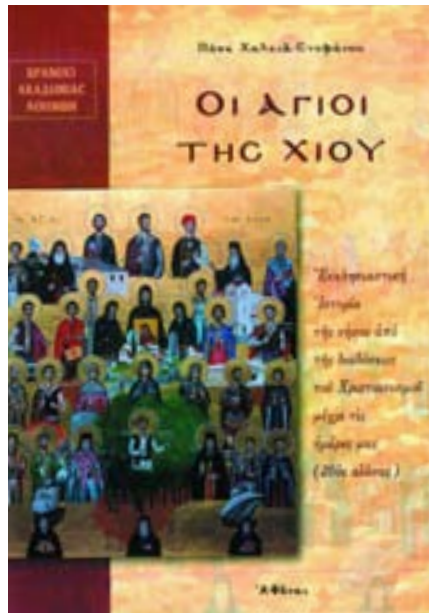
Των πιο πάνω Μερών προηγούνται: Χαιρετισμός Α' έκδοσης Μητρ. Χίου. Πρόλογος Β' Έκδοσης, χαιρετισμός Μητρ. Χίου, Πρόλογος Β' έκδοσης, χαιρετισμός Μητρ. Χίου, Πρόλογος, Εισαγωγή Κ. Μ. Σταμάτη, Γεωγραφική τοποθέτηση νήσου, σύντομη ιστορική αναδρομή και συνοπτική εκκλη-

σιαστική ιστορία της Χίου σσ 9-85 και έπονται: λεπτομερής Βιβλιογραφία, αναλυτικό ευρετήριο κυρίων ονομάτων, ευρετήριο τοπωνυμίων, ευρετήριο εικόνων και φωτογραφιών, γλωσσάρι της τουρκικής γλώσσας σ.σ. 679-725.

Συγκεκριμένα η εξόχως πλούσια βιβλιογραφία περιλαμβάνει: τις πηγές, τα Μαρτυρολόγια και της Εγκυκλοπαιδείες, καθώς και 427 αρχαία και σύγχρονα ελληνικά και ξένα βιβλιογραφικά λήμματα, το ευρετήριο κύριων ονομάτων 800 ονόματα, το ευρετήριο τοπωνυμίων 350 ονόματα τόπων και το βιβλίο διακοσμείται με 128 εικόνες και φωτογραφίες έγχρωμες και ακόμη το γλωσσάρι με 59 τούρκικες λέξεις.

"Οι Άγιοι της Χίου" της Πόπης Χαλκιά - Στεφάνου εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1994· η παρούσα αποτελεί τη Β' έκδοση, του έργου, η οποία προσφέρει το έργο στην τελική του μορφή με αφαιρέσεις και προσθήκες, διορθώσεις και αποκαταστάσεις, έτσι ώστε ο αναγνώστης να έχει ενώπιόν του ένα πολύτιμο, πλήρες και πρωτότυπο κείμενο για τους Αγίους του Μυροβόλου Νησιού του Αιγαίου.

Ένα σύγγραμμα γραμμένο από την αρχή.

JOCOPO SANNAZARO (1456-1530)
Μυθιστοριογράφου
“ΑΡΚΑΔΙΑ” ΠΟΙΜΕΝΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ 2008
σελίδες 190 ΑΘΗΝΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑΣ
“ΜΑΡΑΘΑ” I

Γράφει ο Κυριάκος Ι. Βαλαβάνης

K. I. Βαλαβάνης

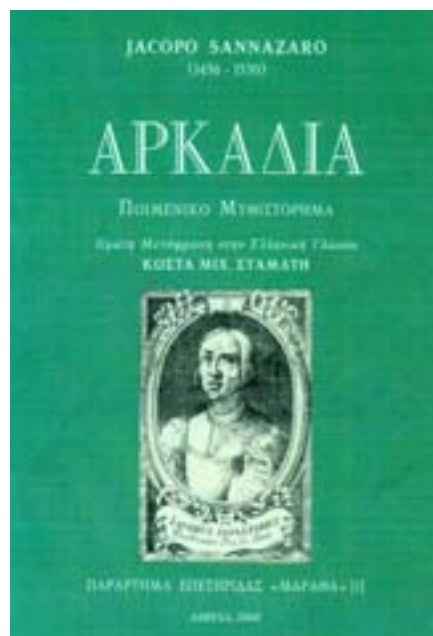
Πρώτη μετάφραση στην ελληνική γλώσσα ΚΩΣΤΑ ΜΙΧ. ΣΤΑΜΑΤΗ. Ένα έργο μεγίστης ευθύνης και τεκτονικής οργανώσεως που για τη σύλληψη της ιδέας και εικόνας του αρχικού πλασίματος εχρειάζετο όχι μόνον γνώση της ιστορίας και μυθολογίας, αλλά και ειδική γνώση προσαρμογής εις την υφολογίαν του των αυτών πρωταρχικών εννοιών και

συμβολικών αναπαραστάσεων τις αποθησαυρίσεις. Ο ποιητής του έργου αυτού, με γνώμονα την αγάπη, άγγισε την ζωή, το βίο, την πολιτεία, τις συνήθειες, δοξασίες, καταβολές και αξίες της Αρκαδικής γης και κυρίως των κατοίκων της (άντλησε όλες αυτές τις πληροφορίες από την ιστορία της μυθολογίας μας και αναβίωσε με πάθος και λαχτάρα με την καλλιτεχνική του ευαισθησία και με το ταξίδι του νου του σαν οικείος πολίτης, αυτής της ιδιαίτερας ποιμενικής και γεωργικής γης. Καίτοι κάτοικος ενός άλλου κράτους (Ιταλίας) αυτά τα στοιχεία των αρθρωμένων απαιτήσεων του ήτο αληθινά και όχι επινοημένης θεάσεως εκτιμήσεις (γεωργική περιοχή, ποιμενική απασχόληση των κατοίκων, διανθρωπινες σχέσεις, τρόποι επικοινωνίας, συναλλαγής πολιτισμού κ.ά.). Μια πειστική έκφραση απόψεων, σαν να επρόκειτο περί ενός κατοίκου της περιοχής αυτόπτου και αυτήκοο μάρτυρα. Ένα έργο διαχρονικό - ύμνος της Αρκαδίας που επί 500 χρόνια το συγγραφικό έργο αυτού του Μεγάλου μνητού της Αρκαδικής γης εγένετο γνωστή ανά τον κόσμο. Αυτό το πολυεπίπεδο έργο γνωριμίας και βιωματικής θεωρήσεως, έγινε γνωστό εις τα πέρατα της οικουμένης, έσπασε το φράγμα της στεγανότητας και με την ανάγλυφη τεχνική της τέχνης του λόγου, κόμισε μια νέα νόστο και διέξοδο αναζητήσεως για ονειρικό μετασχηματισμό για το παρόν και το μέλλον της παραδόσεώς μας.

Αυτό το σπουδαίο και άγνωστο έργο εις εμάς, δυο επώνυμοι α) της οικονομίας Κωνσταντίνος Π. Αγγελόπουλος ο Μεγάλος Αυτός Ευεργέτης και Έλληνας και β) ο Κώστας Μιχ. Σταμάτης διακεκριμένος τεχνίτης του Λόγου, να μεταφράσει το βαρύτιμο αυτό έργο ενός δημιουργού που διεκρίθη για τον προσωπικό δρόμο της διαχρονικής του δομής, την πολυμορφία των φιλοσοφικών του στοχασμών, των ιδεολογικών αναζητήσεων και την ελληνοπρεπή συμπεριφορά του. Αυτού του Σπουδαίου το έρ-

γο με μεταφυσικό ρίγος και στοχαστική ανίχνευση αποθησαύρισε κάθε εμπειρία του και με σεμνή ωραιότητα, άγγισε κάθε σημείο αναφοράς του που κατέγραψε με τη γλώσσα του, απεδελτιοποιώντας και ταξινομώντας της εθνικής μας τούτο το κάλλος ο Κ.Μ.Σ. Ένα έργο βαρείας ευθύνης και κόστους ανέλαβε να ανταποκριθεί πιστώς εις του Εκείνου τις μυθιστορηματικές ποιμενικές ιστορήσεις που τόσο σωστά γνώριζε την Εθνική, Πολιτιστική, Εθιμική, Κοινωνική και λαογραφική πορεία μας. Αυτού το έργο με προσοχή περιέβαλε και όπου και όταν έπρεπε με συνείδηση του γένους σηματοδοτούσε του μύθου και θρύλου μας τη θέση. Μία μετάφραση αποκαλυπτικής μαγείας, δοκιμακής προσπάθειας, πηγαίου λυρισμού, εσωτερικής συντριβής, με βαθύτερα διήθηση νόημα και περιεχόμενο. Ασφαλώς και γνώριζε ότι επρόκειτο περί ενός δημιουργού που δεν εγνώριζε την γλώσσα του αντικείμενου, δεν ήτο Έλληνας, δεν γνώριζε την ιστορία της χώρας μας και μόνη απόδειξη του πονήματός του ήτο η μυθολογία μας που μελέτησε και ότι του ήτο πολλά ακόμη στοιχεία γνωριμίας και γνώσης άγνωστα, αλαργινά. Ένα έργο προς μετάφραση με περιεκτικότητα αιώνιων μαρτυριών ή και γνώσεως επιγνώσεως της ιστορικής βαρύτητας που το μυστήριο της σιωπής δεν γνώριζεν ακόμη και τις αδιερεύνητες περιοχές των σχέσεων. Ο μεταφραστής Κ.Μ.Σ. υψηλής γνώσεως και παιδείας δημιουργός και κυρίως συγγραφέας γνώριζε τις εγγενείς αδυναμίες των απαιτήσεων που χωρίς να αναιρέσει τις όποιες από αυτές έμεινε ο πιστός εκφραστής των απαιτήσεων του πρωτουργού και με διακριτική θέση ιδανίκευσε την όποια συμβολική αξία. Λόγος διαυγής με ποιητική ομορφιά και βαθύτερη ουσία που βιβλιογραφείται κάθε μεταφραστική άποψη, περιγραφικότητα ανιδιοτελή συμμετοχή, αέρινη και αληθινή έκφραση και προπαντός με δεμένο και τίμιο διάλογο ή αντίλογο.

K.B.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΙΔΟΣ ΕΡΩΣ

Υποναύρχου ΛΣ (ε.α.) Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Δ'

Μετά κάλεσε κοντά του το Δηίφοβο και του είπε χαμηλόφωνα:

- Δηίφοβε, πρόσεξε: τούτ' η εκστρατεία γίνεται για την Ελένη κι όχι για την Ησιόνη. Να συνεργαστείς με τον Πάρη. Φτάνοντας εδώ η Ελένη, θα τραβήξει τόσο την προσοχή των Τρώων, ώστε θα ξεχάσουν πως πήγες για την αδερφή μου στη Σαλαμίνα. Στηρίζομαι σε σένα,

γιέ μου, γιατί ο Πάρης, τούτη τη στιγμή, μονάχα ερωτευμένος είναι και δεν έχει το νου του στις άλλες προφυλάξεις, που πρέπει να πάρετε. Εσύ και ανδρείος είσαι και μυαλό, που κόβει, έχεις. Καλή επιτυχία.

Η Κασσάνδρα μίλησε τελευταία στον Πάρη, παράμερ' απ' τους άλλους:

- Αδερφέ μου, πρόσεξε τούτη η εκστρατεία σου θα φέρει μύριες συμφορές στην Τροία. Θα την ακολουθήσει άλλη εκστρατεία: η Εκστρατεία όλων των αιώνων, που, δυστυχώς, θα καταλήξει στην καταστροφή της ιερής πόλης μας.

- Έχε μου εμπιστοσύνη, Κασσάνδρα. Τά' χω μελετήσει όλα στις πιο μικρές τους λεπτομέρειες, ώστε να μη γίνει το μοιραίο λάθος. Θα δεις...

- Καλό σου ταξίδι, Πάρη. Ο Φοίβος μαζί σου...

Στο βασιλικό καράβι του Πάρη, επέβαιναν οι στρατιωτικοί επιτελείς κι οι σύμβουλοι και φυσικά κι ο Δηίφοβος, που είχε την αρχηγία της εκστρατείας. Μαζί τους επιβιβάστηκαν κι οι τρεις φίλοι του Πάρη: Κάρκαβος, Τράλλος και Φιλώντας. Η αναχώρηση έγινε από τη μεγάλη αποβάθρα των επισήμων του λιμανιού της Τροίας. Ο Δηίφοβος λευτέρωσε δυο περιστέρια, που πέταξαν προς τα δεξιά και ψηλά: οιωνός άριστος για ένα ασφαλές ταξίδι και μια επιτυχημένη επιχείρηση.

Ένας ούριος άνεμος φούσκωσε τα πανιά, ο Πάρης είδε στην πλώρη του βασιλοβάπορου τη φιγούρα της Αφροδίτης και χαμογέλασε, που η θεά τηρούσε την υπόσχεσή της και βρισκόταν κοντά του. Τον κοίταξε σοβαρά και του είπε:

- Σκόπευα να στείλω μαζί σου και το γιό μου τον Αινεία, αλλ' αφού σε συνοδεύει ο γενναίος Δηίφοβος, είσαι το ίδιο ασφαλής. Κι αμέσως εξαφανίστηκε.

Ο στόλος ξανοίχτηκε αργά προς το πέλαγος. Παράλαξε τ' ακρωτήρι Λιθάρι της Σκύρου, διάπλευσε τον ταραγμένο Καφηρέα και πορεύτηκε σ' ερημικόν υπήνεμο όρμο της Κέας, όπου, με σθησμένα όλα τα φώτα, αθόρυβα, αγκυροβόλησε. Απέναντι μόλις ξεχώριζε ο κάβος του Σουνίου και πίσω του η Αίγινα, η Αθήνα κι η Σαλαμίνα.

Τη νύχτα πάνω στο βασιλικό πλοίο συγκεντρώθηκαν οι επιτελείς, οι στρατιωτικοί αρχηγοί κι οι σύμβουλοι και κατάρτησαν το τελικό σχέδιο της επίθεσης εναντίον του Τελαμώνα. Η απόφαση ήταν να επιχειρήσουν αιφνιδιαστικά, ν' αρπάξουν την Ησιόνη, κι αν μπορούσαν να φύγουν δίχως να εμπλακούν σε ναυμαχίες και συγκρούσεις. Ο Δηίφοβος είχε τον πρώτο λόγο. Ο Πάρης τους άκουγε σκεφτικός. Το μυαλό του πέταγε λίγο πιο κάτω, στον Λακωνικό κόλπο, μπροστά στο Γύθειο, απ' όπου θά' παίρνε το δρόμο για το παλάτι του Μενέλαου και τον τριβέλιζε μια επίμονη σκέψη: ν' αρπάξουν πρώτα την Ελένη και στην επιστροφή να επιχειρήσουν για την Ησιόνη στη Σαλαμίνα. Δεν τόλμαγε όμως να το ξεστομίσει στον αδερφό του, γιατί πρώτα έπρεπε να λευτερώσουν την Ησιόνη. Όταν τέλειωσε η σύσκεψη κι αποφασίστηκε να προσεγγίσουν νύχτα στην Κεκρυφάλεια της Αίγινας και τ' άλλο βράδυ να πλεύσουν για τη Σαλαμίνα κι οι αξιωματούχοι πήγαν να ξεκουραστούν, ο Πάρης, μένοντας μόνος του με τον Δηίφοβο, του μίλησε σοβαρά και χαμηλόφωνα:

- Δεν προβλέψαμε, αδερφέ, την εκδοχή μήπως μας πάρουν ειδήση οι Αιγινήτες, που ελέγχουν τα στενά, και μας επιτεθούν, αναγκάζοντάς μας να γυρίσουμε πίσω άπρακτοι, ενώ ο πρώτος δικός μας στόχος είναι η Ελένη και πρόφαση η Ησιόνη. Αν κάναμε μια διερευνητική περιπολία στον Λακωνικό κόλπο, κατέβαινα μόνον εγώ με τους τρεις φίλους μου, πηγαίναμε στο παλάτι, προσφέραμε τα δώρα και τη φιλία μας στον Μενέλαο, θα ξέραμε ποια ακριβώς θα είναι η κατάσταση, που θ' αντιμετωπίσουμε στη Σπάρτη. Πώς το βλέπεις;

Ο Δηίφοβος, μαντεύοντας τη βαθύτερη σκέψη τ' αδερφού του, τον κοίταξε κατάματα κι είπε:

- Κι αν σου έρθει βολικά αρπάζεις και την Ελένη, έτσι δεν είναι;

- Γιατί όχι, αν οι συνθήκες μας το επιτρέψουν;

- Και μετά;

- Μετά, επιστρέφοντας, περνάμε από τη Σαλαμίνα, που είναι πάνω στη ρότα μας, αρπάζουμε και την Ησιόνη και γυρίζουμε στην Τροία νικητές.

- Και πώς θα δικαιολογήσουμε την προσέγγισή μας στη Σπάρτη;

- Θα ζητήσουμε δήθεν τη βοήθεια τους εναντίον των Σαλαμινίων. Καλά δεν ακούγεται;

- Καλά ακούγεται, αλλ' αν κάτι δεν πάει καλά, τότε η επιχείρηση μπορεί να πετύχει μονάχα τον έναν από τους δυο της στόχους...

- Μα, Δηίφοβε, η εκστρατεία γίνεται πρώτα για την Ελένη! Ποιος θυμάται τώρα την Ησιόνη και την ιστορία της. Αυτή θά' ναι γριά κι ίσως νά' χει πεθάνει κιόλας. Εξασφαλίζοντας την Ελένη, έχουμε στα σίγουρα εκπληρώσει την κύρια αποστολή μας. Ο βασιλιάς για τούτο και μόνο ενέκρινε την εκστρατεία μας.

Ο Δηίφοβος κάπου στο βάθος της σκέψης του Πάρη, συμφωνούσε. Τάχα γιατί τόσα χρόνια δεν ενδιαφέρθηκε ο βασιλιάς για την Ησιόνη; Επομένως η Σαλαμίνα ήταν

πραγματικά μια καλή πρόφαση, για να δικαιολογήσουν την επιχείρηση “αρπαγή της Ελένης”. Τον χτύπησε, χαμογελώντας στην πλάτη και τού’ πε:

- Φαίνεται πως η δύναμη της Αφροδίτης μας επηρεάζει όλους μας. Είναι καλή η σκέψη σου...

Επακολούθησε νέα συγκέντρωση των επιτελών, στρατιωτικών κι αξιωματούχων κι άλλαξε η σχεδίαση. Σύμφωνα με τη νέα απόφαση, έπρεπε τα χαράματα να βάλουν πλώρη για τον Λακωνικό κόλπο, αποφεύγοντας τον ορατό κίνδυνο να γίνουν αντιληπτοί από τον αιγινήτικο στόλο και να συγκρουστούν μαζί του, μ’ απρόβλεπτες συνέπειες, να ζητήσουν τη βοήθεια των Σπαρτιατών και μετά να επιτεθούν κατά του Τελαμώνα, να πάρουν τη Ησιόνη και να πλεύσουν για την Τροία.

Πριν ακόμα φωτίσει, ο στόλος εγκατέλειψε τον όρμο της Κέας. Ο Πάρης στεκόταν ολόρθος στην πλώρη του караβιού και δεν έκλεισε όλη τη μέρα μάτι. Η ιδέα ότι ταξίδευε για το παλάτι της Ελένης τον τρέλαινε. Φώναξε στην άκρη τους τρεις φίλους του και τους ενημέρωσε για την πραγματική αποστολή αυτού του ταξιδιού. Εκείνοι ξεφώνισαν μόλις τον άκουσαν, αλλ’ αυτός τους ζήτησε να πειθαρχήσουν στις εντολές, να κρατήσουν μονάχα μεταξύ τους το μυστικό, ετοιμάζοντας τα κιβώτια με τα πλούσια δώρα, για το βασιλιά και τη βασίλισσα της Σπάρτης.

8

Ως το Μυρτώο πέλαγος ο άνεμος ήταν ήπιος και τα καράβια ταξίδευαν με μέση ταχύτητα. Μετά την παράλλαξη του Αργολικού κόλπου, ο άνεμος φρεσκάρισε, ο κυματισμός δυνάμωσε κι ο στόλος κινήθηκε γρήγορα, απαγγιάζοντας στα στενά των Κυθήρων, όπου αγκυροβόλησε στο πίσω μέρος του νησιού.

Εκεί σχεδιάστηκαν με ιδιαίτερη προσοχή, οι επόμενες κινήσεις τους. Η ναυαρχίδα του στόλου, πάνοπλη, με τον Πάρη, το Δηίφοβο, τον Φιλώντα, τον Κάρκαβο και τον Τράλλο κι ένα ακόμα καράβι με δυο καλογυμνασμένα αγήματα πολεμιστών, δυο ιχνηυτές, που είχαν μαζί τους και γνώριζαν καλά την περιοχή, με τα δώρα για το βασιλιά και την Ελένη, άφησαν πίσω τον κρυψώνα του στόλου στα Κύθηρα κι έπλευσαν αργά προς το Γύθειο. Αγκυροβόλησαν και τα δυο πλοία στο νησάκι Κρανάη κι οι δυο οδηγοί με τους τρεις φίλους του Πάρη, με βάρκα, πέρασαν στην απέναντι στεριά, σ’ ένα ολιγάνθρωπο ψαροχώρι, στο Μαυροβούνι, πολύ κοντά και δυτικά απ’ το Γύθειο. Οι ψαράδες του χωριού τους δέχτηκαν μ’ επιφύλαξη, αλλ’ όταν τους είπαν πως είναι επισκέπτες του Μενέλαου από την Τρωάδα, προθυμοποιήθηκαν να τους βοηθήσουν. Τους εξασφάλισαν κάμποσα μουλάρια, για να διασχίσουν την κατοράχαλη απόσταση ως τη Σπάρτη κι οι άνθρωποι του Πάρη τους πρόσφεραν πλούσια δώρα.

Την άλλη μέρα το πρωί το πολεμικό καράβι με τον Πάρη, άφησε την Κρανάη κι αγκυροβόλησε κοντά στο ψαροχώρι του Μαυροβουνίου, παρέκει από το Γύθειο. Ο Δηίφοβος, με τους πολεμιστές, παρέμεινε στη ναυαρχίδα στην Κρανάη, έτοιμος να επέμβη, αν το χρειαζόταν ο αδερφός του. Χέρι με χέρι στα ρηχά, έβγαλαν στη στεριά τα δώρα για το βασιλικό ζεύγος της Σπάρτης κι αμέσως ο Τράλλος κι ο οδηγός Λιούμπουρας, αναχώρησαν με άλογα, για τα ανάκτορα του Μενέλαου, κομίζοντας το οικόσημο του Πρίαμου κι αναγγέλλοντας τη φιλική επίσκεψη στη χώρα των Σπαρτιατών, του δευτερότοκου γιού του Τρώα βασιλιά, του Πάρη. Ο Μενέλαος, γνωρίζοντας από παλιά τον Πρίαμο, ενθουσιάστηκε για την πριγκιπική άφιξη κι έδωσε στον Τράλλο το δικό του οικόσημο προς τον

Πάρη, ως ένδειξη φιλοξενίας στο παλάτι του στη Σπάρτη.

Τ’ άλλο πρωινό ο Πάρης, με τους τρεις φίλους του, τους δυο οδηγούς και καμιά δεκαριά άντρες τιμητικής φρουράς και τα βασιλικά δώρα του Πρίαμου, ξεκίνησαν για τη Σπάρτη, ιππεύοντας γερά ντόπια μουλάρια, που γνώριζαν καλύτερα απ’ τους ανθρώπους το στενό και γεμάτο πέτρες μονοπάτι, που έφερνε προς τη Σπάρτη. Ο Πάρης, φορώντας τη γαλάζια πριγκιπική φορεσιά του, με μια χρυσή ζώνη κι ασημένια σανδάλια, ακολουθούσε τον οδηγό, ενώ πλάι και πίσω του έρχονταν οι τρεις φίλοι του κι η φρουρά του. Καθώς σκαρφάλωναν συνεχώς από τα ριζά του επιβλητικού Ταύγετου προς τις κορυφές του, θαύμαζαν απέναντι την αγέρωχη γρανιτένια φιγούρα του Πάρη, που κίναγε από τα υψώματα της Αρκαδίας και κατέληγε απότομα στον Μαλέα, ενώ πίσω τους ξεμάκραινε σιγά - σιγά η γκριζα κορφή του Γερολιμένα στο Ταίναρο.

Αργότερα πορεύτηκαν στο δρόμο πλάι στον ποταμό Ευρώτα, όπου βλέπανε νέους και νέες, σχεδόν γυμνές, να γυμνάζονται στα γήπεδα μέσα στις πυκνές καλαμιές του ποταμού. Εκεί τους περίμεναν άνθρωποι του Μενέλαου, γιατί από κει και πέρα δεν ήταν εύκολο να περάσει ξένος προς την πόλη.

Πλησίαζε πλέον μεσημέρι όταν η συνοδεία του Πάρη έφτασε στο παλάτι του Σπαρτιατή βασιλιά. Εκείνος τους δέχτηκε στα σκαλιά των ανακτόρων και τους οδήγησε μέσα στο περιλαμπρο παλάτι του, που άστραφτε από χρυσάφι και πολύτιμους λίθους. Κάθισαν να πάρουν μian ανάσα κι έπειτα ο Πάρης έδωσε εντολή να φέρουν τα δώρα του Πρίαμου, τα οποία πρόσφεραν στον Μενέλαο. Εκείνος όμως τους σταμάτησε και ζήτησε να γίνει η προσφορά μετά το γεύμα, όταν θα ήταν παρούσα κι η βασίλισσα, που έπρεπε να πάρει και τα δικά της δώρα.

Ο Πάρης ένιωθε στο σβέρκο του την ανάσα της Αφροδίτης και πνιγόταν από την αγωνία του, που δεν έβλεπε τη γυναίκα των ονείρων του. Η διαίσθησή του την εντόπιζε μέσα, όπου επιδέξιες μαγεύσεις τοίμαζαν πλούσια εδέσματα για τους επισκέπτες τους, να φέρνει βόλτα ανήσυχη, να στολίζεται κρυφά από τις άλλες και να λάμπει σαν ήλιος. Αφού πλύθηκαν όλοι οι επισκέπτες, πήραν θέσεις κι ο Πάρης στο τραπέζι του βασιλιά, οι τρεις φίλοι του με τους αξιωματούχους του παλατιού κι οι άντρες της φρουράς, με τους Τρώες συναδέλφους τους.

Ο Πάρης κι ο Μενέλαος στέκονταν όρθιοι, ώσπου να σερβίρουν το φαγητό και συζητούσαν:

- Έχεις ξανάρθει στην Ελλάδα; Τον ρώτησε ο βασιλιάς.
- Όχι, βασιλιά μου. Είναι η πρώτη φορά, που βγήκα από την Τρωάδα, απάντησε ο νέος κι έλαμπε από μια παράξενη χαρά.

- Έχω ακούσει για τη σωφροσύνη και τ’ αμύθητα πλούτη του πατέρα σου, τον οποίον πολύ εκτιμώ, σαν ηγέτη στην περιοχή του. Παλαιότερα είχαμε ανταλλάξει αγγελιαφόρους για διευκόλυνση κατάπλου των караβιών μας στο λιμάνι της Τροίας και μου είχε κάνει εντύπωση η καλοσύνη κι η ειλικρίνειά του, συνέχισε ο Μενέλαος.

- Ναι, βασιλιά μου, συμφώνησε ο Πάρης, αλλά ταυτόχρονα το μυαλό του αναρωπιόταν πώς η ομορφότερη γυναίκα του κόσμου, είχε διαλέξει τούτον τον άντρα για σύντροφό της! Ένας άντρας ψηλός, με στιβαρή κορμοστασιά, με γένια και μακριά καστανά μαλλιά, ντυμένος με τη χρυσοποίκιλη πανοπλία του, με κάτι μάτια πελώρια και καφετιά κι έναν αέρα παντοδύναμου άρχοντα.

- Ποιος καλός άνεμος σε φέρνει στα μέρη μας, πρίγκι-

πα της Τρωάδας; Διέκοψε τους συλλογισμούς του ο Μενέλαος. Ο Πάρης ξαφνιάστηκε, αλλά γρήγορα συνήλθε κι είπε κομπιαστά:

- Ερχόμαστε επίσημα ως αποσταλμένοι του βασιλιά Πριάμου της Τροίας, μ' αποστολή να διαπραγματευτούμε συμφωνίες ελεύθερης προσέγγισης των τρωικών εμπορικών καραβιών, στα σπαρτιατικά λιμάνια, με τους όρους φυσικά της αμοιβαιότητας και για τα δικά σας πλοία...

Τη στιγμή εκείνη όλοι οι συνδαιτυμόνες σηκώθηκαν όρθιοι, καθώς μπήκε στην τραπεζαρία η βασίλισσα, συνοδευόμενη από δυο πανέμορφες γυναίκες. Η αίθουσα άστραψε κι ο Πάρης έπαψε να βλέπει γύρω του. Τα πάντα στροβιλίζονταν με φοβερή ταχύτητα και κοκκάλωσε στη θέση του. Ευτυχώς, που ο βασιλιάς είχε στραφεί προς τη γυναίκα του και δεν πρόσεξε τούτη την ταραχή του...

- Να σου συστήσω τη βασίλισσα Ελένη, τον επανέφερε στην πραγματικότητα ο Μενέλαος.

Τότε ο Πάρης άρχισε πάλι να βλέπει, να βλέπει ένα μοναδικό θαύμα ομορφιάς κι ακτινοβολίας, στο οποίο δε μπορούσες να σταθείς και να γυρέψεις ψεγάδι. Έκανε μια βαθιά υπόκλιση ο πρίγκιπας και της έσφιξε ελαφρά το χέρι. Εκείνη έσκασε ένα απαλό χαμόγελο κι από την ώρα τούτη ο χρόνος έπαψε να μετράει για τον Πάρη, όπως τότε στην αετοφωλιά του όταν έκρινε τις τρεις θεές. Κάθησε μηχανικά στη θέση του, έχοντας ακριβώς πλάι του την Ελένη και δίπλα της τον Μενέλαο. Στο τραπέζι των επίσημων οι τρεις φίλοι του πρίγκιπα είχαν σαστίσει μ' αυτό, που έβλεπαν μπροστά τους. Δε μπορούσαν ν' αρθρώσουν μια λέξη. Πρόσφεραν ψητά κρέατα, κυνήγια, ψάρια και κρασί κι ο βασιλιάς σήκωσε την κούπα του, κάνοντας πρόποση στους επισκέπτες του:

- Πρίγκιπα Πάρη, γιέ του Πριάμου και της Εκάβης, σε καλωσορίζω στη Σπάρτη και χαίρομαι για την πρόταση υπογραφής συμφωνιών λιμενικών ευκολιών στα τρωικά και στα σπαρτιατικά λιμάνια, αντίστοιχα στις δυο χώρες.

- Μεγάλε βασιλιά, είμαι ευτυχισμένος, που φιλοξενούμαι στο παλάτι σου και χαίρομαι, που βρίσκεις ενδιαφέρουσες τούτες τις προτάσεις μου. Στο επόμενο ταξίδι μας ο Πριάμος θά 'ναι κοντά σας και θα επισκεφτεί και τον βασιλιά αδερφό σου Αγαμέμνονα στις Μυκήνες, για διεύρυνση των συμφωνιών συνεργασίας μας, είπε ο Πάρης, ενώ μέσα του το φυλλοκάρδι του ανεμούριζε άτσαλα κι αισθανόταν ένα σύγκορμο μούδιασμα σ' όλο του το σώμα... Κάθισε ανακουφισμένος στο κάθισμά του, αλλά δεν είχε καμιά διάθεση για φαγητό. Η Ελένη, που το πρόσεξε, του είπε με τη μελωδική, σαν τ' αηδονιού, φωνή της:

- Πρίγκιπα, φαίνεται πως η σπαρτιατική κουζίνα δε σ' ενθουσιάζει και τόσο. Θα προτιμούσες κάτι άλλο μήπως;

- Όχι, βασίλισσά μου, ψέλλισε μόλις ο νέος και παράλυσε από την κορφή ως τα νύχια, καθώς ένα αγέρι απ' ανθισμένο γιασεμί και κατόφυλλο τριαντάφυλλο τον περιτύλιξε η ευωδιά της. Είν' από το ταξίδι και τη ζέστη, κατάφερε να ψιθυρίσει ο πρίγκιπας. Είναι υπέροχα τα φαγητά σας και μοιάζουν πολύ με τα δικά μας.

- Χαίρομαι, λοιπόν, και περιμένω να δοκιμάσεις, χαμογέλασε η οικοδέσποινα κι ο Πάρης ένωσε να τον συνεπαίρουν μέσα τους τα μεγάλα ωκεάνια μάτια της. Κι ενώ μαसούλαγε ανόρεχτα και δοκίμαζε τα νόστιμα κυνήγια και το σπαρτιατικό κρασί, άρχισε να ονειροφαντάζεται την Ελένη στο κρεβάτι του και να ζει σε μια χαυνωτική φαντασμαγορία.

Συνεχίζεται

Εν απλό λόγο

Βαγγέλης Μπαλούτσος, Αξιωματικός Λ.Σ. (ε.α.)

ΕΛΛΑΔΑ - ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Πάρε μαζί σου τις αποσκευές του Φάρου.
Σε αυτές ανακαλύπτεις την ικανότητα
της συνείδησης στο υποσυνείδητο μέσα
της αφύλακτης διάβασης.
Άλλοι στα νιτερέσα της Πατρίδας
ξιφολόγχες στα σπλάχνα της μπήγουν,
σαν άλλοι νέοι εκατόνταρχοι
την συρρικνώνουν κι έγινε σαν τη λαβωμένη γερακίνα.
Οι πτήσεις ας είναι του αληθινού υψόμετρου.
Της σταθερής βαθύνοιας ματιάς.
Οι απατηλές βεβαιότητες στο άρμα ταχείας ανάρρωσης.
Για τούτες ας λεν Πρόσχωμεν στην μουσική αλληλουτία.
Στα ηδυπαθή χρώματα της ζωής
και πάλι Πρόσχωμεν.
Ενσωματώνεις ουδέτερα ουσιαστικά:
Πολεμικό φως, πολυκάντηλο οχυρό,
Οπλοστάσιο, ιδεόγραμμα.
Αθανάτισες πλέον το εκμαγείο του Επαμεινώνδα.
Έμφωτος ας ξεμακραίνεις.
Ας απλώνεις το χέρι που συναντάει ακριβή λευτεριά.
Όχι για την προσωπική δόξα σου.
Μήτε για να παίζει αυτή ταμπούρλο στους γύρω δρόμους.
Τέτοια λευτεριά πουλιέται στα φαρμακεία με τα ηρεμιστικά.
Για την Ελλάδα όμως την τυραννισμένη πάντα
στο νου σου έχε της άρνης το ξεδέσιμο...
Πες αρνούμαι να χάνεται το βλέμμα πριν από τον ορίζοντα..
Αρνούμαι την εκστρατεία με άδεια φαρέτρα...
Κανείς ας μην ποδηγετηθεί...

Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.) Φραγκίσκος Παντελέων

ΝΕΡΟ

Εάν εσύ, γλυκό νερό,
μ' έκανες να ιδώ το πρόσωπό μου,
σε μια παλάμη
της Μάνας Γης,
εκείνο τ' αλμυρό
με ταξίδεψε στο όνειρο
με φουσκωμένα πανιά

Και στα δυο όμως είσαστε
αδέλφια,
που κυκλοφορείτε
μέσα μου
στον ιδρώτα του προσώπου
και στα δάκρυα χαράς

(Ανέκδοτο)